الرسالة علی چلبی

للمفتی ... علی ... الرحمن الرحیم الحمد لله

فی حق ... القدیر ... الفرقان ... وزمان

... فی کل حین ... بالعرفان

... المعروف ... وعلی خلفائه ... بالفضل والعرفان

الذی فصل ... بالاجماع ... بالایقان ... الاصفیاء ... فی یوم المیزان

الصلوة علی نبیه بالاجماع وصحیفة ... بالقصور والنقصان

... متعذر بالقصور من ورثة ... الذین لا یعرفون

... ولا تجعلنی من الناس ...

لدفع عناد اهل الاباء ... اعلم یا اخی ان ... الطالبین ...

رب اجعلنی من اهل نور القرآن ... اهل المتکبرین ... بنص صریح والبیان

فی زمرة العارفین ومتمرین بانکار ... الحق والبرهان ... ذلک الزمان

الفضول والعناد فلزم علینا ... وعلی الخصوص ... من قول خیر البریة

... اهل الامامة ... یقولون ... السلام

... قلوب ... جهال الزمان ... عن الدین کما یمرق ...

حتی زال ... مفتون بفتنة ... الشیاطین

فاکثر الناس ... الی ... من ... اشرار الانس

وابائهم ... العباد ... المعاندین ... خیر البریة

عن الرقبة ... فاما قول النبی ...

من حرب ... غرض وحید

بانه

صحیفه

بيان الدوران الذي
الصوفية في مجالس شيخ السنة والدين كافر وصريح
لعب وحرام وفعل وقال فقيه الفتوى الامام امر
لزم على الامام منعهم جامع ... ولون
يعرق امرد في كتاب المحاضرة معهم حرام و ... ويعون
الصوفية حرام والمحاضرة ان الصوفية فعلهم ... اوص
وقال صاحب البزازية دوران من تشبه بقوم فهو منهم
وقالوا بل دوران ... فعل الكفر
استدلوا بقول النبي عليه السلام بالاجماع اولا فظاهر ففعلهم
ان اللعب حرام لا يخفى لكنهم يحتج
ان الدوران عليه ما تشبه ...
احدثه السامري عليه تشبيه الصوفية عند اهل المنصف في القرآن في
والمسكين ففي رقص الطاهر لعبة ممنوع في القرآن واخفى
فعل شنيع فمنكر الكل في الذكر الجهري يعلم السر واخفى
وسندهم قول صاحب ... ولا تجهر بالقول فانه يعلم ... في حرفه
سورة طه بقوله تعالى ان قول صاحب البزازية ... فعلا نسلم
قلنا مجيبا لهم باجوبة قاطعة ان قال لعب وكذا الذكر
الدوران ليس بثابت لانه ان ... بلعب الذكر افضل العبادة
كونه لعبا لان الذكر ليس بلاعب فالذاكرين من افضل
والذاكرين ... العابدين

ع

صح ...

فدل على ... قوله
افضلية العبادات ... في الكتاب ...
في العبادات كالذكر ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون
وانكم ... وقول النبي عليه السلام ...
ارفع ... الذاكرين الله ... والذاكرات
الفاعل على ... وفضيلة الذاكرين ...
والاية ... وقال عليه السلام ... فاجاد ... لا
ذكر الله حبيب وقال عليه السلام ... فيكون ... بنافية
بين الاموات ... الذاكرين ... كونه ... ليس لعبا
الحضراء في افضلية الذكر والذاكرين ... على منع ... بقوله
ناطقة ان يكون من الواجدين ... فلا كان ... مباح
العباد بالله ... الحديث ... حلال كان اللعب بالمباح مباح
بالقرآن ولا ... الدوران لعب ... فاللعب والثوب مباح
ولئن سلمنا ان ... هو ... والعمامة ... وصية ...
فلا نسلم ان اللعب ... المرء ... وكذا اللعب مباح
وكذا اللعب في نفسه ... والقعود ... والذكر

اوق ايله ياى ديلك

والذكر ومباح في حركته من قبيل ان كافر
عبادة والتعبد والدوران وفهذا اللعب من قبيل الدوران عليه يكفر
نفسه مباح والنبي ومستحل فعله رحمه الله فلزم على
بهذا المباح صاحب الفتاوى الامام الشافعي من الصحيح صاحب البزازية
المباح واما صاحب فاحش لانه كافر مع انه من اقوال الحديث
مجهول محض وصحاء الامام ان لم يثبت بنص صحيح لانه [illegible] فظاهره
مستحله فلزم ان يكون الرجم في شريعتنا لانه ليس الاصل [illegible]
القتل والرجم فهو جاهل محض ويعد الدوران
المجتهد بنص صحيح وفيه شد الزنار ونعوذ سيما من المتبع
وحرمته صحيح المسيح والملائكة والصلاة الانطاكي
لمن كان يلبس المسيح ليس الطواف والحجاج من المولى على سوء
الذاكرين الله بالحركة والدوران بنفسه سيما كما قال عليه السلام تشبه زور وبهتان ان الدوران
بل انهم كانوا متشبهين بالنصارى فلا يسلم الشرع
جوالعرش فمنه معتبر ... على رقص المشركين فانه احدثه السامري للاغنة واما انه
تشبه دورا ان الصوفية على رقص احدثه اتباع السامري حيث عابدين له بالدوران
ولو الظن لكفر عندنا واما قوله رقص الشيخ ولا من حيث الطبل والمزمار
فاطلاق الرقص اصح عليه لاني من حيث تعالى الله اللعب
ووصل السامري للتعبد الى العجل فالرقص هو اللعب مجتمعا بالناس
واما من حيث اللاغية في مجلس الفسقة الدور
ومعلوم ان ليس منه هذا

ليس في الشرع هذا القضيب رقص او التميمي
ولكن سلفنا الصالح من حبسوا صحبتهم والتحلي سوا الله
لا انهم سمعوا الدف وانشدوا فيه بحضرتهم وفي عهدهم الامام
لان قوما فقال لعائشة نعم كما سمعوا مباح من صحابة السلطان
الخ ولهذا رضي الله عنه وسلم قالت نعم فالرقص مباح وفي اسرار الرقص
صلى الله عليه الحبشة الحبشة فالرقص والعيد وفي عهد الا بكفر
ان تحت الراية الى الحج والغزوة للمنافقين ان اهل القبلة كالنار
فقد انكرت مباح في طبل الحاج والمشركين والاصوليين المغنيرة
كما ان الطبل مباح وصلاة للمشركين الموحدين في الكتب ان الخصيب ان تقال
كهيئة للقطاع ودليل المسلمين الموحدين مفتية من اهل الخطبة المقلدين
مباح عندنا ودليل فهذه قاعدة من اهل المصنف من الاتفاق لا يعرفوا
فتكفير اهل القبلة كفر وجوب اهل المجتهدين ولا من طبقات فانهم لا جاء في
المغني والمعين ليس من المجتهدين صاحب البزازية الفتاوى وما
ان صاحب البزازية كفروا صاحب وما صاحب قبحه كتابه فيها
ولا من مقلدين المقلدين من بيان وما صاحب فحرر كتابه المذهب
عصر سلطان عن زمانهم مراد مدينة اورنه في مصر وانه لانه
صاحب الكشاف فكلامه لا يكون كابن عن عن

معلومات بما روي في الشرع

اصحابه رضي الله عنهم في الفتوى

فانه خارج من طبقات المجتهدين والمقلدين وتلخيص الكلام لا دليل في حرمة الدوران
كنص القرآن والحديث وكذا الكلام في حرمة من ائمتنا امام الاعظم مع ان الامام الشافعي
جوزه فالتشفع جائز في بعض العبادات فاما التشفع في هذه المسئلة الذكر كما تشفع
في صلوة جنازة الغائبة وقال صاحب الكواشي في تفسيره وقال صاحب
المدارك في تفسيره في قوله اذكروا الله ذكرا كثيرا في سورة الاحزاب اي حامدا له
من التهليل والتكبير والتقديس مرضى مرضا امراضا وجهادا او صحيا ليلا ونهارا
سرا وجهرا برا وبحرا سكونا وحركة وعلى كل حال الا بنزول المنى وقال عمر النسفي
في تفسيره والامام الواحدي في تفسير الوسيط الذكر من جملة الفرائض والاعلان في الفرائض
اولى واجب دفعا للتهمة كما صرح البيضاوي وعلامة الزمخشري في تفسير
ارأيت بان الاخفاء في النوافل اولى والاعلان في الفرائض واجب اذ فيه
اقتداء الناس وازالة غفلتهم وابقاء الذكر في قلوبهم وهذا التفسير
جواب لمن طعن الذكر الجهري بل توبيخ له وقد اشار النبي عليه السلام
الى اعلانه واكثاره واجهاره والى التوحيد في قوله بان يقال اذكر الله ذكرا
كثيرا حتى يقول المنافقون انكم مراؤن رواه انس من صحيح البخاري جعلنا
الله واياكم من زمرة الموحدين ولا يجعلنا من حزب المعاندين والحمد لله
رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد واله اجمعين
تمت الرسالة الشريفة للمفتي بمدينة قسطنطنية
المعروف بمفتي علي چلبي المرحوم نور الله
مرقده وجعل الجنة مثواه
في حق دوران الصوفية

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد واله وصحبه وسلم
امدى اى طالب فقر وفنا وآرزومند لقا وقاصد معرفت رب اعلا
معلوم اوله كه علم حروف علم عزيز اولديغى عند المحققين ثابتدر
فاما بلا مرشد وبلا اقرار بركمسنه سعى وكوشش ايدوب اكلادم
وبيلدم ادعا ايلسنده قالسه ايلك مغبون وشيطانه كبى
مردود اولديغى امر آشكاردر كما قال عليه الصلوة والسلام
من لا شيخ له فلا دين له ومن لا شيخ له فشيخه الشيطان كى
نچه نچه آيات واحاديث ودلائل ايله عياندر وبياندر على هذه
بناء وير آكى سلطان حضرتلرينك رساله عاليه سندن
برقچ باب تحرير وبيان اولنور تا كيم فقر وفنا طالبين استيندر
حضر زمان اولان مرشد كاملك تربيه سن بولوب نظر عاليه لرنده
فيض ياب اولوب نفحه شريفلريله انفاس قدسيه سندن آب
حيات مجروب زنده ابد قاله اللهم يسر لنا ولاخواننا
اجمعين آمين يا معين بحرمة طه ويس

هذه الرسالة من ابواب الحضرت

اوروجی بابا

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین بعکل ای طالب فضل حق الحمد لله
دیمکدن مراد تکرینی اول آلمقدر و تکرینی آلمقدن مراد
بحمد لله اکر تکرینی دیلرسک اوزرینه بر نظر ایله کیم اوزین
بیلین حقی بیلور و اوزین بیلمین حقی بیلمز و حقی بیلمین دینداره
ایرمز و ایرمین حیواندر پس حیوان اولنلر آنلردر و آنلر
مقام فقردن بی خبردر پس بو فقرک اقتضاسی نه ایسه
بلمه اول کیشی مرشیده ایرمشدر و حقی بلمشدر و حقی
بلمین محمد علی‌یی بلمه مشدر من کان فی هذه اعمی و هو فی الآخرة
اعمی و اولئک کالانعام بل هم اضل در زیرا کیم بو حکمته
و بو قدرته آدم اولن ایرشور نه کیم حق تعالی اون سکز بیک
عالمی خلق ایلدکده اون سکز بیک عالم ایچنده اوکز
یوز بیک مخلوقات خلق ایلمشدر ۰ و هر برینک دماغنده
بر لذت و بر جنبش و بر حکمت و بر قدرت و یر زوب امدی

بو جهتدن

بو جهتدن بو بیتو نه فرض اولان حقی بلمکدر **بیت**

کل ای مؤمن بری فرض خدادر ۰ حقی بلمک بو قول مصطفی‌در ۰
حقی بلمک دیلرسک بیل علی‌یی ۰ اوقی علمک قپوسی مرتضی‌در ۰
حسن و هم حسینم عابدینم ۰ کوزم نوری امام باقر بقادر ۰
امام جعفر و موسی کاظم ۰ علی موسی امام رضادر ۰
محمد التقی علی جواددر ۰ حسن العسکری صاحب لوادر ۰
محمد مهدیدر منظور عالم ۰ نظام عالمک حقدن هدادر ۰

پس حق تعالی مرادی بو ایدیکیم حق نه‌در و باطل نه‌در محمد نه‌در علی نه‌در
و بونلرک آل اولادی کیمدر و فخر ارکانی نیجه‌در که آنلرک
اوزرینه پرستش ایده‌لر تا کیم حقی باطلدن فهم و ادراک ایلیه‌لر
و اکر بو اقراری یرینه کتورمیه‌لر یلانجیلردن اوله‌لر قوله تعالی
الا لعنة الله علی القوم الظالمین یعنی تکرینک لعنتی یلانجیلر او
زرینه‌در **بیت** یلانجی آدمک اولماز ایمانی ۰
ایچندن کتمیه هرکز کمانی ۰ امدی برکشینک ایمانی درست

اولمازه و درست اولدیغی آندن معلوم اولورکه اهل نفس اولور
ان النفس لامارة بالسوء شیطانکبی مردود ازلی و
مغبون ابدیدر زیرا حقی انکار ایدن اهل الغدر وکوزی
کورمز اهل تکبر اولور وقولاغی اشتمز اهل طمع اولور وسوزینی
یابانه جرح ایدر امدی کوزی نفسی کوزینه بغلودر وطمع
سوزینه بغلودر امدی بر کمسه ده کوزی برنسنه کورسه نفس
غلبه ایدر تکبرلق ظهوره کلور وطمعی زیاده اولور سوز سویلیو
کولک استر و اول کمسه ده دین اول نسنه یی الحق استر ویرمزسه
حسد وتکبرلق ایدر هرکیمده که طمع اوله نفس وتکبرلق
وحسد حاضردر **بیت** عزازیل ایتمدی نهانه منت
بو اوچ خصلت اوجندن اولدی لعنت یدی کره صیدی
اول نطوق حقی انکچون نکجدی بوینه طوق لعنت
دولشمدی آدمی قوم عدودر معیندر که کوسترر شقاوت
بو اوچ خصلت ایله ظاهر اولوبدر علینه نک الله دورلو جفاتی
ویرانی قیل لتبرا کیمده کورسنک بو اوچ فعلی او در اهل خیانت

امدی حق بر در

امدی حق بر در معبود بر در مقصود بر در اگر حقدن غیری بر نسنه
مقصود ایدینسک معبودک اول اولور نته کم رسول الله صلعم
بیوردی کل مقصود معبود وکل معبود مقصود امدی بو حدیثدن
مراد هر نه مقصود ایدینسک معبودک اولمش اولور حقدن
دخی البتشقه بر نسنه استرسنک روا دکلدر امدی ای طالب
فقر وفنا اهل الله واهل آخرت اندن معلوم اولورکه لا یحتاج
اولور کفاف نفسدن غیری بر نسنه ایچون واروب کمسه یه
تنزل ایلمز مکر معرفة الله اوله زیرا کم اهل الله اهل معرفتدر
واهل آخرتدر اهل آخرت اولا کمسنه ده نفس وطمع اولماز
زیرا کم بو مراتب اهل فقردن اظهار اولور اهل فقر اولان
عاشقلر طالب دنیا اولمزلر و طالب دنیا اولنده طمع قلز
واهل نفس اولماز وتکبرلق قالماز امدی بر بری کلی ای طالب
قرنداش فقر نی بنیاد قیل سرینی دلشاد قیل امدی اکر سنی
بنیاد ایدهیم دیرسنک ایرش برمرشده کیم بو اوچ خصلت

یحتاج

آنده

تا کیم مقصودینی بوله سین و جسمنی بنیاد وسنی دلن
واوزین آباد و فقرینی یاد قیله سن زیرا کم مقام فقر بر
مقامدر که امام جعفر الصادق رضی الله عنه طریقت نامه سنده بیورر
فقرک جانی محمد علیدر و حقدر بری نبی الله و بری ولی اللهدر
امدی نه معنادر که حقدن قاچاسن بالکل بری قاچیجه حقدن
زیرا حقدن قاچان کافر دینه اولورلر زیرا کیمکه محمد علی یی
اقرار ایتمدی آنک حقنده بیورلمشدر قوله تعالی واتقوا
النار التی وقودها الناس اعدت للکافرین یعنی صاقنک
اول اوددن که حاضرلندی کافرلره امدی بو حکم ایله
فقر و فنا اصلنی بیلیم درسک اهل انکار اولمه برکیسنه فقری
انکار ایتسه نزع حالنده ایمانسز گیدر العیاذ بالله زیرا
کیم اول حضرت شاه رسالت الفقر فخری و به افتخر علی سائر
الانبیاء دیو بیورلمشدر بس برکیشی حقه ایرشمز تا پیرلر
دلیل اولمینجه و پیرلر اهل فقردر بیت گل ای عاشق
قبول ایت بو فنایی ۰ فنادر مقصود اوش بو لطف بقایی
کیمکه کیم بو قدر فقر رکو لے ۰ محقق گورمز اول حور و لقایی

که بونده گور

که بونده گورولا آینده دخی گورن ۰ اولیدر کانیز نسل بورالی
گچوب نفسکدن ادراک ایلدکسه ۰ که کیمدر جو قنبر وقت مرتضی
دیران آبدالنک قبل حقه هر دم ۰ گوزلکه گورد اوش آل عبایی
امدی ای طالب فقر و فنا حق تعالی فقرادن اظهار اولور
زیرا کم بر اهل دنیا الهام ربانیدن باجود ارشاد پیرلردن
قلبنه فیض ایرشه اهل فقر اولور پس وای سکا کیم فقردن
قچه سین اهل دنیا اوله سن اما فقر ایکی قسمدر بری یوق
فقری بری فقر لا یحتاجدر برلقمه نه چاک و برخرقه کیجک
کفاف اولنجه قدر زیاده سنی قبول ایتمز زیرا کم ابراهیم
ادهم حضرتلرینک کرم لطفندن برسوز سویلیور معلوم ایتلردر
یولده بر پاره یمالق بولور صوقاغه براغاردی اوچ
گون خلق اراسنده بر قوب اگر کیمسه آلمادیسه
آلوب خرقه سینه یما ایدردی سلطان جهان السید
غازی و حاجی بکتاش ولی و جمله پیران و عازیزان و
عزیزان

وجميع ارنلر برذاته و برصفاته و روح محمد علي درلر و
بونلرك حيات و مماتي جمله سي فقر و فناده كلمشلر ايدي
اي طالب بلكل كم فقر و فنا ارنلردر و انلره ممات ايرمز
الاموت ايرسه تنه ايرر روحه ايرمز زيراكه ارنلرك
جاني محمد علي در و ارنلر محمد علي درلر پس محمد علي اولمز
زيراكم نور نبوت و نور ولايت بر ذاتلردر و اول بر ذات
هميشه باقيدر انكچون بعضلر بويررلر كه بركيشي اوزيني
محمد علي يه يتشدرمه فقرايم ديدوكي و تاج و كوشه
كيدوكي تقليد ايدر امدي اي طالب لقا و اي فقر و فنا
عناصر مقتضاسنجه قناعت آزدر زياده سي شقاوتدر
پس فقر و فنا حقدر و حق منزه در و مبرادر
قوله تعالى الحق من ربك فلا تكونن من الممترين
يعني حق تعالى يه اهل كمان لرده اولمه پس كمان
شركدر و مرداردر و مرداركه نمازي و نيازي
مقبول دكلدر زيرا حق تعالى بر نوردر و اول بر نور
فقردر

فقردر و فاعلدر يعني ايشليجي در هدايتدر و
هدايت باقيدر و دخي قناعتدر و قناعت اهل
فقرك در نته كم رسول عليه السلام بيورر القناعة كنز
لا يفنى بلكل كه قناعت و رياضتدر كه قناعت در
و بر دخي اهل فقره اول قناعت كلندويه نازل اليه
رسول عليه السلام بيوردي يعني قناعت حقيقت كنزي در
و كنجي در و قناعت حقدر و حق باطلدن فرق
ايلمك فرض واجبدر اهل فقرك اوزرينه زيرا آيم
دعوي فقر ايمان بوندر امدي اي جان جهانك
قناعت ايكي قسمدر بري بولمزمز خلق بوزينه
صفات صنار والآدم ما عنده دنيا محبتي كلي در
و بر قسمي وار كفاف نفس و پر روح جهاني بربوله
صابر و نفس طمعندن و في الجمله حالندن قناعت
ايلمكدر و قناعت بودر كه رسول عم بيورر حب الدنيا
رأس كل خطيئة و ترك دنيا رأس كل عبادة

بيت

برى كل طالب ايسك راه حقه • اوقوبو دفترى اهل يقين اول
جهانك نور و سرلرندن ايين اول • سكا ويردم سوزم ايشيت
قناعت قيل عبادت ايله مردم • الكْ چك غيرلردن حقه يقين اول
اكر سوزم ايشيدوب دكلمز ايسك • يورى شيطان كبى جوداين لعين اول
ويرآنى قيل تو لاخانذانه •
جميع عاشقان ايچره مبين اول

ايمدى حق تيم بو فقرى قبول ايليوب ولباسن الننه كيدرسه
اكا واجبدر كه فقرك اقتضاسى نه ايسه اشمك كركدر
اكر ايتمزسه اشكلدر اهل اوليجق بو صفتدن دور اولمق
لازم كلور حيف دكلمى آدم صفات ايكن اهل صفاتنه
دور ايليه ليس نور هدايتدن ظلماته دوشمك آدم اولنه
روا دكلدر مكر آدم اولميه • زيرا عجم ارنلرى بيوردیلر
اصل خطا نكند يعنى آدم اصلى اولان خطا ايتمز يعنى
اهل اصلنى دور ايليوب بولسه كركدر كل شيء يرجع الى اصله
زيرا جميع اشيانك رجوعى اننه در اكر اننه اننه تعين

فهم ايتمزسه

فهم ايتمزسه رجوعى اشكلدر • اى طالب فقر وفنا بو حكمتك
اصلى نه در كه فقر وفنا اولميانده نه قوة ظاهره ونه قوت
باطن واردر زيرا ظاهر باطنك آينه سيدر • والا بر كيمسه
فقر وفنايى قبول ايلسه پيرلرك طريقتنى قبول ايلمش
اولور • وپيرلرك طريقتين قبول ايليين ظاهراً وباطناً
اهل فقر اولور امام جعفر الصادق طريقت نامنده بيوردر
طريقت آق كيرده بكزر زيرا هم عالى وهم قره دكيرى
احاطه ايلر وشريعت عين طريقتدر وحقيقتدر
وايكيسى بربابدر زيرا بر كشى براوه وارمق ديلسه
ابتدا طريقت ايله وارمسه اول اوك قپوسنى بولماز
ومقصودينه اول اولدن اله كتورمز انكچون بو وجه كيدن
يولرلردر • وبر دخى بودر كه بر طالب پيرلرك اثر قدمنه وپيرلرك
طريقتنى كليا تحصيل ايلمسه پيرلر اكا معرفة الله
كوسترمزلر • زيرا معرفت بحر محيطدر ايمدى فهم و
ادراك ايله جميع اشيا بطون آدمدن ظهوره كلسه

ايله

باب طریقتی بیلورلر بر لطیفه بطن حواده دوشنه
باب شریعتیدر و آنادن طوغنه باب طریقتیدر
و دنیاده دورنه باب حقیقتیدر و دنیادن
کتنه باب معرفتدر زیرا معرفت بحر محیطدر
کنارینه کورنز ایرمز ایمدی بر کیمسنی اوّلـه وجود
بناسی بیلورلر شرائجنده اولان وارلغی که
کورمز مکانی دوراغی قنده در آنجق اول
کمسنه بیلور کم عالم باطنده کوزی واردر و باطن
کوزیله دو جهانی سیر ایدر و هر موجود اتک تك
عیننده حق مشاهده و متجلی ایدر آکا عین
القلوب دیرلر ایمدی ای طالب فقر و فنا انسان
اولانه فرض واجبدر که کندی مراتبنی نه ایسه
آنی بیله و کوره و بیرک یولنه واره و بیرامز
فعللرندن صاقنه زیرا بد فعل انسانده اولمز

کوزلرنده

کوزلرنده اولورنته کم حق تعالی بیورر والله لا
یهدی القوم الکافرین یعنی حق تعالی طغری یول کو
سترمز کافره **بیت** کل ای عاشق بولام دیرسک حیاتی
کیدر کفری بولوب نوح نجاتنی او قوحط حطوطک دفترینی
کورسن عین ایله اسما ذاتی ایرش کعبه قلبه پاک ایله اول
سوره کوراسن دلات و مناسکی طواف ایده و اوقی الحمد لله
یدی آیت صفاتک امهاتی و رآن آیدالعلینک سایه سنده
معین درانک هر مشکلاتی
ایمدی برقومه حقدن عنایت اولمیه طریق کورمزو
طریق کورمین کوردر و دنیاده کور اولان آخرتده دخی
کور اولدیغی منصوصدر زیرا کور اولان نه شریعت و نه
طریقت و نه حقیقت و نه معرفت بیلوب کورمینلردر که
من کان فی هذه اعمی فهو فی الآخرة اعمی و اضل سبیلا
کرو هندن اولورلر پس بودوت قبویه کوز آچمین
و کندی مراتب و منازلین بیلمین حق دیدارین کورمز

مراتبلرن

دیوركیمكه بو بنده ایكین وار ه حق منزلین كورمسه آدم
دكلدر آدم اولمین اسفلدر و اسفل اولانلر حق سوزین
اشیتمز وحق سوزین اشیتمین وارنلر جمالنی كورمین
لردن. نه حاصل ایش آینده اولانلر بنلك نه اوله
و نه ایدوكی نه اوله ایدوكی ای طالب الله الحمد لله
دیمكدن مراد بو در اكر بیلدكسه واكر بیلمدیكسه بوزینك
كرك الحمد لله دینك فایده سی یوقدر بیلمش اوله سن
ای طالب فقر و فنا بر دخی بوكه رب العالمین د دیمكدن
دیمكدن مراد عالملرك ایسی و عالملرك بسلیجی سی
دیمك اولور بسلیجیدن مراد اصیل در و عالم اصلدن
مراد آنادر و آنادن مراد فاتحه در و فاتحه دن مراد
ام الكتابدر و ام الكتابدن سبع المثانی در و سبع
المثانیدن یدی آیتدر و یدی آیتدن مراد یدی
نقطه و یدی نقطه دن مراد الغدر و بر الغدن مراد
بر

مجموع كلام الله در

مجموع كلام الله در و
مجموع كلام اللهدن مراد یوز اون درت سوره در
و یوز اون درت سوره دن مراد التی بیك التی یوز التمش التی
آیتدر و آیتدن مراد اون سكز بیك عالمدر و عالملردن
مراد آدمدر و آدمدن مراد محمد علیدر و انلرك آل و
اولادیدر و شانلرینی فهم و ادراك ایلمكدر قوله تعالى
ولقد كرمنا بنی آدم انلرك شان شریفلرینه كلمشدر
زیرا جمیع علوملرك قپوسی علیدر و شهری محمددر نته كم
بیورر انا مدینة العلم وعلی بابها ایمدی بركیشی علی یه ایرمسه
محمدی بیلمز و محمدی بیلمسه علمنه عالم اولمز و علمنه عالم اولمیان
كیشی كندوزینی بیلمز و كندوزین بیلمین اولاد علی یه اقرا
ری یوقدر بش جاننده اقراری اولمین علی سومز
مرتضی سومسه بیحاصل لعنت ایلرم ظالمه لعنت اولیدرشته آیت
مرتضی سومیین قنده بولور ایماندن اول یزیدك جانینه لعنت
مرتضی نك دشمانینه لعنتم وار ضد قرارسا لعنت حق اول یزیده بی

سوارم
نهایت

مرتضی نڭ بنده سی یم جان ایله دلدن یقین ۰ شاننه تحقیق
ایدوب دلده شهادت سویلرم ۰ مرتضی در رو ویرانی
بی شبیه و بی مثال ۰ شاه حیدر ماه حیدر اول هدایت
پس انلر بو باب اول بابدر که باب طریقتدر یعنی بر کیمسنه
طریقتده ناقص اولسه یعنی فقر دخی اولسه و فنا مرتبه
ینه ناقصدر که جاهلدر ۰ بیت ۰ جاهل مشرک اولوبدر
چه دکل ۰ بی ادب لا شیء در اولکه شیء دکل ۰ زیرا کیم
رسول حضرتنی بلمین علی یی بلمدی و علی یی بلمین حقی بلمدی
زیرا حق باب طریقتدر و طریقت فقر و فنادر ۰ بیت ۰ از نسیمی
هر کیمکه فقیر اولمدی ماء طهوری بلمدی ۰ طیب و طاهر
اولمدی یوقدر آنڭ طهارتی ۰ ایمدی اول معنی
بودر که فنادر فنادن لقادر لقادن بقادر بقادن
مراد آدمدر آدمدن مراد ذاتنی بلمکدر و صفاتنی بلمکدر
و ظاهرینی باطننی بلمکدر ۰ زیرا آدم سجده گاه عالمدر
پس رسول علیه السلام بیورر قلب المؤمن بیت الله و عرش الله و خزینة الله

ایمدی آدمڭ

کوکلی صحیح

ایمدی آدمڭ کوکلی بر صاف آینه در اول آینه قلبی
جمال اللهدر زیرا سجده و عبودیت و پرستش بو کاه درکه
کعبة اللهدر ایمدی بو کعبه اللهی هر کیم طواف ایلیه آکا
فرض و واجبدر که جمیع واریغی یغمایه ویره فقر و فنا اوله
ایمدی هر کیمکه توضیلاً اولمدیسه بو تجدیدر و ایمانی و اقراری
یوقدر و هر کیمک که بو جان ایله و بو کمال ایله اقراری یوقدر ایمانی
دخی یوقدر و ایمانی اولمین کافر و منافقدر قوله تعالی
الا لعنة الله علی القوم الکافرین ایمدی بو اقراریله اقراری اولمیانه
ایدرم لعنت اقرارینه و دیننه و ایماننه زیرا جمیع ارنلر
کلمدر اقرار ایلمشلردر اقرارلرینه ثابت و وارلرینی
توفیلاً ایثار ایلمشلردر بنجه سن دخی کوره یم درسڭ
جاننه باشندن کچ آزاده سنڭ نیلک قالمیه حق
دخی ظاهر اوله بی شبهه و بی تردد و حق او نفسکه
و کندی ذاتنده مشاهده ایده سن الحذر ای طالب

[illegible]

فهم و ادراك ایله كه فاتحة الكتابك دورت اسمی واردر
اولكی فاتحة الكتاب ایكنجی ام الكتابدر اوچنجی الحمد لله
دوردنجی سبع المثانی در كه اصل كتابیدر كه خاك
آب باد نار وبردخی بوكیم فاتحة الكتاب یكرمی بر حرفدر كه
وجه حواده معیّن در قوله تعالی والطور وكتاب مسطور
فی رق منشور الحمدی ای طالب اگر دیلرسك حق تعالی
نك ذاتنی وصفاتنی مشاهده ایلمكه واذكر ربك
فی نفسك ولا تكن من الغافلین یعنی بار تعالی بیورر بنی
استین كندی نفسنده استیه زیرا حدیث قدسیده
بیورر من عرف نفسه فقد عرف ربه تفسیری كندی نفسندن
غافل اولان حقدن دخی غافلدر غفلت حیوان مراتب
حیواندر تسمیه سببدن آدم ایكن حیوان اوله ایدی
ای عاشق صادق بر نظر ایله فاتحة الكتابه كه یكرمی بر
بر حرفدر وجه حواده مسطوردر زیرا فاتحه یدی آیتدر
یدی خط خوا عددنجه در كه ام الكتابدر ایكی قاش
دورت كرپك بر صاچ بر دخی بودر كه فاتحة الكتاب

ب حرفك

ب حرفك یدیسی كلمشدر وخوانك وجهنده دخی
یدی خط كلمدی زیرا خوانك وجهی یكرمی بر حرف ایله نشاندر
كه یدی خط آسیاهیدر زیرا حین متولد اولسه اول یدی
خط ایله صفات گوسترر كه قره خطدر واون دورت
بیاض خط آنك مقابلهسنده در اول خطلر ایله آیت
ایله مسطور ومكتوب اولمشدر ایدی اوچ حروف دخی
وارد الفده فی صادده دال ونونده واو واردر
فهم ایله كه بو یكرمی دورت حروف خوانك وجهنده در
كما قال الله عز وجل لقد خلقنا الانسان فی احسن التقویم
پس
احسن تقویمدر كه جمیع علومك اصلی وحقیقتی در كه
بو یكرمی دورت كم حوانك وجهنده مكتوب ومسطوردر
وجمیع سموات وزمین بو یكرمی دورت حروف ایله بنیاددر
بنیاد
زیرا گیجه وگوندز یكرمی دورت ساعتدر ولیل ونهار
برآن وبر ساعت قراری یوقدر صفات احسن تقویمی
ذكر ایدر زیرا آوجه مشاهده ایدرسن دخی حقیقتی

كندر

بلمك دیلرسك اوزیڭی بر مرشد کامله ویرتا کم سکا
حکمت هدایت نه در بلدوره زیرا بر کیشی کندینی و
ذاتنی بلمك ممکن دکلدر تا کم پیرلردن اخذ تلقین ایلیه
قال علیه الصلوة والسلام لولا المربی ما عرفت ربی
ایدی مردان خدادر کیشی یکیدن عالم عناصر ایله یوغورلر
و یکیدن بنا اولورلر تا کم باب شریعته و باب طریقته و
باب حقیقته و باب معرفته بنا اولورلر الحاصل بطن
آدمدن کلدیکی غبی سنی یکیدن ظهوره کتورر تا کم بر کیشی
ایکی کره آنادن دوغمیه اول کیشی آدم اولماز زیرا آنا
دن دوغمق و کلمك ویر یارلردن کلمك قال عیسی علیه السلام
لن یلج ملکوت السموات من لم یولد مرتین زیرا آنادن
کلمك عالم بشریتدر و تقلیددر و پیرلردن کلمك
حقیقتدر کما قال الله عز وجل الله ولی الذین آمنوا
یخرجهم من الظلمات الی النور پس بر کیشی آنادن دوغق
ظلماتدن چیقمقدر و پیرلره ایرشمسی هدایت نوریدر

اول زمان اول کمسه یه هدایت اولوب ذات و صفاتینی
بلمه گرکدر **بیت** هر کیم ایردی پیرلره اول نوردر
دوت کتاب آنڭ یوزی سطوردر ، اوش سکز جنت یوزنده آشکاردر
حسن خلقڭ آلتنه مشهوردر ، کیمکه ویرمز آل و اولاده اوزین
بالی یوقدر بر قوردر زنبوردر ، ایر مجاهد عشقیده اول صوفی اوجی
بو صفتدن عاقبت اول دوردر ، ای ویرالی قیل تولا دائما
خاندانه کیم سکا دستوردر
زیرا اول کیشی عالم سفلی دن عالم علوی یه تبدل اولمه گرکدر
اول زماندن اول کمسه نڭ اسمی و شماسی عرش الهی ده دفتر
هدایته نقش و قید اولنمه گرکدر واقعا که اسمی دفتر هدایته
نقش اولندقده اول کمسه اهل هدایت اولور و ای سکا کیم
پیرلر کیمدر و آراده بو حکمت نه در بلمیه سن و شریعتدن آرتیق
انتشا اولمیه سن یا بو کلمکدن مقصود نه در و نیه کلدیکڭ
بلمیه سن بر کمسه نڭ اسمی دفتر هدایته قید اولنمه آدم داده
دکلدر کرچه صورتا آدمدر معنیده دیودر دیو اولان اهل
انکاردر زیرا اول کمسه کم خالصا مخلصا کندینی پیرلره

ویرمدی کندی وارندن کچدی اولکه نفس بوکهنده در
ظاهری بیرلرایه اوله وانکار اوزره اوله کافردر
حق تعالی بویوررالذین کفروا لایهتدون یعنی اونلرکیم کافراولدی
دوغری یوله دوتمدیلر ایمدی برکیشی طوغری یوله دوتمه حقه
ایرمز وحقی بلمز وحقی بلمین جاهللر ربته کم جاهل حقنده بویورر
کل شیء شیء والجاهل لاشیء پس جاهل بو اشیانک هیچ برندن
دکلدر لعنته واجبدر بیت جاهله شیطانه ایله لعنتی کردیدرسک
بوله سن حق رحمتی ایمدی ای طالب فقر وفنا بو حکمتک وبو
عبرتک آصلنی بلمین بیلدی بلمین جاهل قالدی جهلدن
آرتمیین صورتا آدم معنیده حیواندر ایمدی جهد ایله صفاتنی
ذاتنه مرآت دوشوریوجه اوتانورسین غافل اولمه اصلنی
بختی تانی تا حکمت هدایت نه در بیله سن و دلداره
ایره سن و دلداره واصل اولمق دیلرسک فقر وفنا اول
وخلایقدن بری اول قوله تعالی ولا تتبعوا الی الذین
ظلموا انفسکم النار یعنی دیمک استرکه ای جماعت فقر

طریقت

طریقت وای علمای شریعت ظالملره اویمک ومیل ایلمک
یعنی آردنجه یوریوب دنیائی محبت ایدنلره اویمک
تاکم سیزی جهنم آتشی یاقمیه یعنی اوزرین محمد علیه بیتیشدورر
زیرا فقرک جانی محمد علی و دلیلی پیرلردر بردخی بوکه
فاتحة الکتابک عددی یکرمی سکز کلمه در آدمک جانی
عددنجه زیرا کم آدمک وجهنده یکرمی سکز کتابت نقش
هدایتنه مسطور ومکتوبدر وبردخی لام الف یکرمی طقوز
اولور اما لام الفک قائم مقامی بودور ته حروفدر یا
جار آکا بونلردر وبونلر زبورده وتوراتده وانجیلده مکتوبدر
الا قرآنده یوقدر قائم مقامی لام الفدر اولسببدن آدم
بونلری بیلدی خلیفة الله وهدایة الله اولدی ایمدی
ای ذات پاکیزه صفات بردخی بوکه بر نطفه آتا بلندن سفر
ایدوب بطن حواده که آنادر توجه ایلسه آنده ایدی
کوکب تربیتنه تعیین اولور تمام طقوز آیی طقوز کون

وطقوز ساعت اوزرندن گنجینه دنیاده گلمز و اول ییدی کواکب
هر بری برآی حکومت ایدر تا یدی آی تمام اولدقده اوغلان
دخی تمام اولور اگر اولمده اجازت اولوب [illegible]
سفر ایدرسه اول ییدی آی اچینده اوغلانک عالمه ارشمش اولور
وگر سفر ایتمیوب حکم حکماسینه زحله دگسه برآی دخی زحل
حکم ایدر آندن نوبت ینه مشتری یه دگر مشتری دخی برآی
وطقوز گون وطقوز ساعت حکم ایلر وآنی مشتری درگه آلور
دعوت واجازت وایجاب برله عالم فانیده اول اوغلانی
گتورر آندن اوغلانک وجود حکمنی اگر بناء خدا ایله
نشر اولدیسه طقوز آی تمامنده دنیایه گلور واگر وجود آدم
ایله حشر اولدیسه طقوز آی وطقوز گون وطقوز ساعت اولنجه
عالم فانیده سفر دوشر اول اوغلان عالم آبه وعالم باده
دوشرلر آغلر فریاد ایدر وگوزی یاشین روان ایدر
آندن حکمت وهدایت برله اوغلان بالیغه یتر
آندن بسته دهاننه اول یگرمی سکز حروف مفردات

عدد پنجه دندانی

عدد پنجه دندانی لطف اولمق باشلر آندن جمال هدایت تجلی ایدر اول
یدی خط عدد پنجه زیرا اول یدی خط چار عنصر برله مفرد اولمش در
[illegible] دور گز یدی [illegible] اولور [illegible] خط هدایت ایدر آندن
کمال قدرت یدی ییل دور ایلینجه اوک یدی ییل آراسنده عالم [illegible]
کسب دندانه لمسنی دوگر ایکی ییل قرار ینه یدی ییل دخی اوزرندن
دور ایلیجک بدر اولمش آیه دونر قوة قدرة گندیده
پنهان ایکن پیدا اولور ایدی فهم ایله که یدی یلدز و یدی
آی و یدی ییل اولیه در که پنهان ایکن پیدا اولدی تمامت
ظهور هدایت برلن ظاهر اولدی **بیت** یدی یلدز یدی
آی در یدی ییل ، یدی ییل دخی گنجینه تولدی ییل ، اوشیق جان
اول دورده ایردی نوجوان ، جوشه گلدی اول ساعت دریای نیل ،
موج اوروب قطره قدرتدن قوا ، آقدی یعنی ضمنی اولدی آب [illegible] گل ،
دوشدی برپارچه آتش اول جانه ، یاندی اولدم غالب اولدی دل اودییل ،
گل ویرانی سوزینه دو تغل قونلاق ، گیم نه سویلر ایشیده سن مرغ دل [illegible]

ایمدی اول حیاتده دورت یدی کیم اوزرندن کجدی
دور ایلدی آنک عددنجه اول یدی خط آکم جمالنده
بطون خواده کسب ایلمشدی یدی دخی او[illegible]
بیاض خط اولور و یدی دخی کمالی حکمتندن ظهو
ره کلور بیله یدی ایله اون دورت اولور تمام بش حروف
کلام الله عددنجه درکیم مقطعاتده کلمشدر فهم ایله
حق سبحانه وتعالی کلام قدیمنده بیورر وعلم آدم الاسماء
کلها اسمای حسنی درکه جمیع موجوداتک ذاتی وصفاتی
آدمدر کل ایمدی آدمی فهم ایله تاکیم حق تعالینک کلام قد
یمندن خبردار اوله سن حق تعالی بیورمشدر طسم تلک
آیات الکتاب المبین یعنی حق تعالی بلکتو ایلیجیدر رسولنه
کتابک آیتلرندن صورتک حکمتنی ایمدی ای طالب فقر و
فنا ومن عنده علم الکتابدن مراد آدمدر وآدمدن
مراد حقدر وحقدن مراد محمد علیدر وآندرکه جمالنی

وکمالنی

وکمالنی وآل واولادینی بیلمکدر ایمدی حقک جمالی وکمالی
~~[illegible]~~ محمد علیدر زیرا حق جمالندن وکمالندن ظهوره
کلدی ایمدی آدمی بحثنی تانی تاکم اوزینی فهم ایده سن
نتهکم رسول علیه السلام بیورر من عرف نفسه فقد عرف ربه
برکیشی نفسنی بلدی حقی بلدی اگر اهل الله دوب بلدیسه
آدم زاده دکلدر ظاهرا بیراجر سویلر ایشیدیر اکلر دکلر
آلور ویرر کورلر اوینارلر حیوانده دخی بونلر موجوددر
حاصله اول حیواندر آدم آدمدر قنی حیواندن برآرتق
فقد نطق واردر ونطقی دخی تربیت ایله حیوانده قابلدر
ایمدی آدم ایلک حقدن خبرآل زیرا ولقد کرمنا بنی
آدم آیت شریفی حیوان حقنده کلمدی ادم حقنده
کلمشدر وار ایمدی آدم ایلک آدمی فهم ایله قوله تعالی
وان تدعوهم الی الهدی لا یسمعون وتریهم ینظرون
معنیسی بودرکه اکر آنلری طغری یوله اوقورسک ایشیتمزلر و

سکز

[illegible]

احمدی ای مؤمن موحد بو رمزی لطف حقدن بیلن اولماز
واگر اولور دیرسک تبرا ایله مستحق اولورسن احمدی ای عزیزمن
اگر حق تعالینک ذاتنه صفاتنه مظهر دوشمک دیلرسک
بر مرشد کامله ایرشسنی بو منزله ایرشدوره اما شندده
قدرت دیقت گرکدر که موکیز اول پیرک خطقندن طشره
بر ایش اشلمیه‌سن تا که اول مرشد سنی روح هدایته ایرشدیره
و روح هدایته اولکه ایرشور که پیرینک بولندوغی جانیله
باشنی فدا ایلیه تا که اول پیر آنی بو اوچ روح ایله زنده قیله
اولکی روح نباتی ایکنجی روح حیوانی اوچنجی روح انسانیدر
احمدی بر کیمسه بو اوچ روح ایله زنده اولمیه و زنده اولد
یغین بیلمیه انسان مرتبه‌سنه واصل اولماز و انسان مرتبه‌سنه واصل
اولمین بو روح انسانه قدم بصماز و روح اضافیله زنده
اولمز احمدی اولکی روح نباتیدر تا شریعتدر صویه مایلدر
ایکنجی روح جسمانی حیوانیدر که تا طریقتدر یله مایلدر اوچنجی
روح انسانیدر که باب حقیقتدر طپراغه مایلدر دوردنجیسی

روح اضافیدر

روح اضافیدر که معرفت الله کسبیله بین گرونماجیدر
احمدی ای طالب فقر و فنا بو روحک اصلینه درلمک
گرک اول فضل زندانی شیر یزدانی و اول صاحب تأویل قرآن
یعنی شاه مردان علی کرم الله وجهه بویورر شریعت بر صودر
اول شریعت صوینده یونماینجه منبع اولمز و طریقت
بر آتشدر که اول آتشده پیشمین بخته اولمز و معرفت بر یلدر
یل اسنجه صولر آقماز و اوت یانمز و چیچک پیشمز زیرا کم یل
اسمینجه جمیع اشیانک نفسی بغلنوردی و دخی مقالات
حاجی بکتاش ولیده بویورر یل اسمه دانه صچاندن ایرلماز
و حقیقت بر طپراقدر که بو اوچ اجزا ایله مؤکلدر اگر مؤکل
اولمسه انسان بشریتدن آرنموب ماسوانی ترک ایلیوب
اوزینی روح اضافیه اولشدرمز احمدی روح اضافی
گروه ناجیدر و گروه ناجی گروه اولیادر و گروه اولیا
آندن معلوم اولور که بو دورت اجزانی کندوده بخته ایلیوب
بری ماسوی ایکنجی هوا و هوس اوچنجی نفس دوردنجی طمع

بونلری کندودن کلمی رد اتمک اوله اول وقت بیله که
انسان کندی شیطان کلمدر اول روح اضافیه قدم بصه و
کیرو دنامجی دن اوله زیرا علی ولی الله بیورر بیت
نجته کی بندامدی کین تمر دکرد جهان ‖ کین کمان کاشیت اجل کبر ربت
ناکهان ‖ احمدیا ای عاشق بو فانی جهانه نجته لک بنداعید
ایلیه سن زیرا تحقیق بیلورسن که بر آن انجینده اجل دامنه دوشجکسین
همان اوجه باشنه برجاره کور بیت کج جهانک دار الغمندن وحدته
ایرکور وصاله ‖ تاکه یوز کوستره سکا اول قدیم ذو الجلاله
سوزم حقدر سکا سویلر زبانم ‖ دیکر عمر سرمایه سین ویرمه زیانه
اوقو علمک کتابن آکلا ذاتک ‖ دیلرسک ایره سین سن جاودانه
یوری مردانه اول پاک مجلا ‖ صقین دل ویرمه کل کون ومکانه
ویران ابدال سوزینه طوت قولاغک ‖ دیلرسک ایرمکه کنج نهانه
احمدی ای طالب فقر وفنا جهد ایله نفسک وطمعک هواسندن
کندینی پاک ایله زیرا حق تعالی بیورر ولقد ذرأنا لجهنم کثیرا

من الجن والانس

فارد کرد صح

قولاغک صح

من الجن والانس لهم قلوب لا یفقهون بها ولهم اعین لا
یبصرون بها ولهم اذان لا یسمعون بها اولئک کالانعام
بل هم اضل اولئک هم الغافلون یعنی انسدن وجندن
جوغنی جهنم ایچون خلق ایلدم انکیچون که آنلره کوکل ویردم
اول کوکل ایله ادراک حق ایتمدیلر فانی یه مشغول اولدیلر
ودخی کوز ویردم طریق حقی کورمدیلر ‖ وقولاق ویردم
خطاب حقی اشتمدیلر فانیه مشغول اولدیلر ‖ ایشته آز
غوندر رحقدن وکندو کندودن غافل اولدیلر ‖ وآندن معلوم
اولورکه لیل ونهار طالب دنیا اولورلر رسول علیه السلام بیورر
الدنیا جیفة وطالبها کلاب زیرا مردار ایله تمیز بر آراده
اولماز ‖ وای سکا ایم طشره سین یوز رسول انجک
طوپطلو شرکدر ‖ وشرک ایسه مردار در ‖ اکر مردار
دل آرتحقیق دیلرسک اولاد علینک جانینه بنده
سی اول وخاک پایی اول تاکیم پاک اوله سن اکر

ایلر

کندو کندودن

اولیه نه صح

باکٹ اولمزسک حقدن و کندوڭدن غافل اولورسن
و اهل کمان اولورسن کما خود باطلدر قوله تعالی
وقل جاء الحق و زهق الباطل ان الباطل کان زهوقا
یعنی حق کلسه باطل فرار اولور تحقیقا باطل حقدن قچار
الا باطل اولنلر ده حق دور رمز هر شیء اصلنه اوچار
کل شیء یرجع الی اصله جمیع اشیانک رجوعی اصلنه
دیدوکی بودر باب فصل الهدی ای طالب فقر و فنا
بر دخی بودرکه آدمک وجهنده بت کتابت دست
قدرتله نقش اولمشدر سلیک کیدر و دورت دخی وا
ر درکه لام الف ربنه قائم مقامیدر با چار ارکا
بو دورت حرف کم الجلده ولو رانده و زبور ده کهیدر
سو کلمه نک سر بدرکه آدمک وجهنده قدرت
الیله نقش اولمشدر و اون دورت دخی فرق
التی اولور چار عنصره ضرب ایده سن التی اولور
نقط عددنجه درکه معراج کیجه سنده التی وقت نماز

فرض اولدی

عدد ... حرف ... نقط

حرف ۲۸ نقطه ۲۲ ب ۵

فرض اولدی و حضرت حقدن تخفیف دیلدی التی وقت
بش حرفده وقتده قرار ایدی قوله تعالی من جاء بالحسنة
فله عشر امثالها ایدی التی وقتک نمازنی بش وقت
نماز قائم مقامی اولدی بت شویله بیله سن که وجه کریم آدم
ده عددنجه در قوله تعالی الم ذالک الکتاب لا ریب فیه هدی
للمتقین یعنی بیورر شول کتاب کمان یوقدرکه آنک ایچنده
طغری یول کوستردی ایدی اول کتاب بو کتابدرکه وجه آدمدر
ماربیکه کورمک دیلر غیری خیالی ترک ایلیه و یول دیدوکی
صراط مستقیمدر اول دخی وجه کریم وجه آدمدر اول سببدن
رسول ع م بیورر رأیت ربی لیلة المعراج علی صورة احسن
و بر دخی بو التی مبداء واردر فصل عددنجه صراط مستقیمدن
عبودیت ایلیه سن یوز خط هدایت اولور ق والقرآن
المجید عددنجه در اول سببدن یوزه وجه یوز دیمشلر
نته کم بیورر ان الله هو ربی و ربکم فاعبدوه هذا صراط
مستقیم ایمدی جمال آدم جمال هدایتدر جمال آدمی

یخشی تانی تا محمد علیغ اینجیتمیه سن و سوزلرینه مخالفت
ایتمیه سز زیرا کم حق تعالی بیورر ان الذین یؤذون الله و رسوله
لعنهم الله فی الدنیا والآخرة واعد لهم عذابا مهینا
ایدی احسن تقویمه انکار ایلمه کم جمال بهدا ایتدر حق تعالی آیت
کریمه ده بیورر بالیق آنلر اینجیتدیلر تکرینی و رسولینی کم سوز
لرینه اعتماد ایتمزلر و آنلرک ذاتنه و صفاتنه اقرار ایتمزلر
بس آنلرک اوزرینه حقک لعنتی واردر دنیاده و آ
خرتده دخی عذاب انلر ایچون حاضرلندی و عذابدن مراد
خوار ایلیجی اسفل سافلین در بیت آدم ایسک دوشمه
اسفل صورته الده ایکن ویرمه امان فرصته کثرتی دفع
ایله اسمه وحدتی کل بر وسته جمال حضرتنه
ایدی مقام کثرت بنلکنی ترک ایتمکله گیدر اول شاه و لا
بیورر
یعنی هر کیمسه که
آتاعی اعضالری یوشق اولسه آنک یوزی بکیجه
وسوزی بد و کوزی پت اولور ایدی غافل اولمه

بنده شاه

بنده شاه مردان ایسک شاه و لانک سوزینی
ضبط ایله اگر مروان ایسک لعنت جانک و جسمنه وارسون
چنو اسنده دگز تا عمرک آخر اولنجه اول وقت گوررسن
زیرا انلر سوز سویلمیشلردر قان ایدن گلیشلر سوزنی
صندرسن کلمسون انلرک سوزینی صندرسن اول گمه در
که اولیاء الله درگاهنه گلور بنده یم دیر تاج و توب
و خرقه انلر لباسن اگننه آلور باشنه تراش وارکانن
قبول ایدر آندن دونر اول تاج بوکت و خرقه ایله و
اول کسوه ارکانیله زنا و لواطه ایدر و دخی سویلر اهل فقرم
و اهل محرم دیر کذا ایلک سویلر ایمدی حق تعالی بیورر فمن حاجک
فیه من بعد ما جاءک من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا و ابناءکم
و نساءنا و نساءکم و انفسنا و انفسکم ثم نبتهل فنجعل
لعنت الله علی الکاذبین پس بیلنجیلره صد هزار لعنت
زیرا اولیا درگاهنه گلنکدن مراد انلرک کامل اوله سن

عندنا

ای فقیر فقر

وعالم ربانی اوله‌سن اول وقت فقیر اوله‌سن قوله تعالی
یا ایها الناس انتم الفقراء الی الله والله الغنی الحمید یعنی
ای آدمیلر سیز اهل فقرسکز حاجتکز الله اکوندر
والله تعالی مبالغه ایله غنی الحمیددر اویله اولنجه بانی اولنلر
بارتعالی‌یه حاجتسزدر و بو دولتدن بی‌نصیب درلر
پس معلوم اولدیکه فقیر غنی اوله و بو فقر ایله فخرلنه زیرا بردخی
وارکه رسول علیه السلام بیورر الفقر سواد الوجه فی الدارین
بونک دخی سری بیله فقیر ایله غنی اوله بو کونلکم یارینه
قالمسون دیمه زیرا بیورر که الفقر فخری وبه افتخر علی سائر
الانبیاء اهدی فقر اولدر که فقرینه قناعت ایلیه و بردخی بو
درکه باطنی بعیده اسباب شرکیتی یومش اوله و باطن نقده
قورتلمش اوله باب معرفته سلکلمش اوله باب حقیقته
دوشلمش و بو قدر لنمش اوله تا که عالم فراغته مسکن
دوتمش اوله زیرا اکنندکی لباسه چرکی اوله صویه
قورسن صابون سورسن صوین صقوب آتشه

قورودرسن

قورودرسن
آندن او وارسن طوزینی بهوایه ویررسن آندن او قورو
بوقجه یه قورسن آندن برکسه طوتارغلسن آندن مقام
وحدته ایرکورسن ایمدی مرشدیم دین وطالبی قبول
ایلین بو نوع اوزره اوله که طالبی ارشاد ایلیوب بو منوال
اوزره بوروسه نور علی نور اوله واکر بویله بوروماینک
طالبی تربیه ایتمک کاری دکلدر زیرا بونلر نفس ارکانه مالک
ارکاننفسیه مالک دینمز ایمدی ارشادینی بو حالیله بو رتبه
اولمیه اول کمسه روح اضافیله زنده اولماز و روح اضافیله
زنده اولمیان روح محمد علیه السلامه ایرشمز روح محمد علیه السلامه ایرشمین
صفاتی آدمدر اما معنیده دولودر قوله تعالی و ما یستوی
الاعمی والبصیر یعنی برابر دکلدر آنلرکم آرندیک ذاتنی صفاتنی
کوزایله کورن و کورمین بر دکلدر زیرا کورمینر ایله کوزلی
بر دکلدر وینه بیورر الذین یظنون انهم ملاقوا ربهم وانهم
الیه راجعون یعنی آنلرکم بللو بیلورلر بالیقین آنلر درکه حبیب
لرینی کورجیلردر و آنلرکه ایت بویلیجی لردر بو آیتک معناسی

بودر كه هر كيم ديده ٔ حقي كورر اول كه حقه آشنادر وهر كيم
كورمز اعمى در من كان في هذه اعمى وهو في الآخرة اعمى

بيت

حقي بونده كورميين اعمى در ز ٭ هر كه كوردي زبده ٔ اعلادر
غافل اولمه آچ كوزك اى اهل ديد ٭ نقطه ٔ ذاتك عالم اسمادر
من عرفنا نفسه فهم اتيه وار ٭ اول كه بيلدي واقف مولادر
اشته هر كيم بلمدي بو حكمتي ٭ جاهل لاشيء اول رسوادر
اى ويرانه زلفه قاشني وكريكك ٭ عرش رحمان تيله اسرادر

بلمدي اى طالب فقر وفنا حق تعالى آدمي ياراتدي دورت خالق
نسنه ايله بري بريله مفرد ايكن مركب ايلدي قوله تعالى
لقد خلقنا الانسان من سلالة من طين ومن نار ومن
هواء يعني صودن طپراقدن آتشدن دخي يلدن ياراتدي
فهم ادراك ايله ٭ زيرا كرامتين وهدايتين آدمه بلدردي
وكندي ذاتني وجمالني وكمالني بالجمله آدمه بلدردي اول
چار عناصر ايله مركب ايلدي واول چار عناصر مقابله سنده

نسخه دن صحيح

دورت روح

دورت روح ياراتدي وجود عزيزنه يار ايلدي واول
دورت روح مقابله سنده دورت خانقاه بنياد ايلدي
ودورت خانقاهك اوزرنده دورت موكل فرشته قودي
واول دورت فرشته اوزرنه دورت قوت ويردي واول
قوتك مقابله سنده دورت كتاب واول دورت
كتابك مقابله سنده چار حروف ويردي واول دورت
حروفك اوزرنه اون ايكي نقطه قودي واول ايكي
نقطه عدد نجه اولدي اون ايكي امام درنته كم نظم ايله بيورر

دورت

نظم

احتيار عالم اولدر شاه عالم احتيا ٭ روشن اولدي كون نور زنده
عرش وفرش وهر ديار ٭ مصطفانك كوزلري نور حسن حسين
شاه هم حسين ٭ دون وكون مدحين ايده رم يوق عا
لمده غير كار ٭ عابد وهم باقر وجعفر امام كاظمك
مدحتنك سويرديلم ايتم قرار ليل ونهار ٭ شاه هشتم
در تقي هم با نقي هم عسكري ٭ بونلري سومينه لعنت هزاران
مهدي صاحب زمانك قوللريم قربانيم ٭ مينه
اسمله ويرانييم حب عليهم اشتغار

مدحتنى صحيح

صد هزاران

خدیجة الکبری صح

دخی

ودخی چارده معصوم پاک وخدیجة الکبری وفاطمة الزهری
کلمه‌لریدر بسم شریفینی اصل کائناتک عددنجه کلمه‌لریدر
ویگرمی سکز حروف مفرداتی عددنجه‌در ویگرمی سکز حروفک
هر برینه بر الف ویردی یگرمی سکز اجزا ایلدی واول اجزا
نک هر برینه بر لام الف قودی واول لام الف هر اجزا
نک قایم مقامی اولدی زیرا کم اول لام الف ایله یگرمی طقوز
اولور و یگرمی طقوز سوره قرآنک اولنده حروف مقطعه
ایله کلمه‌لریدر واجد کبیر عددنجه فاتحة الکتاب کلمه‌لریدر
وفاتحة الکتاب عددنجه یوز اون درت سوره کلمه‌لریدر
واول یوز اون درت سوره‌نک ایکیسی فاتحه‌ده کلمه‌لریدر
نته کم بقره وال عمران فاتحة الکتابده کلمه‌لریدر زیرا فاتحة
الکتابده یگرمی بر حروف کلمه‌لریدر زیرا فاتحة الکتابده
یگرمی بر حرف وفضیلتی که خط آخر عددنجه‌در کم ام الکتاب وسبع
المثانی

المثانی وجه جمال حقدر که یگرمی بر حرف قدر ایلدی ای
طالبان فهم ایدک سوره بقره وال عمران بسم الله‌دره
بسم الله عددنجه کلمه‌لریدر زیرا بسم الله اول دیمکدر
بسم الله‌لیدر بریدر ال او لمز اگر بسمله‌سز بر ایش
اشلسه حرام اولور کرک نعمتک ایچمک کیمک یازمق اوقمق
الحاصل هر نه ایسه بسم الله‌سز اولماز زیرا بسم الله اسم
الله‌در واسم مسمانک عینیدر پس حقک اسمنی بیل
ومسماسنی انکلا زیرا حق تعالی بیورر ولله الاسماء الحسنی
اشته اسمنی بیلدکسه مسماسنی دخی انکلا تاکم حقی کیم ایدوعین
فهم ایده‌سن وحقه اقرار قلمق یولک کوجی در وکوچ
آسان ایلمک ایچون مرشد کرکدر ایلدی مشکلک آسان او
لسون دیرسک بسم الله کیمدر و باشی ندر و کیمدر که بسم الله
درلر و آلتنده اولان نقطه نه‌در و بسمله‌سز هر نه ایشه
باشلسک حرام اولدیغندن مراد نه‌در آکلا تا

تاکیم

مسئله‌سنه واقف اوله‌سن و مسئله‌دن مراد کیمدر و اول
بابک التنده که نقطه نه‌در کیمه اشارتدر و اول نقطه کیمی اشارت
ایدر که اول نقطه‌یی آکلمیه‌سک یدیکک الحد و غلب ایتدیکک
جمله حرام اولور بیلورمیسین و بیلمکه طالب اولورمیسن بو حجته حاجت
قالورسین صورتا آدم معنیده حیوان اولورسن بو حجته بو ارکانه
کلورمیسین یا کلمیوب اهل نار اولورمیسن و اشغل صفاتی قبول
قیلورمیسین ایمدی حق تعالی آدمه کوچ ایلمز قانده بیورر
ان الله لا یظلم الناس شیئا ولکن انفسهم یظلمون
یعنی حق کیمسه‌یه ظلم ایتمز هر کیشی ظلمی کندویه ایدرسن
هر کیشی کندویه ظلم ایلیه اول کیشی ظالمدر فاولئك هم الظ
الظالمون پس ظالم اولنلردر کم کندولره ظلم ایدرلر
اویله اولسه کل سن کندیکه ظلم ایلمه بیل که بسم الله نه کیمدر
و انک ارکانی نه‌یه کتورر تا هدایت قپوسنه کوز
آچاسن و بیله‌سین که هدایت کیمدر و ولایت نه‌در

ایمدی اول بر نقطه

ایمدی اول بر نقطه اسم علی ولی الله‌در و اول و آخردر
هو الاول والآخر والظاهر والباطن وهو بکل شیء علیم
بانک التنده که نقطه بودر انا نقطة تحت الباء
بانک التنده که نقطه علیدر بالذات بیت

علیدر نقطهٔ اول هدایت ، علیدر آخر نور ولایت
علیدر هر دو عالم ذات مطلق ، علیدر قدرت و همت کرامه
علیدر صورت رحمان علیدر ، علیدر شافعی روز قیامت
علیدر عقل مختار علیدر ، علی سومزسه جانه لعنت
علیدر ای ویرانی تنده جان ، آنی سومینه لعنت بغایت

حکمت کرامت

ایمدی ای طالب فقر و فنا بلدکمی علی کیمدر و ولی کیمدر و هو
العلی العظیم کیمدر ایمدی بو عظمت و بو قدرت درکه جمیع
موجوداتک عیننده و قولاغنده و دیلنده جاری
اوله حضرتنه نهایت و لا یتدر فاما بصر عالم ادراکندن
ایده مز و جهالت سببیله طاشه چالوب قوتنی
و قدرتینی بیلمز

یالکز طاتش اولمز دیوار دیمشلر بس مرشیده محتا
جدر نته کم رسول علیه السلام بیورر لولا المربی ما عرفت ربی
ایمدی طالبنک دلیقتی و پیرلرنک عنایتی وارنکنک
همتی ایرشیجه وکاه سیرینی کورمک ممکین دکلدر
نته کم بیت مرتضی بلمایین حیوان اولور صورتا جا
نلی ولی بی جان اولور مرتضی حق کیم اقرار ایلمز
اوشش شهادت بس آنکا شیطان اولور مرتضی فهم
ایدن آدم درر کیمکه سلمز صنعکه انسان اولور
مرتضینک یولنه جان اوینادان عشقه قربان اولانه ویران
ایمدی ای صاحب ارکان دین وای سرورلر کزین
بوحکمتنک آصلنه ایره یم دیرسنک اوزینی بر مرشد صا
دق القوله ایرشدر یوخسه ظلمتده قالورسین حاقین
صفتنک سرمایه سین الدن کیدررسین و خور و حقیر اولورسین
ظلمتنک بوزلوره عقل باشدن کیدر کوز یوملور

سوز طوتور

سوز طوتور ال آیاق یابدار اولمز وجودنک کهنه سی
خاکه دوشر اول زمان خاکنک نیجه اولور ایمدی ای طا
دوره اولورمه نیم اچه کوکلم اوینامه عنیری خیاله کوکل ویرمه
همانشین ایرشش رهنمانک خاکپاینه یوز سوروب نفسنک
هوسندن وطمع وحرص و غدا و تیزلن وکبر وکین دن
وحسد و الملق و صالحقدن و بالکلیه جرکین صفتدن
ولوتندنلن بعید اول اگر ایستر سنک مقصود حاصل ایلیه سین
حیال عوامدن کسل آیینه قلبینی کوکل اینه سن مجلا
قیل یلانی سویلمه صاف شراب اول دل آزرده اولمه انمل
نجل اولمه اشته توبه یه ازمشتیر آدمی هدایته اولشدر مز
زیرا کم دنیا نیه ندر دیرسن نفسنه اویا رسیین وطمع ایلر
بو ایکی نسنه ایله اول اون علامت دخی برابرکلور
مطلق شیطان دیو تبرا ایتدغنک بو اون ایکی نشیدر
وبو اون ایکی فعلی فسق ایلمک دیدیکنک نفسنک هوسیندن

کچ طمع ایتمه بو اون ایکنجی دخی وجود بولمیه و دخی فقر وفنا
دن فکری نفسک هوا و هوس لوثندن ال چکمکدر
نته کیم حق تعالی بیورر انکم لتأتون الرجال شهوة
من دون النساء بل انتم قوم تجهلون یعنی ای قوم
لوط تحقیق سیز کلورسکز ار اوغلانلره شهوتله یعنی
لواطه ایلکه عورتلردن معدا یعنی عورتلردن ایراق اولوب
بلکه سیز اول قوم سکیز که جاهلسکز یعنی که بلمزسکز
حقدن و کندیکزدن زیرا رسول عم بیورر الجاهل
عدو و لوکان ابوک الهدی اشته حدیث اشته
آیت فهم و ادراک ایله انسان اولیم دیرسک
و اکر ابوجهل اولایم دیرسک وای سکا قوله تعالی
ماکان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوهم یعنی آل لوط
من قریتکم انهم اناس یتطهرون یعنی حق تعالی
اول قومه خطاب ایدر که لوط قومیدر چیقارک
کویکزدن

کویکزدن و کویی دن مراد کوکلدر یعنی ای قوم لوط آریدیکز
قلبکزدن نفس لذتنی تاکه آریلوب آدمیلردن
اوله سز اکر اریتمز سکز شیطانلردن اولورسز
تبرا سیزه مستحق اوله تاکه ملعون من عمل عمل
قوم لوط ❁ دیکر باب ای سالک فقر و فنا فهم
ایله که اول بیوردی که لقد خلقنا الانسان من سلالة
من طین و من نار و من هواء یعنی یرادم انسانی
صودن طپراقدن آتشدن ویلدن چار عناصردن
مرکب قیلدی الهدی آدمی چار عناصر ایله بنیاد ایلدی
اول چار عناصره مقابله سنده وجود عزیزینه دورت
روح قودی و یار و فادار ایلدی بری روح نباتی
بری روح حیوانی بری روح جسمانی بری روح
و اول دورت روح مقابله سنده دورت خانقاه بنیاد
ایلدی بری قولاق بری کوز بری بورون بری آغز
آغز

واول دورت حانقاهک مقابله‌سنده دورت موکل قودی
بری نفس اماره بری لوامه وبری ملهمه بری نفس مطمئنه
در واول دورت نفسک اوزرینه دورت عالم ویردی بری
عالم ناسوت بری عالم لاهوت بری عالم ملکوت بری
عالم جبروت واول دورت عالمک مقابله‌سنده دورت
فرشته قودی بری جبرائیل بری میکائیل بری عزرائیل بری
اسرافیل واول دورت فرشته اوزرینه دورت قوت
ویردی بری قوت شامه بری قوة سامعه بری قوة
باصره بری قوة ذائقه واول دورت قوت مقابله‌سنده
دورت کتاب ویردی بری زبور بری تورات بری انجیل
بری فرقان که قرآن عظیم الشاندر واول دورت کتابک
اوزرینه دورت حروف که ویرمشدر بری با بری جا
بری زا بری کا وبو دورت حروف اوزرنده اولان
اون ایکی نقطه عددنجه اون ایکی امام همامدر وبو اون ایکی

اون ایکی امامک

اون ایکی امامک نسلی وآل واولادی اولنلردر معصوم
پاکلردر وبونلرک آناسی خدیجة الکبری وفاطمة الزهرادر
وبونلر جمله‌سی یکرمی سکزدر اصل کائنات عددنجه وجمیع
موجودات بونلرک محبتنه وار اولمشلردر وبو یکرمی سکز حروف
مفردات اول حضرت شاهنشاه عددنجه کلمشدر وجه کریم
آدمدر وسجده‌گاه کائناتدر اول سببدن وجهنده
یکرمی سکز اولاد علی واهل بیت رسول اسملری نقش
اولنمشدر الحمد اون ایکی امام بونلردر امام علی امام حسن
امام حسین امام زین العابدین امام محمد باقر امام جعفر صادق
امام موسی کاظم امام علی الرضا امام محمد التقی امام علی النقی
امام حسن العسکری امام محمد مهدی صاحب الزمان وخدیجة الکبری
وفاطمة الزهری وچهارده معصوم پاک اسملری بونلردر
محمد اکبر بن امام علی عبدالله اکبر شهید کربلا ابن امام حسیندر وقاسم شهید
عبدالله اصغر بن امام حسیندر وقاسم سعید بن امام زین العابدین

وعلی الافطح بن امام باقر یحیی هادی وعبدالله ثالث ابنان
جعفر وطاهر صالح وطیب اولاد محمد النقی
جعفر الثانی وقاسم ثانی اولاد علی النقی صلوة الله
ایمدی جمله سی یکرمی سکز اولور اصل کایناتک عددنجه و
یکرمی سکز مقابله سنده کلمشدر ومحمد علی بر داندر ولام الف
مقابله سنده کلمشدر یکرمی طقوز اولور ومحمد علی بری لام
وبری الفدر انکچون محمک لحمی بو محلده عیان اولور ولام الف یله
یکرمی طقوز حروف مقطعات عددنجه در ایمدی مجموع قرآن
کریم ونظام کائنات بو یکرمی سکز آل واولاد محمد علی نک
دوستلغنه وارد اولمشدر لولاک لولاک لما خلقت الا
فلاک شاننه وارد اولمشدر وبونلر روح اضافیدر
ونفخت فیه من روحی بونلرک حقنده در وبونلره داخل
اولنلر گروه ناجی وگروه فقرادر امدیم بونلره شک
ایتمه وراه طریقتدر بنه گورنجه اهل ایمان دیدیلر

وشهادت ایلدیغی

حروف

وشهادت ایلدیغی ونماز قیلدیغی واوروج طوتدیغی وحجه واردیغی
وزکات ویردیغی فایده سز اوله وبو جهانک ایچنده
هر نه یه پرستش ایلدیسه حرام اوله وتبرایه مستحق اوله
ایمدی ای طالب فقر وفنا فهم ایله چار عناصردن مراد
آتش یل صو طپرقدر ایمدی روح نباتی صویه
مایلدر وروح حیوانی اوده مایلدر وروح جسمانی
طپراغه مایلدر وروح انسانی یله مایلدر وقولاق روح
نباته بورون روح حیوانی یه گوز روح جسمانیه آغز روح
انسانیه مایلدر نفس لوامه قولاغه نفس ملهمه
آغزه نفس مطمئنه بورونه ونفس اماره گوزه مایلدرلر
عالم ناسوت لوامیه عالم لاهوت مطمئنه عالم ملکوت
اماره یه عالم جبروت ملهمه یه مایلدر میکائیل عالم ناسوته
اسرافیل عالم لاهوته عزرائیل عالم ملکوته جبرائیل عالم
جبروته مایلدر قوت سامعه میکائیله قوت شامه
اسرافیله قوه باصره عزرائیله قوه ذائقه جبرائیله مایلدر

زبور قوت سامعه توراة قوت شامعه انجیل
قوت بصره قرآن قوت ذایقه مایلدر پا زبوره
جا توراته زا انجیله قا قرآنه مایلدر چارده معصوم
خادیجه یه و فاطمه یه مایلدر و خدیجه و فاطمه یکرمی سکز
حروفه مایلدر و یکرمی سکز حروف لام الفه مایلدر
و لام الف محمد علی یه مایلدر و محمد علی یکرمی طقوز سوره
قرآنک اوایلنده که مقطعه مایلدر و مقطعات یوز
اون دورت سوره قرآنه مایلدر و یوز اون دورت
سوره قرآن التی بیک التی یوز التمش التی آیته ما
یلدر و التی بیک التی یوز التمش التی آیته اون سکز بیک
عالمه مایلدر و اون سکز بیک عالم آدم حقه مایلدر
و آدم حقه مایلدر و حق آل اولاد محمد علی یه مایلدر
نته کم بیورر لولاک لولاک لما خلقت الافلاک ایمدی
یری و کوکی و اون سکز بیک عالمی حق تعالی اولاد محمد
علی نک عشقنه خلق ایتمشدر بیت هر که طوتر

آنلره بعضی

خدیجه

آنلره بعضی کین اولمز اول نار دوزخدن امین
اگر اسرسک سعادت بولهسن جانی اول آل اولاده یقین
هر کیم ویرمز انلرک یولنده باش کوزی کور در کور در کورمز اول
لعنت حق صد هزار اولسون آکا اولدر اول دیو شیطان لعین
من ویرانم علی نک یولنه
جان و باشمی ویرمیشم عین الیقین

ایمدی ای طالب فقر و فنا بو جمیع عالم و لوح و قلم الجنده کرسی
خلق ایلدی ایسه جمیع موجوداتی آل اولاد عشقنه بنیاد
ایلدی و آنلره بلدردی و ای سکا کم آل اولادی بلمیهسن و جان و
کوکلدن عاشق اولمیهسن و فقرینی قبول قلمیهسن ایمدی
بو جهانده ید و کیمین ایکید و غک اولنودوغک و بالحمد حالکک
حرامدر زهر قاتلدر زیرا کم بو جهانی حق تعالی بر بغیه مثالی
یصمشدر و کندی کرم لطفندن بو بغیهی حضرت محمد
علیه السلام ارفع ایلمشدر و اول آل اولادینه خاص
ایلدی زیرا آنشاه ولایت حقنده بیورر انا و علی من

نور واحد و دخی حکمت الحی دمکدر و دمی جسمکدر جسمی روحکدر روحی لیسدر بو معنی ایله بونلر نور واحددر نور واحد اوطنق اراده ایتسه قالمز کلی هب دیرلکدر و برلک اولور ایمدی برکیشی بونلرک اولادی ایسه دریلمسه و بونلرک طریقی و ارکانی اوزرینه اولمه و فقری قبول قلمسه دوستنه دوست دشمننه دشمن اولمه و جان و باشین بونلرک یولنه و عشقنه توفیق و فدا ایلمسه و فضل ایلیوب و راز صحبت جمع ایلیوب تنم دیسه بنلکدن آرنمسه و خاندان محمد علینک اولادینک قولی و قربانی اولمسه فضیلتی ایلمسه

لعنه طریقتنده امام جعفر الصادق ارکاننه قایل اولمسه و آنک فقرینی کوروب اول فقره اوزینی ویرمسه الحی صفا طوتمو شرکدر و طبیعتی ایکدر زیرا آنک شعاری من عرف امام جعفر الصادق دیمش بیورمشدرکه آل اولاده قول اولدرکه جهانی فی الجمله اتسه یقلر الجیند بر حقیر اولمیه و بر دخی بیورر که کفاف نفسدن غیری بر حبه

قبول ایلمیه

طریقتنده صحیح

[illegible]

71

قبول ایلمیه و بر دخی شهره لو سفر و کیدیکنی بزه میه فقر و فنا اوله ایمدی اول شاه امام و بی قصور تمام بو اوج نسنه اهل فقرک حقنده بیورمشدر زیرا اول وحدتی درس ایلین و مومنلر کوکلین خوش ایلین امام جعفر سویوب فقری اختیار ایلمشدر که دار دنیاده بر یالکسی و راحتین یاس اولاد علیدن بیکمی اولدک که دورلو دورلو عبالر و محبوب کوچکلر و زر و سیم بنه اهل فقرم دیرسن بلکه سویلرسن و کذا ایلک ایلرسن اول و آخر بونک قره دریلور سبع اول شاه انبیا ع م بیورر الدنیا حرام علی اهل الآخرة والآخرة حرام علی اهل الدنیا وهما حرامان علی اهل الله و حق تعالی بیورر من یرید حرث الدنیا نؤته منها وما له فی الآخرة من نصیب و شاه کرم علی محترم بیورر الدنیا ملعون وطالبها مذموم ایمدی وار فکر ایله حقک و محمد علینک کلام شریفلرین و بونلره ایمان کتورمایان نیجه آدم اوله

بیت

آدم اولمز لاجرم ایلیدر ۔ فعلی بددر کوزلری نلبیدر
دنیایه میل ایلیندر ای اخی ۔ صنمه کیم بایدر آنی مفلسدر

صحیح

صورتیجه آدم ایجی آدم دکل آصلی عنبر یدر انک نا جنسدر
کمده وار در شهوت وغرض اهل معنیده نه انسان دکل خار یدر
بو ویرانه دنیایه میل ایلمز
فارغ اولدی حمد دن بیر هنرزدر

ایمدی ای طالب فقر وفنا الله تك ومحمدك وعلینك
سوزلرینه التفات ایتمیوب ظاهرا شرعه شهادة
ایلیوب معنیده ایمان کتورمین بو دلیل ایله اهل ناردر
قوله تعالی والذین کفروا وکذبوا بآیاتنا اولئك هم اصحاب
النار هم فیها خالدون یعنی آنلر که کافر اولدیلر ویلان
طوتدیلر آیتلریزی آنلر اودایه سیلردر وابدا اودده
قالجیلردر شیطان تابع اولورلر قوله تعالی ان علیك
لعنتی الی یوم الدین وای آکاکیم آیته وحدیثه وکلام علیه
ایمان کتورمیه یا رحمتی وشفاعتی وهمتی کیمدن اومار
ایمدی کنهم وار در ایله حقك هدایتی ومحمدك شفاعتی
وعلی عنایتی درکه قرآن عظیم فتح اولمشدر زیرا که علی
حقنده لا فتی الا علی لا سیف الا ذو الفقار حقنده نازل
اولمشدر ایمدی حقك قدرتی ومحمدك شفاعتی وعلینك

اومار صح

همتی درکه

همتی درکه کلمه شهادة کفر اوزرینه غالب کلمشدر ایمدی
ای مشرك قنی حقه ایمانك ومحمده شهادتك و
علی یه اقرارك وآل واولاده نیازك بلمزمیسن اصل
کائنات بندر وکیمك ایچون خلق اولدی آصل کائنات
حقدر وحق محمد علیدر وآل اولادینی بلملیدر وانلرك تقا
ضاسی وطریقی اوزره کیتمکدر اکر انلرك تقاضاسی وطریقی
نه دردیرسك فقر وفنادر ایمدی راست سویلیه لکه
فنا آدمدر وبقا دخی آدمدر یعنی صفاتدرکه فنادر
ذاتدرکه بقادر وبقا اولدرکه بسم الله در آندن
الم الله لا اله الا هو الحی القیوم درکه بسم اللهدر و
اول وآخردر وصورت حقنده بیورلمشدر هو الذی
یصورکم فی الارحام کیف یشاء وبو صورت وصفات
اول صورتدرکه باد بقا کندی الیه تصویر ایلمشدرکه
بسم اللهدر وبسم الله یدی حروفدر فاما اول یدی
حروف که فاتحة الکتابده کلمامشدر بونلردر ث
ج خ ز ش ظ ف ایمدی سوره بقره وآل عمران

بو یدی حروف اولرینه کلمتلر ولو یدی حروف
فاتحه ده یوقدر که بسم الله در الرحمن در که در که
المص کتاب که کتابدر وکتابدن مراد بنی آدمدر و
ونشا یدن مراد بلمکدر الرحیم در که الر تلك آیات
الکتاب الحکیم یعنی شول حکم اوتش کتاب حکیم حکم اولندی
نشاندیر بلکینه من لدن علمی سبحینه الحمد لله
الر تلك آیات الکتاب المبین یعنی شول نشانلر حقدر
اشبو صورتدر اندن یعنی شول کتابك نشانلریدر بللو
وبنا وآشکار ایدر حسن وخوبك اندن رب المر
تلك آیات الکتاب یعنی شول نشانلر حقدر اشبو صو
رتدر اندن العالمین الر کتاب انزلناه الیك لتخرج
الناس من الظلمات الی النور یعنی ای محمد سیزه اندردك
تاکیم خلقی ظلماتدن نور هدایته چقاراسز اندن الرحمن
الر تلك آیات الکتاب وقرآن مبین یعنی حقدر شول
کتابك نشانلری بللو ایلر ذات الله صفات نه در
اندن الرحیم کهیعص کاف ها یا عا دیدر یول
کوسترجیدر

کوسترجی در ص صاد قادر وکرجکلر اندن مالك
طه یا انزلنا علیك القرآن لتشقی یعنی ای محمد سیزك
اوزریکزه اندردك شول قرآنی اوزینی فهم ایتمکدن شقی اولر
ایچون دکل الا اوزین فهم ایتکیچون وعارف بالله اولمقیچون
ذکر اولنه تا که اوزین فهم ایده لر اندن یوم الدین طسم
تلك آیات الکتاب المبین یعنی شول صورتدر که خطوط
خط کتابك ایتلرندن بللودر فهم ایلرسین اندن آیاتك
طس تلك آیات القرآن وکتاب مبین یعنی شول صورتدر
که کتابك ایچنده بللودر که لوح محفوظدر اندن نعبد الم
احسب الناس اندن وایاك الم غلبت الروم اندن
نستعین الم تلك آیات الکتاب الحکیم یعنی
تکریدن حکم اولندی شول کتاب آیتلریله یعنی نشا
نلرین اوز نفسنده کوروب اوز نفسین فهم ایده سن
اندن اهدنا الم تنزیل الکتاب لا ریب فیه یعنی
اندردك کتاب که اول کتابده کمان یوقدر که

آنذن الصراط یس والقرآن الحکیم انک لمن المرسلین
علی صراط مستقیم یعنی یا محمد قرآن حکیم اولذی تحقیق
سن مرسلین یعنی لردن سن طوغرو یول اوزره ایدی یا اوج
اکاکیم یعبده وتشا ایکان کتوروب بنم حضوریمه طوغری کله لر
المستقیم ص والقرآن ذی الذکر یعنی طوغری کوسترر
قرآنک الجنده ذات هدایتی دیکدر آنذن صراط الذین
ای دیمک کهترکه انذردک بو قرآنی حقی تلمک الچون او
لدرر رحمت قلیچی آنذن انعمت حم عسق کذلک یوحی
الیک یعنی حکم اولذی بو صفات قدرت ایله بیله سیز
نجه برده حق اولیدر اوزنکزده انذن علیهم حم
والکتاب المبین لعلکم تعقلون یعنی حکم اولذی
کتابک الجنده بللو ایلر فهم ایدوب آکلیه سیز ای
وعنده ام الکتاب یعنی ام الکتابک الجنده لوح محفوظی
کورەسز آنذن غیر حم والکتاب یعنی حکم اولذی
بو ام الکتاب حطی وجهنده بللودر آنذن المغضوب

حم تنزیل الکتاب یعنی

حم تنزیل الکتاب یعنی حکم اولنان ام الکتاب حمالیده انزال
ایلمشلر آنذن علیهم حم تنزیل الکتاب من الله
یعنی بو حکمت حکمة اللهدرکه نعتش انمشلردر آتی یدی خطک
عددیجه آنذن ولا ق والقرآن المجید یعنی فصاحت
غایت الی اولنمشدر قرآن مجیدک الجنده بغایت ادراک
ایلیه سیز آنذن الضالین ن والقلم وما یسطرون
بیان اولنمشدر اول قدرت قلمیله سطر اولنمشدر وجهکده
اولان خط هم دائیدر همان ضالینده اولمیه سیز آمین
ایدر بو یکرمی سکز سورەنک اولنده مقطعات کلمشدر فاتحة
الکتابک الجنده منفیدر اول سببدن کتب سماویەنک اصلی
فاتحة الکتابدر المیدر ام الکتابی تخشی ثانی قرآنک
سرینه واقف اوله سن زیرا جمیع قرآنک سری بو سوره
لرک اولنده در باشنده در قال علیه السلام فی کل کتاب
سر وسر القرآن فی اوایل سورة یعنی هر کتابک سری
واردر وقرآنک سری بو سورەلرک اولنده درکه شو
یکرمی سکز سورەنک حروف مقطعاتدر وجمیع قرآنک

که اسمی ذاتدر و اسم صفاتنک عینیدر زیرا کیم قرآنک اولنده در
که اسم ذاتدر اول سببدن بسم الله سز هیچ بر ایشه ال صونمق
روا دگلدر و بر دخی بوکیم صلوة اوچ قسمدر بری صلوة حضر
بری صلوة سفر بری صلوة جمعه و بسم الله دخی اوچ قسمدر
ابجدیله بسن میم اسمیه یکتا الله ایله بردر بس اوچ کلمه
اولدی صلوة عددنجه در که اسم الله در و بر ذاتدر بس صلوة
دخی بر ذاتدر که صلوة حضر اون یدی صلوة سفر اون بر
جمع ایتدک بس کلمه اولدی و صلوة جمعه اون بش صلوة
حضر اون یدی بس کلمه اولدیکه بر ذاتدر که بسم الله عددنجه
در و جمال آدم عددنجه در و دخی جمیع قرآنک اصلی اوچ قسم
در بری حروف محکماتدر اول حروف بو حروفدر که بونلردر
الر کهیعص طس حم ق ن قوله تعالی هو الذی
انزل علیک الکتاب منه آیات محکمات هن ام الکتاب
واخر متشابهات فاما الذین فی قلوبهم زیغ فیتبعون
ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأویله وما
یعلم تأویله الا الله والراسخون فی العلم یقولون

آمنا به کل من

آمنا به کل من عند ربنا وما یذکر الا اولوا الالباب ایمدی
بر قسمی دخی حروف متشابهاتدر اون بر حروفدر بونلردر
ا ب ت ث ج خ ذ ز ش ض ظ غ بر قسمی دخی مفرداتدر
و مقطعاتدر که محکماتدن تولد ایدر بالجمله مفرد اولنه
یکرمی سکز اولور که فی الجمله قرآنک اصلی در و صوم دخی بعضی
کا اوچدر اول دخی اوچ قسمدر اوچیوز و التمش و اوتوز
زیرا اوروج اوچیوز و التمش کون فرض اولمشیدی آنی دخی
حضرت احدیتدن تخفیف استدی اوتوز کونه قرار ایتدردی
زیرا کیم نماز اللی وقت فرض اولمشیدی تخفیف ایلدی بش
وقته قرار ایتدردی اول سببدن اوروج دخی اوتوز کونه
قرار الدی زیرا بر یل اوچیوز التمش التی کوندر و بر آی اوچ
یوز التمش ساعتدر و هر ساعت بر کونک قایم مقامی در انکیچون
نماز اللیدن بش وقته قرار ایتدی و اوروج اوچیوز التمش
التمشدن اوتوز کونه قرار ایلدی قوله تعالی من جاء با
لحسنة فله عشر امثالها ایمدی نماز و اوروج حسنات در
فسق دگلدر و چونکیم هر کون بر ساعت قایم مقامیدر و هر کون

اون ایکی ساعتدر اوچیوز اوتوز کون اون ایکیشر ساعت

اوچیوز التمش ساعت ایدر کما ورد فی الحدیث لا تقوم

الساعة الا یوم الجمعة حتی یتقرب الزمان لیکون السنة

کالشهر والشهر کالجمعة والجمعة کالیوم والیوم کالساعة

پس معلوم اولدیکه کذالک جمعه سی بو معنیدر بو سببدن یلده

برای اوروج اولدی آبدست دخی اوچ قسمدر بری

الدین یومق بری یوزین وبری ایاقلرین یومقدر وسجده

دخی اوچ قسمدر بری سجدهٔ عبودیة بری سجدهٔ

ملکیه وبری سجدهٔ تعظیمدر پس الحمدی جمیع علوم وعبا

داتک اصلی بسم الله درکه الله اوچ حروفدر وبسم اللهک

اصلی یدی حروفدر که وجه الله در بیت

ای جاهلک حرف بسم الله بدر دولت قدرت حکمت الله بدر

کیم آکا سجده ایدوب باش اکدی لعنت اول شیطانه کیم کمراه بدر

اوش صلوات وصوم وحج هم زکات بیلمیشم حسنک آکا مفتاحدر

کیمکه بیلر انی انی ایز لمدی ایرمز اول مقصودینه بی راهدر

من ویرانی دردمندم خاک پا دلده ویردم عزیزم اول شاددر

الحمدی ای طالب فقر

٢٦

الحمدی ای طالب فقر وفقا بسم الله اوچ حروفدر تحلیلنا

عد ایتسک اون طقوز حروفدر که بونلردر ب س م ا ل ل ه ا ل ر ح

م ن ا ل ر ح ی م الف لام الف لام حی اوچ دخی اصل عددی

یکرمی ایکی اولدی برین ذات قدیمه ویردک یکرمی بر اولور

که خط استوا عددنجه درکه اول دخی بر ذاتدر زیرا احسن تقویمدر

وبر دخی بسم الله اون طقوز حروفدر نقطه سی دخی اون

بر اوچ دخی اصل عددی اوتوز اوچ اولور برین ذاتنه

قدیمه ویردکده اوتوز ایکی اولور وجه کریم آدم عددنجه در

الحمدی ای طالب نماز دخی بسم الله عددنجه اوچ قسمدر

کرک صلوات حضر وصلوات سفر وصلواة جمعه اوچ قسمدر

بسم الله عددنجه نته کم مقدم ذکر اولندی پس چونکه

بسم الله وجه کریم آدم عددنجه اولنجه نماز دخی وجه

کریم آدم عددنجه در زیرا صلوات حضر صلواة جمعه ایله

جمع ایلسک اوتوز ایکی اولور وجه کریم آدم عددنجه چیقار

وبر دخی سفر نمازی بسم الله نقطه سی عددنجه درکه اون

بردر حضر نمازینی سفر نمازیله جمع ایتسک قرق

اولور حروف مقطعه خاتم علیه السلامک نطقی عددنجه درکه

بسم الله یدی حرفدر چار عناصر ایله مرکب اولمشدر
پس دورت کره یدی بسـ کتابت خاتم اولور که
بسم اللهدر ودخی بسم اللهنك اوچ حرف صفتی در
الف لام عددنجه زیرا الف ایله لام جمل صغیر حسابیله او
طوز بر عدد اولور وبری ذات قدیمدر که بر ذاتدر
اوطوز ایکی کلمه کلام اوزرینه مبنیدر که بسم اللهدر
وبردخی قرآنك اوچ اصلی واردر بری حروف مقطعات
بری حروف متشابهات وبری حروف محکماتدر ابجدی حروف
محکمات اون دورت حروفدر که بونلردر الر کهیعص طس
حم ق ن اما اوچ حروف باطنده واردر الفده ف
تولد ایدر صادده دن بونده واو پس اون یدی اولور
حضر نمازی بونك عددنجه در وبری دخی حروف متشا
بهاتدر که بونلردر ب ث ج خ ذ ز ش ض ظ غ
بو اون بر حرفله اون یدی جمع ایلسك بسـ اولور
وحروف مقطعات اولدر که قرآن کریمك اصلیدر که دورت
حروف دخی واردر پ چ ژ گ بونلر ایله اوتوز ایکی

کلام اولور

کلام اولور وجه کریم آدم عددنجه در آدمیدخی اهل
ایله اولور وجه دخی اوطوز کوندر اوچ دخی عیدا اولور
اوچ اولور بر بری ذات قدیم وبردك اولور ایکی
کوك اولور که بسم اللهدر وبسم الله وجه اللهدر زیرا
وجه الله جمال وکمال آدمدر وبردخی سجده در
اول دخی اوچ قسمدر سجده تعظیم سجده ملکیه
وسجده عبودیتدر امر کون برکشی ابلیس اول
دخی وجه کریم آدم عددنجه در زیرا جمیع قرآن و
صوم وصلوات آدم اوزرینه اولنجه سجده دخی آدمه در
قوله تعالی واذ قلنا للملائکة اسجدوا لآدم فسجدوا
الا ابلیس ابا واستکبر وکان من الکافرین وبردخی
آیدستدر اول دخی اوچ قسمدر الذین یومنون ویؤمن
وآیا قالرین پس ایکی الك بیاتی بسم اللهدر
زیرا ایکی الین بربره صوتسك بسم الله ظهوره
کلور نیچون ایکی الك مفصلی بسم کتابتدر
زیرا

اگر آیدیلر آلەسین ایکی الین دیرسکنه دک یورسین
ایکی آیاغن دیرسکنه دک سبب مفصللر صلوات
عبودیتی آنک اوزرینه قلارسن و یوزین یورسین
اول دخی اوندرت خط سیاه در و بیرلریله اون
دورت دخی خط بیاضدر که قیل یوقدر سبب اولور
خط استوا ایله سبب اولور کتابت وجه کریم آدم
علمی درکه لسانندن جاری اولدی الحمد لله دینک
الین یوزونه سوررسین که دورت کره دورت سبب
اولور که یوز اون ایکی خط ایدر ایکی استوی ایله
یوز اون دورت اولور بس یوز اون دورت سوره
نک علمی آندن علوم واجرا ایدرسین الحمدی برکره
الحمد لله دیوب ال یوزه سوروب حقه شکر و ثنا ایدنک
کبی قرآن عظیمی فی الجمله وجوده کتوروب ختم ایتمش اولورسین
اما بونی بیلنه در بیلمینه کل بر دخی ایکی آیاغن یورسین
سبب کتابتدر دورت طبوق ایله سبب اولور کلمه
کلامک عددنجه در زیرا آیاق جمله اعضادن مقدمدر

اول لسببدن سجده

اول لسببدن سجده عبودیت آیاقدر آیاق ایله
منزلیه ایرر و سجده ملکیه الدردر خدمتکاردر و
خدمت ملکدن صادر اولور و سجده تعظیم
جالدر حسین سلطان جهاندر سبب سلطانه تعظیم واجبدر
ایدر رای طالب فتوح فنا مجموع قرآن یوز اون دورت
سوره در و سبب حروفدر و بر دخی لام الف یکرمی طقوز اولور
اوچ حروف دخی واردر العنده ق و صاد ده ص و
نونده ن ظهور ایدر سبب اولور و یوز اون
دورت سوره در آصلی اوتوز ایکی حرفدر مجموعی یوز قرق
آلتی اولور نته کم حق تعالی بیورر وعلم آدم الاسماء
کلها و اسماء حسنی درکه فاتحة الکتابدر فاتحه دخی
یوز یکرمی درت حرفدر یوز اون دورت حرفی قرآن سوره
لری عددنجه در و اون حرفی کافیله نون عددنجه در زیرا
کاف ایله نون طقوز حرفدر بر نون ایله دخی اون اولور
و فاتحه نک یوز یکرمی درت حرفی بونلردر آ ل ح م د

ل ل ه رب ال ع ال م ي ن ال رح م ن ال رح ي م
تا آخرینه وارنجه تمام یوز یکرمی حرف اولور ایمدی
فاتحه‌نک اصلی اولان سوره‌ده اولان مقطعات که
کلمه‌لردر بونلردر الر الر المر کهیعص طه
حم حم حم حمعسق حم حم طس ص طسم یس
ن ق ولونه وارنجه یکرمی درت سوره‌در و دورت
دخی بسمله شریفنک مقابله‌سنده کلمه‌لردر الم الم الم
المص الر تمام بش مقطعات و یکرمی درت فاتحه
الکتابک حرفلری یوز اللی ایکی حروف اولور دورت
دخی با چار ... که یوز اللی آلتی اولور بس ایمدی
آدمک وجه جمالی و اللری و ایاغی یوز اللی التی
حروفدر و اصل قرآندر زیرا که جمال آدم فاتحة الکتا
بدر و باقی حروفلر آنک مقابله‌سنده مندرجدر
اول سبدن مجموع قرآنک اصلی فاتحة الکتابدر
که زلف قاش کرپکدر و خط استوا ایله شق

ایله سکز

ایله سکز کتابت اولور و اول سکز کتابتک هر
برینی چار عناصره ضرب ایلسک دورت کره سکز [illegible]
خط کتابت اولور وجه کریم آدمده عددنجه درکه
قرآن عظیمک اصل سوره‌لرک اوائلنده که یکرمی طقوز
سوره‌نک اوائلنده اولان مقطعات کلمه‌لردر که هر سوره
باشنده اوج حرفدر که جمیع کتب سماوینک اصلیدر که
اول خط وجه اللهدر و کتاب اللهدر و بیت اللهدر
و عرش اللهدر که حق تعالی بیورر خلق الله تعالی آدم علی صورته
و علی صورة الرحمن ایمدی حق تعالینک صورتی صورت آدمدر
و صورت آدم مجموع کلام اللهدر زیرا که بسم اللهدر و اسم
اللهدر و خلیفة اللهدر و جمیع موجوداتک اصل حقیقی
و ماهیتی و صوم و صلواتی و حج و زکات و سجده‌سی و
قبله‌سی و صفتی و لقاسی و حیاتی و بقاسی و حور و غلمانی
و رضوان و جنتی فی الجمله فاتحة الکتابدر که آدمک
جمالنده مسطوردر حقک قدرت قلمیله انشا اولنمشدرکه
یدی یدی قره خط اول دورت اولور و اون درت

کرچقندر

بهم دخی بیاض خط و درت دخی ازمیوی خلیق بافرقی که
خط استوی در تمام سی خط جالنده منذر جدر
که اهل کائناتندر و بر دخی افلاکده قمر واردر اول
اون درت کونه کماله ایرر واوندن رتبه نقصانه زواله
یوز طوتار واون درت کونک کیجه سی وار بو حال
آدمک عددنجه در که پرستش اولنور قوله تعالی
والقمر قدرناه منازل حتی عاد کالعرجون القدیم آنک
عددنجه پرستش ایلر **بیت** ای یوزک شوقی
القمردن آشکار بویله تعلیم ایلدی پروردگار
بیت و سی خط در یوزک کوره مزوجهانده که هر کورکار
کائناتک اصلیدر حسنک سنک سجده کاهم صنم ای
خوب نگار دیدار یوزوکه اوشمست اولبدر آفتاب
آنکیچون ایلمز بردم قرار بوویرانی بنده یی ای شاه من
ایلمه سندن جدا ای خوش نگار احمدیا بر دخی
بودرکه فهم ایله برسیل اوجیوز آلتمش کون وقرق
سکز هفته در وهر هفته یدی کون ویدی کیجه در

آفتاب صبح

وهر کون اون

وهر کون اون ایکی ساعتدر وکیجه سی دخی اون ایکی
ساعتدر و بر دخی اون ایکی برجدر اون ایکی سا
عتک مقابله سنده کلمشدر اول برجلر بونلردر
حمل ثور جوزا سرطان اسد
سنبله میزان عقرب قوس جدی دلو
حوت بس برسیل اون ایکی آیدر بو اون
اون ایکی برجک و اون ایکی ساعتک عددنجه واما
برسیل آلتمش کوندر و دخی برآی اوجیوز آلتمش ساعتدر
آدمک دخی اوجیوز آلتمش سکوکی واردر کونی مقابله سنده
و برسیل سکز هفته در آدمک باشی دخی قرق پاره در
و درت پابدر ایکی کره دورت سکز اولور هفته قرق
سکز هفته عددنجه در زیرا کم برسیل اوجیوز آلتمش کون
هم قرق سکز میزانلدر میزان بوزلسه سیل معلوم
اولماز ایمدی باشش دخی کوده دن آیرلسه وجود

بایدر اولانه ۞ و بر دخی کونی اون ایکی ساعتیدر
اون ایکی بایدر اون ایکی آی عددنجه و اون ایکی برج
برج عددنجه ۞ و بر کون دخی اون ایکی برجه حکم ایدر
اون ایکی ساعت عددنجه ۞ و آدمدن دخی اون ایکی
برج معلوم اولور باشی حمل کبی بیونی ثور کبی
قوللری جوزا ۞ اینجکلری سرطان کوکسی اسد کبی
کوبکی میزان ۞ قاسوغی سنبله زکری عقرب کبی
بودلری قوس ۞ دیزلری جدی بالدری دلو کبی
طبانی حوت کبیدر ۞ بر دخی بر آی که دورت هفته و بر هفته
یدی کوندر ام الکتاب عددنجه زیرا کم درت یدی [?]
اولور حروف مفردات عددنجه ۞ بر دخی لام الف یکرمی طقوز
حروف اولور و لام الف ایکی حروفدر اولونه اولدی امدی
بر آی دخی کاه یکرمی سکز کاه یکرمی طقوز کاه اوتوز کونده
دور ایلر حروف مفردات عددنجه اما لام الف مقابله سنده
دورت حروف کلمه‌ندر پا چا ژا گا پس بونلر ایله اوتوز

ایکی اولور

ایکی اولور حروف بسم الله عددنجه و بسم الله وجه کریم
آدم عددنجه درکه ب و س کتابت وجهنده مکتوبدر
و بر دخی بودرکه بر هفته یدی کوندر و جه حوتی عددنجه
اما بر هفته سکسان دورت عددی وار پس
حروف مفرداتک یتمش ایکی عددی اولور دورت حروف دخی
لام الف بسم الله مقابله سنده یتمش التی اولور
اول بر هفته ساعتلرک قایم مقامیدر دورت باقی قالور
که اونلر چار عناصر عددنجه درکه لام الف بدلدر و اولادرت
حروف بونلردر پا چا ژا گا و بو دورت حروفک اون
ایکی نقطه‌سی واردر پس یتمش التی ایله اون ایکی سکسان
سکز حروف اولور و بو حروفلرک اصلی فاتحه‌در زیرا آیه
حکمت و قوة و قدرت آدم عددنجه در امدی آدم
بنک جمالی حکمة الله ۞ والی قدرة الله ۞ و آیاغی قوت الله در
زیرا آدم قوت ایله یورر منزله ایرر و قدرت ایله
ایشلر و حکمت ایله سویلر زیرا آسوز یوزدر

ویوز عددی جیم میعاد درکه یوز طنابدر ق
عددنجه بردخی بودرکم آدمک بریالنی اللی پاره
وبریانی اللی پاره درکم یوز اولور جیم میعاد عددنجه
وق عددنجه اگر بیانن صورر ایسک برالین اوندرت
مفصل وبش پرمق وبش طرنقدر وبردخی اصل عددی
یگرمی بش اولور ویگرمی بش دخی بر آیاغنک اللی اولور
واللی دخی بر بایاننک یوز اولور ق والقرآن المجید
عددنجه وطناب جیم میعاد عددنجه در زیرا وجود
آدمدر وعنقا باشدر وزلف وقاش وکرپک بال وپردرلر
ویوزک عرشدر وظهرک کرسیدر وخط خالک لوحدر
وسوزک محفوظدر واغزک مشرقدر وقولاغک
مغربدر وگونش نطقکدر پس گونش مشرقدن طوغر
مغربده دولانوب قاوشور وآی دخی مغربده هلال
اولور مشرقده بدر اولور نطقک دخی آغزندن طوغر
~~مغربده~~ قولاغکده قاوشور وقولاق آیدر که مغربدر

وآی مشرقدن

سوز نطقک گونشدر صح

وآی مشرقدن دوغر جان ودل اقلیمنده هلال اولور
واندن مشرقه گلور بدر اولور واندن دولار زیرا
کیم آی قرانلقدر تجلاسی گیجه در وگیجه ولایتدر آیدر
وگوندز نبوتدر گونشدر آنکیچون ولایت سردر
گیجه در ونبوت آشکاردر گوندزدر زیرا شریعت
ظاهردر ظاهر اولان گوندزدر واما طریقت باطندر
گیجه در آنکیچون شرعا گیجه یه اثبات یوقدر زیرا شریعت
انبیا وطریقت اولیادر احدی ایکیسی دخی بر
ذاتدر زیرا گوز شریعت قولاق طریقتدر ومعرفت
محمد وحقیقت علیدر وبردخی شریعت گوزدر طریقت
قولاقدر وحقیقت بورندر ومعرفت آغزدر ونظام عالم
بو درت بابدر ودرت بابک اوزره اون سکز بیک
عالم نظام بغلنمشدر پس احمدی شریعت آدمدر که
آیاغله یورر ظاهرا ایل گبی سیر وطریقت آدمدر که
ال ایله دوتار گوز ایله گورر ومعرفت آدمدر که دیل ایله

وحقیقت آدمدر که یل کبی اسر صو کبی آقر اود کبی ینار
طپراق کبی ساکن اولور ٬ و بردخی آدم اون سکز
بیک عالمدر زیرا آیاق آلتی بوغمدر ایکیسی
اون ایکی بوغمدر و باشی دخی آلتی بوغمدر اون سکز
اولور هر بری بیک اعتبار ایله اون سکز بیک عالم
عدد ایچنه ٬ آلتیسی یرلره و آلتیسی کوکلره ٬ و آلتیسی یلکلر(?)
که عرش معلادر ٬ و بردخی بو کیم قرق مقام و دورت بابدر
و بو دورت بابک بریجی شریعتدر ایکنجی طریقت اوچنجی
معرفت دردنجی حقیقتدر پس اول شریعت علم اوزره
در کلیاً نقلدر و نطق آغزدن کلور و آغز اون با
بدر ٬ ایکنجی طریقتدر و طریقت ادب اوزره درکه کوز
در و کوز دخی اون بابدر که طریقتده اون مقام واردر ٬
و اوچنجی معرفتدر و معرفت عمل اوزره در و عمل
قولاق اوزره اول دخی اون بابدر ٬ که قرق مقام
معرفت اوزره در ٬ دردنجی حقیقتدر حقیقت حیا اوزره در

وحیا بو اولور

٤٢

وحیا بو روندر اول دخی اون بابدر که قرق مقام واردر
تمام اولور ٬ پس ای جدی عزیزمن برکیشیده علم اولمه
ادب اولماز ادب اولمه عمل اولمز عمل اولمه
حیا اولمز حیا اولمه آدم اولماز ٬ و آدم اولمین
کیشی حیوانلر اولندا(?) فرقی واردر که حیوان ناطقدر
نته کیم ادیبلر حقنده بیورمشدر **بیت**

ادبسز آدمک یوقدر ایمانی ٬ ایچنده هیچ طوبطلوک(?) [illegible]
حیاسز اولانک یاننه وارمه ٬ قولاق طوت ایشیت [illegible]
عملسز اولسه عالیم بن عالیم اولمز ٬ آکا لعنت ایدیک یوقدر زبانی(?)
کیمکیم دعواسی وارسه معانی ٬ اود شیطان آکا همیشه لعنت
ویرانیم شها کر جیب(?) علامم ٬
اوربلشد(?) بهم اسم و یرآنی ٬

ایمدی ای طالب برکیشیده علم عمل حیا اولمسه اول
کیشینک جایته وارمانه و یرینه و هرا و موینه(?) لعنت
اولسونکه بو آبدالم دیو دعوا ایدر و دعواسنده

ع و ا
عواسنده

یلانجی جیفه بوینه کسینک جانی جنبشنه لعنت زیرا
یلانجی در قوله تعالی فمن افترا علی الله الکذب من
بعد ذلک فاولئک هم الظالمون پس برکیشی
ذفر دعواسین قیلسه و اکثروسنده اوطسه اول
کاذبه بتر آدم مستحقدر قوله تعالی الا لعنة الله
علی الکاذبین امدی حق تعالی لعنت ایتدیکی
کمسه یه سن لعنت ایتمزسک سنداخی لعنته
مستحق سین نته کم بیورر
شعر
لعنت اولسون اول یزیدک جاننه ۰ آل نبیکم صحابتنی
دوکاننه ۰ اول کیشیه هم داخی لعنت اولور
ملکه واردی اول یلانجی یاننه ۰ تا ازل جهد ایلمز
حقی بیله ۰ قنی شول عهد اول پیماننه ۰ کیمده کم وار
شهوت و حرص و طمع ۰ لعنت انک وجودن ار
کاننه ۰ بوویران ابدال علی به خاک پای ۰
بوز سوروب باشلو ندیر میداننه ۰۰

امدی ای طالب بونه

امدی ای طالب بونه حیالدرکه اول کلسن فقرو فنا
اولدم دیه سیلن و صکره دونه سین والتهی باللهی
لعنته مستحق اولورسین بلاشک زیرا پیرلر فقرنده
بالش قویوب صکره دونه لعنت ایتمشلر یاخود
دونیوب سکه صفات آلتنده کیروب صکره اول
صفات ایله ینه طالب دنیا اولور بلکه بلا شک
شیطان کندیسی اولور کلمه کلمه دونم دونم زیرا
کلمه نک مالی دونه نک باشی دیمشلر صفاتک
تبدیل ایدرلر زیرا یلانجینک یوزی دونمشدر نیچونکه
اقراری یوقدر و اقراری اولمیجق ایمانی یوقدر
ایمان ایسه صفات آدمدر و صفات آدم پیرلردر
پس پیرلر قولنده اولمیان صفاتندن دونسه
و پیرلر صفاتندن دونن آدم اولماز ۰ آدم اولان
پیرلردر و پیرلر انلردر سیز داخی پیرلرده ایرشنکیم

دونشکم

آدم اولسنز اکر ایرمزسکز حیوان قالورسز
قوله تعالی اولئك كالانعام بل هم اضل فاولئك
هم الغافلون پس غفلت مرتبهٔ حیواندر ایدی
بل هم اضل اولدیلر ضلالت و مذلت و خورلق
آنلره نازل اولدی زیرا کم صورتا آدم معنیده
اشکدر خود اشك آدم بر اولماز اولی و آخری
تو یوزینه دیدکلری تویلر یوزینه بته دیکدر
غافل اولمه زیرا فقیر دخی بو حیالی ایلمزدم
پیرلر لطف و کرمندن کوستردیلر اهل دنیا
واهل طمع پیرلر ایله آشنا اولماز ایمش یا پیرلر
یا دنیا کرکدر ایکی قربوز بر قولتوغه صغماز و
رسول علیه السلام بیورر الدنیا ملعونة وطالبها مغبون
و دخی بیورر الدنیا جیفة وطالبها کلاب الحدیث
رسول حضرتی علیه السلام اصلا هوای نفسیله سوز سویلمامشدر والا وحی حق ایله قوله تعالی وما ینطق

عن الهوى

عن الهوى ان هو الا وحي يوحى ایدیکی پیرلرکا
سویلمز غافل اولمه کم پیرلر هر یرده حاضر و ناظردر
صنمه که کورمزلر ایدی کل بری پیرلر نطقنی حقله غیر یدن
نظری بغلا فقر و فنا اول صورتنه وار ایسه فقر و فنا ده
واردر یوخسه صکره اوتانورسن ایدی ای طالب
بیلکل که الف بردر بو کونه آ اب ات اث ا
الی آخره بینه الف بردر الله هدر الله جمیع اشیاده
موجوددر نته کم بر الف بو یکرمی سکز حروفك قایم
مقامیدر اول سببدن ان الله بکل شیء محیط در
واما جمیعندن منزه و مبرادر اکر جمله سیله براو
لیدی امر معروف نهی عن المنکر اولمیدی و هر اشیا
اوز باشنه قدرت قوت صاحبی اولیدی هیچ آزاده
مرشد اولمیایدی اوکلمکده دیرلمکده صاغلقده
صیرولقده بایلقده یوخسوللقده هیچ کمسنه نك
کمسه یه احتیاجی قالمیدی بر دخی هر کیمه خطاب

که حق قنده در دیسک هر کیشی کندی وجودینی
نشان ویریدی وحقی اثبات ایدیدی حق کندی
اولیدی اگر خیر اگر شر هیچ آره ده اولمیدی وسنلك
بنلك اولمیایدی وشریعت طریقت معرفت حقیقت
اولمیدی و قرآن عظیم کلمیدی اولمك دیرلك اولمیا
یدی همان بر ذات بر صفات اولیدی هر ایش
حق ایشلییدی لیکن اولماز اگر بویله اولسه حقی
کمسه بلمزدی ایمدی بر ذات بر صفات بیرلردر زیرا
حق بیرلرده موجوددر انکیچون کرآئینه مرآت حقی وجو
دنده اثبات ایلمشدر آنکیچون آرالرنده سنلك بنلك
وجوده کلمزدر حق تعالی بیورر کل شیء هالك الا وجهه واليه
ترجعون اول سوز بو سوزدر که بیرلر بیورر **نظم**
هزاران جبه دن باش کوسترلرسن آنکیچون خلقی
صالمشسن کمانه اگر بر خرقه دن باش کوستریدیك
منافقلر کلوردی هب ایمانه

ایمدیکی کمانه

ایمدیکی کمانه دوشمك دیلرسك مرشید کامله و بیرلره ایرش
سنلکی بنلکی آره دن کیدر فانی جهانه اعتبار ایتمه فقر و فنا
اول اوزوکی ظلمات دن قورتر تا کم کوزکدن پرده رفع
اوله اگر کیشی اوز باطننه حقه ایریدی فخر کائنات ع م
لولا المرشد ما عرفت ربی بیورمزدی وجمیع کاملر حقی بلمش
حق ارنلر کرك سید علی سلطان و کرك ابدال موسی سلطان
و کرك قیغوسز بابا سلطان وجمیع سلف پیران و عزیزان
پیرلره احتیاجلر اولمیایدی ایمدیکی ار آیت حقه یتهسن
تا کم سوزك سزا اوله زیرا آشیاده بالقوه قدرت وار
اما قوه یوق صفات وار ذات یوق کمان وار ایمان یوق
سرمایه وار آلات یوق حیات وار انکا یوق ایمدی
ای طالب فقر و فنا اوزوکی پیرلره و مرشیده ویر تا که قوتنده
قدرته ایریشهسن تا که صفات ذاته مظهر دوشه و
بر ذات اولهسین ها وبر دخی کمان بنلکدرس اوزنکی
بنلکدن قورتار ایمانه زیان دکمیه ایمدی اگر اوزنکی
بیرلره ویردکه

قیدیکی دیمکدر

وسعادت طوبی میداندن آیاردک عالم ربانی اولدک
امانته خیانت ایتمدک ♦ واکر اوزنکی بیرلره ویرمدک ایسه
امانته خیانت ایتمش اولدک قوله تعالی ان الله لا یحب
الخائنین دفترینه کیردک ♦ زیرا کیم قدرت صاحبی بیر
لردر وسنده اولا قدرت امانتدر پس اکر اول امانته
خیانت ایتمدک بیره طپشوردک ایسه نور علی نور
قدرت قوته ایرشدی ذاته ایله صفات براولدی تجلی
ظهور ایلدی ♦ و کمان کندی بنلک سوزلدی ♦ ایمان
ظهوره کلدی ♦ خیانت کیتدی امانت آصلنه دکندی پس
اکر بونوعله صفاتی ذاته و ذاتی صفاته مرأت دو
شوروب امانتی حقه ویردک ایسه یوری غم ییمه زیرا
حق بیلیر خود محمد علیدر ♦ بونلر برذاتدر ♦ اول بر
ذات بسم اللهدر ♦ و بسم الله بهدایتدر ♦ و هدایت
باقیدر پس برکون اوله اول سنده که امانتی
استیه لر وستمک اولدر که جمیع بیرلرکه کلدیلر حجبه سی

برجبه دن باقش

برجبه دن باقش کوستردیلر طریقت اولیا اوزره
یورودیلر حقک امرینی طوتدیلر نهی ایتدکندن قچدیلر
سلوک اولیادن یوزدوندرمدیلر منزله ایردیلر
فی الجمله خلقلرین جان ایلدیلر بیت غافل اولمه
کوزکی آچ سن بنی انسان ایده کور ♦ همدم اول اهل
دل ایله تننی جان ایده کور ♦ زیراکم بیره ایرشوب
تننی جان ایلمزسک جاهل قالورسن الجاهل لاشی در
لاشی اولیحق اشیانک هیچ بریندن دکلدر و دیدار ره
ایرمز بیت که بوبنده کورمایین جانان آینده کورمز ♦
قالور اول حاصلی جانانه ایرمز ♦ کوزنلر بوبنده کوردی
حق جمالین ♦ اوکیم کورمز آنک یوقدر کمالی ♦
کمالی اولمین جاهل دراول ♦ نه بیلسون اول نندر
جل جلالی ♦ آکا یوقدر وصال جانانان ♦ شو کیم
ایدندی همدم قیل وقالی ♦ ایرشمزدر آکا شمس
مطلق ♦ نه کندی عزوبندن زوالی ♦ ویران
آبدال نیاز شکر ایچنده ♦ کورر سجده ایدر هردم و صالی

آیدی ای طالب فقر و فنا نظر ایله بو یکرمی سکز
حروفك هر بری بر الف ایله مقداردر نته کم ذکر اندکی
بو هیچ بری الفدن غیری و آیری دکلدر نیجه کم الف عالمك
اصلدر که الفدر و اول یکرمی سکز حروف اصلندن
غیری دکلدر آدم زاد دخی پیرلردن غیری دکلدر
آیدی بر کیشی اصلنی بلمیه و بلمکه طالب اولمیه
و پیرلرك سکه صفاتنی قبول ایلمیه و اهل شهوت
و اهل آفت اولیه نفسی هواسنده گزسه و حق
صفاتنی ذاته مظهر دوشرسه مقلددر و مقلدك
ایمانی صحیح دکلدر زیرا کم الف اوچ حرفدر الله
محمد علی عددنجه و بر نقطه سی دخی واردر اوچی بردر
و اول نقطه علی درر زیرا فقر دکلی علیدر بر ذاتدر
آیدی بر کیشی دعوای فقر ایلیه و فقرك اقتضاسنی
یرینه کتورمیه اول کمسه حضرت شاهی سومز و بنده سی
دکلدر دیل ایله بنده سیم دیدوکی و سکه صفا کیدیکی

ذات وجه
نسخه

تقلیدانه در

تقلید یانه صحیح

تقلیدانه در قوله تعالی ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم
و علی ابصارهم غشاوة ولهم عذاب الیم
آیدی اونلرك تعقیده درکه کوکللری و قولاقلری
و کوزلری مهرلنمشدر اول سببدن که بما کانوا
یکذبون یعنی آنکیچون کوکلری مهرلنمشدر که یلان سویلدیلر
پس ای طالب جهانه کلمکدن مراد پیرلردر و پیرلره
یتشمکدر و پیرلره یتشمکدن مراد وجودینی خالص
مخلص ایدوب بشریتیدن آرینوب پاك اولمقدر

بیت
هر که شرکدن آرینوب آباد اولور
جسمی پیرلردن آنك بنیاد اولور
اولکه اسیتر پیرلری بیك جان ایله
طالب ایکن عاقبت اوستاد اولور
مرتضی نك فقرینه دل ویرمین
بو طریقده بیلك مرتاد اولور
فقر شاهی هر کیمه میراث اولور
کوه عشق ایچره شها فرهاد اولور
ای ویرانی ویره دل دنیایه پس
کیم اکا دل ویرمین آزاد اولور

آیدی ای طالب بر دخی بو در کم لام الف یکرمی سکز حروفك

قایم مقامیدرکه بو یکرمی سکز حروفک عددنجه درکه
دورت کتابه داخل اولمشدر زیرا الف بردر ولام
اوتوز در اوتوز بیر اولور و برلکیله اوتوز ایکی اولور
یس سو کلمهٔ الٰهی درکه وجه کریم آدم ع‌م عد
دنجه درتنه کم نظمله سویلر بیت لام الفدن عرشی
سیران ایلدم حق بولدم جسمی جان ایلدم
نه فلک برجنده قوردم خیمه نیجه جقدم عرشی سیران
ایلدم کاف و نون امرینده قلدم مسکنی دیله کلدم
نطقمی کان ایلدم کشتیٔ نوح ایله کزدم سر بسر
تحفت دریا سیر اعمان ایلدم بن ویرانه آبدال
غریبم کیم شهی شکر منت دلده مهمان ایلدم
یس امیدر ای طالب حقوقنا لام الف کاف و نون عددنجه
درکه ایکی حرفدر ماکان و مایکون آندن وجوده کلمشدر
زیرا نون اللی در کاف یکرمی بیتمش اولور ایکی دخی
اصل عددی بیتمش ایکی اولور اونی کاف ایله نوندر

کان

شاهی

التمش قالور

وایکی سیکه اصل عددی در التمش ایکی اولور بس
ایدی ب وسو التمشدر اول سببدنکه ب
محمددر ع‌م درکه حرف ندادر وایکی حروف باقی قالور
کاف ایله نون عددنجه وبر سو دخی وجود آدمدر
زیرا وجود آدم التمش التی آرشندر سین التمشدر
ایکی دخی کاف ایله نوندر و دورت عناصر التمش التی
اولور قوله تعالی یس والقرآن الحکیم انک لمن
المرسلین علی صراط مستقیم ایدی جمل کبیرده
کاف ایله نون بیتمش ایکی اولور اونی انبساط
عددنجه در التمش ایکی قالور استوا اسیله یوز یکرمی
دورت حروف فاتحه عددنجه در و شش جهات ایله
یوز اوتوز ایکی دخی اصل عددیله یوز اوتوز ایکی او
لور وجه کریم آدم ع‌م عددنجه در وبر دخی ... کاف
اجزاده التی حروفدر یوز اوتوز سکز اولور
بسم الله عددنجه زیرا بسم الله جمله‌ده یوز اوتوز سکز

زیرا

وبردخی سو صحح
وجود آدمدر

١٣٨

کاف ایله نوندر صح

و بر دخی کاف ایله نون آلتی حروفدر بسم الله دخی آلتی
حرفدر بودر ب س م ا ل ه کاف ایله نون عددنجه
و بر حرف دخی باقی قالور یدی حروف اولور ام الکتاب
عددنجه نظم ایله سویر ای یوز گدر حرف بسم اللهمز
صورت حق حسنم بیت اللهمز ◦ کاف و نوندن پرده رفع ایلدک
ظاهر اولدر کنت کنزا اللهمز ◦ حال خطک سوره یس درر
او شش جهات مستقیم درالهمز ◦ عین ذاتک لام لبک معنی سبی
آشکاره گون کبی اللهمز ◦ ای ویرانی پرده دور ایلدک
گون ستیر لدره گون یوزین اول ناظرز

احمدیا ای طالب فقر فنا بو حکمتک و بو قدرتک اهلی بلمک
دیلرسک مجموع قرآنده بر نه کیم واردر فاتحة الکتابده واردر
و هر نه که فاتحة الکتابده واردر کاف ایله نون الجنده واردر
و هر نه که کاف ایله نونده واردر بسم اللهده واردر
و هر نه کم بسم اللهده واردر باده واردر و هر نه که باده
واردر بانک نقطه سنده واردر و اول بانک آلتنده که
نقطه حضرت علی درکه بسم الله در ب او ما دخل فیه

آلتنده که نقطه

و ما خرج عنه

و ما خرج عنه اول بر نقطه ده موجوددر زیرا علومک
بابی اول نقطه در بو پرده رسول عم بیورر انا مدینة
العلم و علی بابها ◦ اول بر نقطه ذاتیه صفاتیه فهم ایلمک
مجموع قرآنی فهم ایتمش اولورسن ◦ و اگر انک طریقی او
زره وارمش اوله سین نته کم بیورر لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم ◦ احمدی اول عظمت و قوت و قدرت
و حکمتدر که مجموع علک قیوسی علی درکه یدی اسمی واردر
بسم الله عددنجه نته کم نظم ایله ذکر اولنور بیت

که فرقانده علیا در بیل ای جان ◦ وصی مصطفی اول شاه مردان
که انجیل ایچره سویلر ایلیا ◦ زبورده در بریا اسمی نهان
ولی توراتده بوریا سویلر ◦ بجی ریا دری ریا گوندن اعیان
بری دخی ترابیدر آکانام ◦ بری دخی حیدر سر سبحان
ویرن ابدال یدی اسم ایلدی تمام ◦ معنیده شق القمر سبع مثانی

بس احمدی بو یدی اسمی بسم الله عددنجه درکه بسم الله دخی
یدی حروفدر بونلردر ب س م ا ل ا ه ◦ احمدی جمیع جهان

حکم ایدن بسم الله درکه علی در ؛ زیر آبر ذاتدر و اول
بر ذات باقیدر و هدایتدر غیری دکلدر ؛ پس علینک
آل و اولادی و نسلی اون ایکی امام و چهارده معصوم
پاکلردر که خارجیلر قتل ایتمشلردر که لعنة الله
علی القوم الظالمین ؛ پس هر کیمکه اول اون ایکی امامی و
چهارده معصومی بیلمز و طریقی اوزره کیتمزسه ؛ و بونلر
دن غیرینه سورسه ؛ و بونلرک فقرینی قبول
ایلمزسه ؛ دنیاده و آخرتده حقک لعنتی اونک اوزرینه
در ؛ و کلیاً ید و کی الجد و کی و کید و غی جد واری بوغچه
مدر ؛ نته کم نظم ایله ذکر اولنور **بیت** اگر اوتمق
دیلرسک خاص امت ؛ نیازمند اولغل آل مصطفی یه ؛
ایررسن مرشید و حقی بنا مه ؛ آچارسن کوزیکی رب العلایه ؛
کورسن ذات حقی لسن کمانسز ؛ ویررسن اوزنی آکا بهایه ؛
ویرآنی نطق حق بویله بیورمش ؛ اوزوکی ویر عشقه آل عبایه ؛
الحمد لله یارکیم که آل اولاده جان ایله اراده ویرمدی ایمانی
درست دکلدر

درست دکلدر ؛ بیلکه ارادت ایکی دربری دل ایله و بری
کوکل ایله در ؛ اگر دل ایله و کوکل ایله اراده ویررسکه
اول وقت معلوم اولورکه بو فانی جهانده غیری
مرادک یوقدر همان هو هو درکه آل و اولاد
علی در ؛ و یالکز دل ایله ارادت ویرن آنلردرکه
بر از صفالین قیافتن دوزر و صالنه صالنه
کزر و دنیا محبتی ظاهر اصفاتنده معلوم اولورکه
اولاد علی یه نقدار محبتی واردر آنک یوزندن بلی در ؛
پس امدی بر آدم ایکی افندی یه قول اولماز یا بللو کندی
نفسنه قول اولمق کرک یا اولاد علی یه قول اولمق
کرک الحمد لله اولاد علی یه کوکلدن محبت ایدن
آنلردرکه فی الجمله دنیانک لذتندن و محبتندن
پاک اولمشلردر زیرا شیطان دکلری اوچ قسمدر
بری عورت ؛ بری اوغلان ؛ بری دنیا سومکدر ؛ و حضرت

رسالت عليه السلام بو اوچنك حقنده حديث شريف
بيورمشلردر عورت حقنده اكثر ابوسنه لعنت
واوغلان حقنده بيورر الصبي صبيا ولو كان نبيا
وقوله تعالى ولا تقربوا الفواحش يعني زنايه لواطه يه
يقين اولمه و دنيا حقنده الدنيا جيفة وطالبها كلاب
بونك كبي نيجه حديث شريف بيورمشلردر بونلرك اوچي
موافق در زيرا عورت واوغلان دنيا ايله
اله كيرر و دنيا طمع ايله اله كيرر وشهوت بونلر ايله
غالب اولور كل احمدي اوزوكي بونلردن پاك
ايدوب كنديكي پيرلر قدمنده خاك ايله واولاد
على عشقنه سينه چاك ايله صقين پيرلر ديمز
وار طمطراق ايله بس احمدي نفسكي قوتره
يم ديرسك اولاد علي يه يقين اول بيت
قولاق طوت سوزيمه اي جان بري اول

هواي نفس

كيرى

هواي نفس شهوتدن كيرى اول
اوزيكي پاك ايليوب كل راه عشقه
حقيقت دل وجاندن جعفري اول
بو اوچ نسنه ايتمكل سكا يار
محب آل شاه عسكري اول
ديلرسك مقصودك ميلك مرادين
مجلا طيبي و طاهري اول
ويرر سنه صدق ايله اول علي يه
كمالك اولي و آخري اول
احمدي اي طالب بو موجوداتك الجنده كثرت
و نود عيننده كورلن اول نور ذات مطلقدر كه اسماء
ذات وصفاتدر زيرا كم اسماء الله دركه جميع اشيا
نك عيننده موجوددر اما جزوي دركلي دكلدر
اسماء كلي آدمدر نيچونكه آدم تعويدر وصورت
امرد شاب قطط دركه طلسم طلسم صورتدر
خلق الله تعالى آدم على صورته وعلى صورة الرحمن در

ون الله واله واحد

آلر در الهكن الله واله واحد بودر كه كهيعص در
كه آدمك وجهنده صراط المستقيمدر وراه استوادر
آنك اوزرينه عبور ايتمك كرك كه حم درحكم اولندى
كلام عد ايتدر بسه وسه در وبسه دن مراد
ام معروف لوح محفوظدر ينطق در سويلر بالحق
حقدر كه ص در طق آيندر طق آيتك كلماتدر
وصينكم اصمار لعندى قال ايتدى اوقو برينه كتورك
اول اقواري وهو الله تكرينك عهدين يرينه كتورك
ق در يوزدر ن در صورتدر كه تلك و
بلمكه عارف اولك غيرى هوادن كچك وما ينطق
عن الهوى هوا ايله سوز سويلمك اولمز بو كوز اولمز
ويوز اولمز نهى ايلك نفسك هواسندن تا كه
محمد عليه ايريشه سز وسوزلرين اكليه سز زيرا
عالم ذات وعالم صفات مدرك ومدركدر بو برجه
كلماتدر كه مركب اولمشدر بسه وسه كلمه كلامك

اجراسى كافيه

٥٢

اجراسى كافيه بوندر كه تا كه وما يكون آيندن وجوده
كلمتدر طقوز حروف نقطه سيله مدركدر و
مدرك دخى طقوز حروفدر مقطعاتك اصل عددنجه
در ومقطعات دخى اصل طقوز حروفدر كه بوندر
الم المر كهيعص طسم يس حم حم
ق ن كه قرآن كريمك اصل عددى بو طقوز
حروفدر وبو طقوز حروفك انبساطى اللى حروف
مفردات عددنجه در ابجدى حروف مفردات نقطه كه
اللى اولور اصل مقطعاتك عددنجه يس بو طقوز
اصل حروفك انبساطى بودر ال ف ل ا م م يا م
ر يا ك اف هو يا يا ع ي ن ص اد طس
ي ن م ي م يا سن يا ن ص اد ح ا م
ي م ق اف ن ون بو حروف مجموع قرآن كريمك
عددنجه در كه يكرمى سكز حروفك يكرمى ايكى نقطه سى وار
در اللى اولور كه اول طقوز حروفك عددنجه در كه بو طقوز

وهم

حروف وجه کریم آدم دم عدد نجه در زیرا مجموع اشیا
وارض وسما بو طقوز حروف اوزره بنا اولنمشدر
و بو طقوز حروفک خلقتی خلقت آدم اوزره
بنیاد اولنمشدر زیرا جمیع اشیانک و سبع سمو
تک اصلی و فرعی آدمدر آدمدن آشکار
اولنمشدر زیرا کیم مجموع اشیانک رجوعی انسانه
و انسانک رجوعی فقر و فنادر و فقر و
فنانک رجوعی محمد علیدر و محمد علی حقدر
که هدایت و نبوت و ولایتدر که بر ذاتدر
زیرا آنلر ایشته محمد علیدن ظهوره کلمشدر و
جمیع موجودات آنلردن وجوده کلمشدر زیرا کیم
ایکیسی بر ذات و بر صفاتدر که بونلردر م ح
م د ع ل ی اعدادی بونلر اصل کائناتدر

الرا اول محمد علیدر

الرا اول محمد علیدر اول سببدن بسم الله
یدی حروفدر و فاتحه یدی آیتدر و محمد علی
یدی حروفدر بر ذاتدر که

بیت

ما که بلدی بونلری بر ذات حق روشن اولدی کوزینه مرآة
حق فاتحه و بسمله نک عینیدر اوشته محمد
هم علی آیات حق کل بری کل آکله بر لکه رمزنی
اسمی بردر هم صفات ذات حق کورمیشم عین
الیقین شاهمک یوزن ویردی چونکم اوشه
بکا فرصت حق من ویرانی دردمندم آشکار
ایلدم بر لکدن اوشته اثبات حق

ایمدی ای طالب فقر و فنا بو ذات و صفات قدیمه
بر کیشی کتورسه بلا شبهه اهل نار در

زیرا حدیث قدسیده بیورر لو اجتمع الناس
علی حب علی ابن ابو الطالب ما احرقت
النار یعنی جمیع جهان علی ابن ابی طالبه
محب اولسه جهنمی قالدررردم دیکلدر
ایدی ناره یانمق دیلرسک اول علی یه
اقرار ویر وهر کیم اقرار ایلمز اهل ناردر
اهل جنت دکلدر صورتا آدم معنیده حیواندر
اکر آدمه سجده ایتمیوب آدمه سجده اولماز
دیبه شیطاندر وبو معنیی ادراک ایتمیه
دیودر وآدمدن مراد محمد علیدر وآل او
لادیدر بیت دلیمده تسبیح مردانه اولیدر

سجودم

سجودم ساجدم انسانه اولیدر
وجودم شهرینک شاهی محقق
بیلک کم فضل حق یزدانه اولیدر
ارنلر مجلسنده ای دل آرام
غدامز چشمهٔ حیوانه اولیدر
کوکل دیدارده قرشو اولسبیدن
آیلماز واله وحیرانه اولیدر
ویرآنی درویشه لطف ایلدی حیدر
ایرشدی او حیزه سلمانه اولیدر
پس ایمدی محمد علینک آل اولادینی بو دورت
باب ایله تانمیان مشکلین حال ایلمدی

واوزینی نفس اماره دن قورتارمدی
قوله تعالی وما ابرئ نفسی فان النفس اما
رة بالسوء پس یارکیم بو دایره ده فوت
اولدی ناقص کتدی زیرا ناقص مراتب
حیوانا نار در و ناردن خلق اولمشدر
رجوعی ینه اصلنه در و تابع شیطاندر فاسق
وملحد در و نفسنی ادراک ایلمیه ایله شدر
قوله تعالی والله لا یهدی القوم الفاسقین پس
باری تعالی طوغری یوله کوسترمز فاسق اولان قومه
که نفسنی بیلمدی کندی اوزرینه ظلم ایلدی امدی
اول کمسنه ظالم دینور زیرا کیشی کندی کندینه

یعنی اوز نفسنه

یعنی اوز نفسنه ظلم ایدر قوله تعالی ان الله لا
یظلم الناس شیئا ولکن الناس انفسهم
یظلمون

امدی ویرانی بابا حضرتلرینک رساله
سندن بو مقدار ایله اکتفا قلندی
تاکیم اهل غفلت اولنلر
متنبه اولالر

تم
تحریر

کاتبینی بلکه ... دیار سلک الی مبارکه وطنی

ابن شیخ احمد افندی اوز ... زین العابدین

یا رب بیزی دور ایله اولاد علیدن
آنده قول و چاکیر یوز قال و بلبلیدن

حضرت حبیب اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم

حضرت فاطمه‌یه علی‌یه کرم الله وجهه ویردیکی جهاز در

قمیص	دوه	بازوبند نقره	قدیفه مرتع	اسباب ستک
عدد ٢	عدد ١	عدد ١	عدد ١	عدد ١

آروپیر	وستی	مسک	هریه	دوشک
عدد ١	عدد ١	عدد ١	عدد ١	عدد ٢

برینک حشوی ترکنیه سختیاندن وبری لیف خرمادن طولی

یاصتق عدد ٤ ایکیسی یوک ایله دولو وایکیسی لیف خرمادن

هذا مخلفات رسول الله صلی الله علیه وسلم

مصحف شریف	سجاده	تسبیح	قفتان	مسواک
عدد ١	عدد ١	عدد ١	عدد ٢	عدد ١

طراق	عصا شریف	ابریق	نعلین
عدد ٣	عدد ١	عدد ١	عدد ١

والسلام

اسماء بنات النبی علیه السلام

فاطمة الزهرا حضراتی ، حضرت رقیه ، حضرت ام کلثوم ، حضرت زینب

اسماء ازواج

اسماء ازواج النبی صلی الله علیه وسلم

خدیجة الکبری ، عایشه ، زینب ، حفصه ، ام سلمه

ام حبیبه ، سودة ، صفیه ، میمونه ، جویریه

فالاولاد کلهم من حضرت خدیجه غیر ابراهیم فانه من ماریه القبطیه وهی الجاریة التی اهداها ملک المصر

تواریخ آدم علیه السلام

آدمدن نوحه کلنجه	نوحدن خلیله کلنجه	خلیلدن موسی‌یه کلنجه
٢٢٠٠	زمان ١١٤٠	زمان ٥٦٠

موسی‌دن داوده کلنجه	داوددن عیسی‌یه کلنجه	عیسی‌دن فخر عالمه کلنجه
٥٧٧	زمان ١١٦	زمان ٦٠٠

٢٢٠٠
١١٤٠
٠٥٦٠
٠٥٧٧
٠١١٦
٠٦٠٠
٥١٩٣

بیان کتب سماوی

آدم علیه السلام صحف ١٠ ، شیث علیه السلام صحف ٥٠ ، ادریس علیه السلام صحف ٣٠ ، ابراهیم علیه السلام صحف ١٠

موسی علیه السلام توراة ، داود علیه السلام زبور ، عیسی علیه السلام انجیل ، محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم فرقان عظیم منزلدر

لا اله الا الله محمد رسول الله

علی ولی الله

حيات الانبيا سلام الله

آدم ع م ساله ٥٣٥	نوح ع م ساله ١٠٥٠	ابراهيم ع م سالى ١٧٥	اسماعيل ع م سالى ١٣٠
اسحق ع م سالى ١٨٠	يوسف ع م سالى ١٢٥	موسى ع م سالى ١٢٠	داود ع م سالى ٧٠
يحيى ع م سالى ٩٠	شعيب ع م سالى ٢٤٠	صالح ع م سالى ٢٨٥	هود ع م سالى ٥٥

عيسى ع م سالى ٣٣ حضرت محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم سالى ٦٣

٥٣٥
١٠٥٠
١٧٥
١٣٠
١٨٩٠
١٨٠
١٢٥
١٢٠
٧٠
٢٣٨٥
٩٥
٢٤٠
٢٨٥
٥٥
٢٧٦٠
٣٣
٦٣
٢٨٥٦

مشهورات

عمر نوح ع م ٭ صبر ايوب ع م ٭ حزن يعقوب ع م ٭ حسن يوسف ع م ٭ صفوة خليل ع م ٭ سلطنت سليمان ع م ٭ غربت يونس ع م ٭ آواز داود ع م ٭ سياحت عيسى ع م ٭ عصاء موسى ع م ٭ كريهٔ يحيى ع م ٭ صدق ابوبكر ٭ عدل عمر ٭ حياء عثمان ٭ شجاعت على كرم الله وجهه رضوان الله تعالى عليهم اجمعين

صفو

هجرت انبيا صلوات الله عليهم وعلى نبينا وسلم

حضرت ابراهيم عليه السلام مكهٔ مكرمه دن شام شريفه هجرت ايلمشدر ٭ حضرت موسى ع م مصردن مداينه هجرت ايلدى ٭ حضرت عيسى ع م بيت المقدس دن مصره هجرت ايلمشدر ٭ حضرت محمد صلى الله عليه وسلم مكهٔ مكرمه دن مدينهٔ منوره يه هجرت ايلمشدر ٭

نزول جبرائيل على انبيا عليهم السلام

على آدم ع م عدد ١٢	على ادريس ع م عدد ٤٢	على نوح ع م عدد ٥٥
على ابراهيم ع م عدد ٤٢	على موسى ع م عدد ٤٠٠	على عيسى ع م عدد ٤

على نبينا محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم ١٥٢٤

تم

١٢
٥٩
٤٢
٤٠٠
١٥٢٤
٤
٢٠٩٦

فاما اصح روایت ایله معلوم اولنه که حضرت
رسالت پناه صلی الله تعالی علیه وسلم یگرمی اوچ یل
پیغمبرلق ایتدی عمر شریفلری آلتمش اوچ یل اولدی
اوچ بیگ معجزاتی ظاهر اولدی حضرت جبرئیل علیه السلام
اوتوز بیگ کرّه ایندی یگرمی یدی بیگ کره حضرت
رسالت پناهه صلی الله علیه وسلم ایندی و اوچ
بیگ کره قلان سائر پیغمبرلره ایندی وحضرت ابو
بکر ایکی یل دورت ای خلافت ایتدی عمری آلتمش اوچ
یل اولدی کندو اجلندن وفات ایتدی حضرت
رسول قاتنده یاتور وحضرت عمر اون یل آلتی
ای خلافت ایدوب عمری آلتمش یل اولدی ابو
لؤلؤ دیدکلری اسمی فیروز ایدی اول ملعون خنجر
ایله اوردی شهید ایتدی حضرت رسول قاتنده یاتور

ایام خلافت	
ج	سال
٤	٢
٦	١٠
١١	١١
٩	٦
٢	٣٥
	٣٠

وحضرت عثمان

وحضرت عثمان اون بر یل اون برای خلافت ایلدی
عمری سکسن آلتی یل اولدی کندو اوینده ابو بکر
اوغلی مروانک حیله سندن ناکاه شهید ایلدیلر
اول سببدن حضرت رسول بیورمش که اوران
غازی اولن شهید اولدی زیرا ایکیسنک دخی
مروانک ایتدیغی قصددن بی خبر ایدیلر روایتی
مشهوردر وحضرت علی کرم الله وجهه دورت
یل طقوز ای خلافت ایلدی اصح روایت ایله
بش یل آلتی ای خلافته اولتوردی وبر روایتده
چهار یار باصفا خلافتلری جمع یگون اوتوز یلدر
مروجه ایله حضرت علینک دخی عمر عزیزلری آلتمش
اوچ یل اولدی جمعه گونی رمضانک اون یدنجی گونی
صباح نمازنده سجده ده ایکن ملجم اوغلی علیه اللعنه
شهید ایلدی وحضرت امام حسن رضی الله عنه

طقوز آي اولن كون خلافت ايدوب عمر شريني
قرقيل اولدي ٦٨ تاريخ يكيكه شيطانه عو لعنهما الله عليهما
زهر ايله شهيد قلديلر ٦ وحضرت امام حسين ع م
دوز يل خلافت ايدوب عمر شريفلري اللي بيل اولدي
كربلاده شربت شهادت نوش ايلدي رضوان الله عليهم
اجمعين
در بيان هفتاد دوتن شهداء كربلا رحمهم الله
حديقة السعداده مسطوردر كه حضرت شاه شهيدان كربلا تاجرنك
الـ ٦٨ التنجي يلنده ارض كرب وبلاده نزول بيوردقلري واقع
اولدي ٦ لشكر مخالف بر روايتده اوتوز بيك نفر اما
اصح روايت ايله يكرمي ايكي بيك مبارز اولوب ولشكر
حضرت امام حسين ع م بر قول ايله يتمش نفر وبر قولده يتمش
ايكي مجاهد اولوب اوتوز ايكي اتلو وباقيسي پيادكان ايدي
وايتدا شهيد اولان حر رياحي ايدي ايكنجي قرنداشي مصعب
اوچنجي اوغلي علي دوردنجي حر كنولي عروه بشنجي زهير بهلوان
التنجي عبد الله بيادة يدنجيسي بربر سكزنجي وهب طقوزنجي
عمر بن خالد اونجي اوغلي سعيد حنظله اون برنجي وقاص
سعد صح

بن مالك

البنجي

٦٠

بن مالك اون ايكنجي شريح بن عبد الله اون اوچنجي مسلم آزربايجاني
اون دوردنجي اوغلي حبيب بن مظاهر اون بشنجي هلال بن
نافع اون آلتنجي عبد الرحمن بن عبد الله بهلوان اون يدنجي يحيى بن
مسلم اون سكزنجي عبد الرحمن بن عروه اون طقوزنجي مالك بن
انس يكرمنجي عمر بن مطاع يكرمي برنجي حضرت فضل بن علي المرتضى
تمام اوطوز اولمش اوطوز برنجي هاشم بن عتبه وقاص
كه عمر نحس ملعونك عموزاده سيدر اوتوز ايكنجي بيربر حبيب مظاهر
٣٣ نجي حمزه باحريز ٣٤ نجي يزيد بن مجاهر ٣٥ نجي انس
بن معقل ٣٦ نجي شاره بن شبيب ٣٧ نجي جعفر ٣٨ نجي ٣٩ نجي حبيب
سيف بن حارث ومالك بن عتبه اتفاقله شهيد اولديلر ٤٠
قرقنجي فارس كه امام زين العابدين ازادلوسي ايدي ٤١ نجي
حنظله بن سعد ٤٢ يزيد بن زياد شعبي ٤٣ نجي سعيد بن عبد الله كه
محمد حنيفه اقرباسندن ايدي ٤٤ نجي جباوه بن حارث ٤٥ نجي
عمر بن جباوه حارث بعده اون نفر مجاهد اتفاق ايله ميدانه
كيروب شهيد اولديلر بعده محمد بن مقداد وعبد الله بن دجانه شهيد
بعده سعد كه غلام حضرت علي ايدي وقيس بن ربيع وشبيب بن سويد

٤٧

٥٩
١٥٢

بتمه بطعوزنجی

وعمر بن قرظه و مسلم بن عماد ۶۸ جی عبد الله بن مسلم عقیل ۶۹ جی
جعفر طیارک اولادلرندن اولان محمد بن عبد الله ۷۰ نجی
قرنداشی محمد بن عوف بن عبد الله ۷۱ جی عوف بن عون
۷۲ جی سعید بن دوجانه ۷۳ جی فروزان ۷۴ جی عبد الله بن
امام حسن ۷۵ جی قاسم بن امام حسن ۷۶ جی ابو بکر بن علی
۷۷ نجی بن علی المرتضی ۷۸ جی عثمان بن علی المرتضی ۷۹ جی عون بن علی
۸۰ نجی عبد الله بن علی المرتضی ۸۱ جی عباس بن علی المرتضی که
علمدار سپاه شاه کربلا ایدی ۸۲ نجی محمد بن انس ۸۳ نجی علی اکبر
بن حضرت امام حسین ۸۴ نجی علی اصغر که هنوز شیرخوره ایدی
اندن صکره نوبت حضرت امام حسین رضوان الله وسلام الله حضر
تلرینه دکدی اول سلطان دین و ایمان المؤمنین دخی شربت
شهادت نوش ایدوب روح پرفتوح شریفلری خلد برینه و
وعلاء علیینه پرواز ایلدی رضوان الله تعالی علیهم اجمعین
حضرت امام مکه دن کربلایه داخل اولدقده یتمش ایکی نفر
ایدی که اعتبار اولنور زیاده سی که جمعا سکسان دورت
شهدادر کربلاده حضرت امامه ملحق اولوب شهید اولدیلر
والله اعلم

٦١

صوتون الوناجق یتما و مقاطعه
سوز کلیشی مقاطعه سنده التزام اولنه

٤ سهم	کیسه
٥٠٠٠	١٠
٨٠٠٠	٨٠
٤٠٠٠٠	٨٠

قرق بیک غروشدر سکسان کیسه بلوغنه
بومنوال اوزره ضرب اولنور اقچه اولور

٤ سهم	کیسه
٥٠٠٠	١٠
٩٠٠٠	٩
٤٥٠٠٠	٩٠

اکتسیم بلوغنه ضرب اولنه
طقسان بلوغنه بونه قدار ضرب اولنه
بومنوال اوزره در
بو قدار چقار بله سز

دیکر حساب اوندن ویرلسه
٤ سهم	کیسه
٢٠٠٠	٤٠

کیسه
غروش ١١ — ١٠
باشنه یوز یکرمی غروش ١١ — ١٠
کذشته کیسه باشنه یکرمی غروش ١١ — ١٠
کذشته کیسه باشنه التی غروش

قرق کیسه اقچه اوندن ویرلسه یاخود الدقده کیسه باشنه غروش ٤ عدد

کیسه		کیسه		کیسه	
٤٠	بر جهتده سنده کذشته	٤٠	بر جهتده ده ایدی	٤٠	بر جهتده ده کذشته سی
٤	١٠	٥	١٠	٦	١١
١٦٠	١١	٢٠٠	١١	٢٤٠	١١

غفلت اولنمیه

فرد جمله

ذو عدد

١٢٤٠
٤٥٦٠
٧٤٤٠
٣٦٩٢
٠٢٤٠
١٧١٦٢

ميزان ٨ ٨

ضرب

عدد

٣٢٨٠
٠٠٣٢
٦٥٦٠
٩٨٤٠
١٠٤٩٦٠

ميزان ٢ ٢

تفريق

٧٦٤٢٦
٣٢٣٢٢
٤٤١٠٤

تنصيف

٧٥٨٠ / ٢
٣٧٩٠
ضرب ٢
٧٥٨٠

تضعيف

٧٥٨٠
٥
ضرب ٣٧٩٠٠

آقچه پاره اوچه تقسيم

٢ / ٨٦٤٠
٣٨٨٠٦
پاره ايله ضرب الوهم

پاره غروش درتده تقسيم

٤ / ٩٧٦٤٠
٢٤٤١٠

برنقطه كسيلكده شوقدار غروش ايدر
٢٤٤١

آقچه غروش اوناكي يه تقسيم

اولدقده برنقطه كسيلكده غروش قالور بوقدار

١٢ / ٢٤٠٠٠
١٢٠٠ غروش قالور

غروش آقچه اتمك

بومنوال اوزره اولور
برنقطه زايد قلم اوله

٧٤٢
٧٤٢
٧٤٢
٨٩٠٤٠ آقچه اولور شوقدار

١٢ / ٨٩٠٤٠
٧٤٢ غروش اولور

غروش كيسه اتمك

ذو عدد
١٨٥٠٠٠
ضرب ٢٠٠٠٠٠
٣٧١١١٠
كيسه اولور والتى يوز غروش

١٨٩٨٩٥
٢
٣٧٩٧٩٠
٣٩٥٧٠
١٨٩٥
٣٩٥
١٨٩٨٩٥

تم

فصل

٦٧٨٤ برآدم بر کاغده بو قدار غروش یازه و دوشت قلم دخی یازیلیه یکونی بو قدر حساب

٢ ١٣٦٥ برآدم دخی آلتنه ایکی قلم دخی یازه استدیکنجه فرضه ٢٦٧٨٢

٣ ٥٨٤٤ بر قلم دخی شو قدار یازه

اولکی آدمک النه ویره اول دخی ایکی قلم دخی آلتنه تحریر ایلدر شو منوال ایکنجی قلمی

٨٦٣٤ طقوز دخی ایلدولق ایچون نه لازم اولور بو سیرایه ضم ایدر و تحریر اولوردن

٤١٥٥ بر قلم دخی اوچنجی سیرا اشنک ره قلمک طقوزه وارنجه ضم اوله

٢٦٧٨٢

یوقری کوشه یه اولان یکوننده حریف کورجزدن قوپوب

ندن بیلجک شو قدار حقد یکی بوینده که باشده اولان رقمک ایکی طقوز ایله

ضم ایده رک حوادن سوزا کلمک ایچون طقوز و طقوز اون سکز اولور

وارت باشده اولان رقمک یکرمی ایکی اولدی آلتنده ده جمعنده ایکی قور

بر دخی طقوز و طقوز اون سکز اولور ایکی الده وار یکرمی اولدی

سکز دخی بالاده رقم واردر یکرمی سکز اولدی سکز ده

سکز قومش دفعه طقوز ایله طقوز اون سکز ایدر الده ایکی

یکرمی اولور یدی دخی بالاده رقم ده واردر یکرمی یدی اولدی

بس یدی یه یدی قومش دفعه طقوز ایله طقوز اون سکز

ایکی دخی الده یکرمی اولور آلتی دخی بالاده رقم ده واردر

یکرمی آلتی اولدی آلتی یه آلتی قومش ایکی دخی الده قالمش

ایکی دخی قومش تمام اولور

٦٧

فصل

١٢٢٠
٢
فی ٢٤٤٠
ضم ٥٠٠٠
٢٤٤٥
ضرب ٥٠٠٠
١٢٢٢٥
٢٥
١٢٢٠

سکز عدده و بر یکرمی سکز اوله بنی برخانه ایکی رقمه تنزیل ایتمالی ضرب اولسه برخانه النده ایکی اولیدق ارقمک تمام حیفار

یکوندن برخانه قطع اوله
بر دخی ایکی تنزیل اوله

فصل

١٥٣٦٧
٢
فی ٣٠٧٣٤
ضم ٥٠٠٠٠
٣٠٧٣٩
ضرب ٥٠٠٠٠
١٥٣٦٩٥
٢
١٥٣٦٧

هر کیده بو منوال اوزره اولور

فصل

٣٦٣٦٢
٢
فی ٧٢٧٢٤
ضم ٥٠٠٠٠
٧٢٧٢٩
ضرب ٥
٣٦٣٦٤٥
٣٦٣٦٢

در بیان اذان

بیش از اذان این را بخواند

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم ومن احسن قولاً ممن دعا الی الله
وعمل صالحاً وقال اننی من المسلمین بعد از اذان
بیش از اذان بخواند
اللهم ربّ هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة آت محمد الوسیلة
والفضیلة والدرجة العالیة الرفیعة وابعثه مقاماً محموداً
الذی وعدته انک لا تخلف المیعاد وارزقنا شفاعته
اللهم زوجنی بحور عین برحمتک یا ارحم الراحمین والحمد لله
رب العالمین

رسالة تحقیق نام

للمؤلف رحمه

اگر رسول گفته که رحمت حبیب جواب داده که
خدا را رحمت گویند
حفظ و حراست کرده
اگر کسی که بخلوص قلب لا اله الا الله
گفته باشد رحمت خداست
محمد الرسول الله را حفظ کرده و آن
زیرا ایزد تعالی آنکس را که بخلوص
بنده را آنگاه دوست اگر اندر عمر خویش یکبار بخلوص
لا اله الا الله محمد رسول الله گویند ابد الاباد در جهنم نماند
و هم میباید دانست که نماز را ادا کردن و روزه داشتن
و زکات دادن و حج کردن و شهادت آوردن
و ذکر الله کردن و قرآن خواندن همه اینها رحمت حق
خدای تعالی است
زیرا رحمت جواهر و
بدیا قوت جمیع نعمت
الا از جمیع بماند
والسلام

اللهم ارحمه اللهم افتح لی ابواب وقتی
خروج وقتی
اللهم انی اسئلک بفضلک و رحمتک
یا اکرم الاکرمین

هذه الرسالة موسومة بتحقیق نامه من علم الحروف

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

شکر و سپاس و حمد بی قیاس حضرت احد قدیمی را جل جلاله که حباب
قبضهٔ خاک و قطرهٔ آب را بعطای استعدادی که قبول
تجلی اسماء ذاتیهٔ الهی و حاصل ادراک معانی و حقایق آن
کماهی تواند بود مخصوص گردانید و خلعت با کرامت لقد خلقنا
الانسان فی احسن تقویم که عبارت از علمیت کلمات تامات
قدیم الست بوشانید و در مجمع کروبیان حطهٔ خلافت و منشور
نبوت کما قال انبئهم باسمائهم بنام او نوشت و خواند و
مدعی او را از دیوان قبول و قربت بوادی رد و لعنت راند
و درود نامعدود بر نبی امی بام الکتاب و رسول گرامی بفصل
الخطاب و اولاد او سلام الله علیه و علیهم اجمعین اما بعد
بر حسب اشارت فضایل مآب نقطهٔ دایرهٔ الهام و کرامت
و قدوهٔ حطهٔ اسلام و سلامت برازندهٔ خلعت مقتدایی و
فرازندهٔ رایات بتولی خلاصهٔ دودمان خلافت سلالهٔ
خاندان لطافت محکوم حکم اسم و نام منظور نظر رؤف
تواب المباهی باسمه الالقاب مد الله تعالی ظلاله اشرفا حنا

الی یوم المآب

الی یوم المآب بمقتضی الامور مقدوره کلمهٔ چند از تحقیقا
تی املا کرده میشود بطریق استنباط امید بحضرت ملهم بخیر
و صواب و مفتح الابواب واثق که موافق مشرب سلیم و طبع مستقیم
اصحاب توفیق و ارباب تصدیق افتد ان شاء الله وحده ا
لعزیز چون استفسار جناب حقیقت شعار یدیم الله برکاته
انفاس القدسیة اولا از سررشتهٔ مقصود بود که ازل و مبدا
و مرجع و اصل عبارت از آن سررشته است و ثانیا از شرح
من عرف نفسه فقد عرف ربه و ثالثا از اعتبار عدد
وفق و آیه در ضابطهٔ علم حروف با آنکه اصل حروف سی و
زیاده نیست و رابعا از تطبیق امور شریعت با ضابطهٔ
علم حروف و دیگر از ستر و علت ختم نبوة بود و وضع
این رساله بر پنج تحقیق ثبت افتاد و بتحقیق نامه
موسوم گشت و السلام علی اهل التوفیق و اصحاب التصدیق
تحقیق اول در بیان سررشتهٔ مقصود یعنی اصل و
منشأ مکونات و مخلوقات بدان ای سالک سبیل مبدا

ومنشأ ایجاد وای طالب حقیقت که مخصص که بحکم انما امره
اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون مصدر ومنشأ
جمیع مصنوعات ومخلوقات نطق حق است ودران
حالتی که همه مخلوقات درکتم عدم بودند حضرت حق عز شانه
بنطق خود که امروز آدمیان بدان متکلم اند تکلم میکرد
کما قال ان الله تبارک وتعالی قرأ طه ویس قبل
ان یخلق الخلق بالف عام یعنی بدرستی خدای تعالی
وتبارک خواند سوره طه ویس را پیش از آفریدن خلق
بهزار سال وطریق تحقیق کردن این معنی ومعرفت
تقدیم این حروف که طه ویس واخوات ایشانند بر جمیع
ماسوی الله آنست که بمقتضای المؤمن مرآت المؤمن
در مرآت وجود خود نظر کن وببین که هر افعال که از تو
که خلیفه زاده حقی واز منصب خلافت بحسب ارث
بحکم ان الارض لله یورثها من یشاء الی نصیب نسبتی
صادر میشود واز قوه بفعل می پیوندد مصدر آن چیست
واز کجاست چون برین نهج در آینه وجود خود
نظر کنی

نظر کنی آن فعل را که از تو صادر میگردد وتو فاعل آنی
اول در دل خود موجود یابی بوجود فکری وچون توجه
معرفت آن موجود فکری خود شوی مرکبی یابی
او را از بعضی ازین حروف که اصل کلام است وآن
موجود فکری خود را مطابق موجود ارادی حق عز شانه
یابی که انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن وبعد
ازان چون متوجه صدور آن موجود شوی فکری که
غیر تو بر هستی او مطلع نیست نسبت با غیر تو معدوم است
به بینی که همان موجودست که در لفظ تو بوجود قولی ظاهر
میگردد وغیر قایل از طریق بران مطلع هست وچون
متوجه معرفت آن موجود قولی خود شوی به بینی که
مرکبست هم ازین حروف که اول در دل خود بود واین
موجود قولی خود را مطابق موجود قولی حق یابی
که ان یقول له کن بعد ازان چون متوجه نزول وبروز موجود
آن قولی که محسوس است بحس سمع وغیر مرئیست شوی

به سببی که حرفهای موجود قولیست که باصطلاح کتاب بوجود خطی
که فعل کاتب است ظاهر میگردد و نهایت ظهور موجود
فکری و ارادی این ظهورست و این موجود خطی مطابق
موجود کونی حقیقت که فیکن و چون متوجه معرفت
آن موجود خطی خود شوی به سببی که مرکبست ازین حروف
که قبل ازین ظهور در لفظ و دل موجود بوده چون این
نظرها تمام شود بتحقیق بلا شبهه بر کیفیت صدور اشیا
از خالق اشیا و حقیقت و ماهیت اشیا مطلع شوی
و همه اشیا را درین کلمه و کلام متکلم حقیقی که حقست دانی
و ببینی کما قال صاحب تأویل عز فضله **نظم** موجه ببینی تو الف
بدلی و نسبت غیر وجه حق تعالی هیچ نسبت و تحقیق
این معنی ازین نهج فهم توانی کرد مثلاً الف در دل
متکلم قبل از آنکه با آن تکلم کند وجود دارد و در دل او
متجلیست و او از هستی او در دل خود آگاه است

وجون

به سببی صح

الف بی تو صح

الحمد لله

وجون خواهش متکلم بظهور الف تعلق گیرد بر سبیل او
بقدرت او از دل او بر زبان او تجلی کند باز چون خوا
هش او باعث ظهور الف شود بر بصر متکلم بقدرت او
از قلم او بحسب اصطلاح او بصورتی و هیأتی مشکل
میگردد کما قال الله تعالی انما المسیح عیسی ابن مریم
رسول الله و کلمته القاها الی مریم و روح منه یعنی بدرستی که
نیست مسیح عیسی پسر مریم مگر فرستاده خدا و سخن او که
گفت مریم را و روح است از خدای تعالی و چون متکلم و
کاتب الف خواهد که تلمیذ طالب را بشناساند کلمه الف را که
از دل او بر زبان او و از زبان او بر دست و قلم او متجلیست ظاهر
گردانید اول هیأت و پیکر الف را در نظر طالب آورد و
گوید این الف است و صورت و پیکر با را گوید که این باست و
او درین قول صادقست و ظاهر است معرفت حروف را غیر ازین
طریقی نیست و اگر درین مقام شبهه وارد شود که

می‌شاید که کسی کور ابجد را اسما و اعداد حروف تعلیم کنند
از روی تلفظ و خط و پیکر در میان نباشد مثلاً شخصی
مجموع قرآن را از یاد ضبط کنند و بخواند و ترجمه و تفسیر
قرآن را هم از یاد ضبط کند کور هم هر چند این چنین کس
بقوت سامعه از آواز قرآن محفوظ باشد اما قوت باصره
او را از قرآن هیچ حظی و بهره نباشد و اگر کلمهٔ کفار و سحره
و خمریات و هزلیات بر صحائف ثبت کنند و در مقابل صحیفه
که بقرآن و کلمات خدائی مکتوب باشد در نظر آورند فرق
نتواند کرد و در مشاهده آن کور و بی‌بهره مانده باشد و
این مرتبه شیطنت است که شیطان آواز خدا میشنید و
پیکر و هیئت آنرا نمی‌دید و حق تعالی چون سجده آدم
فرمود که کتاب ناطق حق و شکل و پیکر اسماء حق جل و علا
بود ابا نمود و گفت انا خیر منه خلقتنی من نار
و خلقته من طین شیطان تصور کرد که مگر آتش

صورت صحیح

بواسطه

بواسطه لطافت و عدم قبول پیکر و صورت بهتر از خاکست
که قابل صورتست لاجرم از مشاهده حسن و جمال وجه
و دلالت صورت خدائی که خلق الله آدم علی صورته و
رأیت ربی فی صورة امرد قطط و رأیت ربی فی لیلة المعراج
فی صورة شاب قطط محروم ماند و مردود شد کما قال
صاحب تأویل عز فضله و جلت کلمته نظم سجده آدم نکرد
او چون ملک ماند اندر وهم و در تخییل و شک گفت
من از آتشم او از گلست سجده کردن خاک را بس مشکل است
ره زن او این قیاس است این قیاس از سستی رای بود این جای
هراس که آدم خاکی چرا مسجود شد غیر ساجد از چه رو
مردود شد خطهای وجه آدم مستقیم در ازای سطر نطق
کریم آدم خاکی از آن مسجود شد چون ندید آن لعین مردود
گفت ذاتی را که دارم باورش آدم خاکی نیاید منظرش
مبنی برین بود تا بحکم نص صریح واذکر ربک فی نفسک

شد

کی آید صح

وحدیث فصیح من عرف نفسه فقد عرف ربه در آیینهٔ
وجود خود نظر کن و کیفیت ظهور و صدور مضمونات
خاطر خود را که کلمات تو اند مشاهده کن و نتیجه و فایدهٔ
کتابت خود را که از برای اظهار فکر و قول خود وضع کردهٔ
ببین و ازین مشاهده و نتیجه پی بر کیفیت انما امره اذا
اراد شیئا ان یقول له کن فیکون برس و فکر خواهش
خود را نمودار اراده حق ببین و لفظ خود را نمودار
قول حق دان و خط خود را که فعل تست نمودار خلق حق
شناس و ازین پرتو بآفتاب راه ببر و ازین قطره بدریا
برس و مشاهده کن که چون حضرت حق عز شانه خواست که
بحکم کتب علی نفسه الرحمة یعنی نوشت بر نفس خود
رحمت را یعنی کلمه که مظهر اظهار حقیقت اراده و قول خود
کند بکتابت آن رحمت که عبارت از کلمهٔ حق است کما قال
الله تعالی و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین علیه السلام یس و القرآن

الحکیم

بدان صح

الحکیم انک لمن المرسلین بمقتضای علم بالقلم راه بذات
قدیم او توان برد که الطرق الی الله تعالی بعدد انفاس الخلایق
ظاهر مصحف وجود خلیفهٔ خود را چگونه بشکل لوحی خلق
کرد و در ازای هر کلمه از سی کلمهٔ مجردهٔ خود که جامع
جمیع صفات ذات حق اند و باطن حقیقت خلیفهٔ او بند
خطی بر وجه او نوشت که قسمت آن خطوط در تحقیق
دیگر بباید دانست الله تعالی و در وجود او سی پاره استخوان
تعبیه فرمود و بدین رجلین او را به سی مفصل تمام کرد
و باز تمامی شخص او را به سیصد و شصت پاره
استخوان مخلوق گردانید و شش جهت را باو قایم گردانید
تا بحکم سیصد و شصت مفصل شخص آدم بچهار جهت او
منقسم باشد به سی کلمهٔ الهی و سی کلمهٔ خدایی چون
خانهٔ این شخص خلیفه ساخته شد بحکم علم آدم الاسما
کلها حضرت خالق حکیم و صانع علیم به سی کلمهٔ ازلی

ازلی

خود را درین خانه تجلی فرمود ونفخت فیه من روحی
ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا وهدی
للعالمین فیه آیات بینات مقام ابراهیم ومن دخله کان
امنا بیت عبارت از مظهر آدم است ع و آیات بینات
آن سه کلمه الهی که اصل کلمات خدائی وخلقیست کما
قال بل هو آیات بینات فی الصدور الذین اوتوا العلم
السلمان منا اهل البیت سبحان الله زهی معجز کلام
وزهی فصاحت خیر الانام و مقصود از وضع این خانه
برین نهج است که طالب من عرف نفسه از خوا
ندن خطها و پیکرها که بر ظاهر شخص او مکتوبست
معنی خود را و معنی کاتب خطوط خود را بداند که
علم بالقلم علم الانسان مالم یعلم همچنانکه بحسب ظاهر از
اشکال الف و بی که کاتب صوری وضع کرده است
مراد کاتب که معنی آن اشکالست میدانند که

الظاهر

الظاهر عنوان الباطن قال الامام الرضا ع اول خلق
الله لیعرف به کتابت حروف المعجم ای طالب تحقیق
بدانکه شخص وجود تو مثل خانه ایست و ازان خانه
دو دریچه گشاده است یکی بعالم غیب و یکی بعالم شهاد
و بر هر دو دریچه سه شبکه تعبیه است و حضرت بانی و واضع
صح
این خانه لاینقطع بنور ازلی و ابدی خود که عبارت
از کلام اولست بر دریچه که بر طرف عالم غیب گشاده است
تجلی دارد روح و حیات و آگاهی عبارت ازین
تجلیست و آن تجلی بحسب شبکات به سه صفت مدرک
میشود و مهبط آن نور را دل میخوانند و از دل
منجلیست و منتقل است بر شبکات دریچه عالم شهاده
و بحسب شبکات صور مخارج به سه حرف ملفوظ است
و مهبط آنرا زبان میگویند و از زبان منجلیست
بآلت قلم بر صحیفهای دفترها و مهبط آنرا کاغذ و
لوح

میخوانند واین تجلی آخر ونهایت تجلیات وتنزلات
است • وبعد ازین ابتداء سیر الی الله است از روی معا
ودت ورجوع از خط بلفظ واز لفظ بعلت واز قلب
بغیب یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک
راضیة مرضیة مقام اطمینان مقامیست که ماورای آن
مقام نباشد وآن مقام ظهور حقیقت بصورت وپیکر
آدم ع م واز اینجا ابتداء رجوع است بسوی رب آدم تعالی
صورت است تا خط را الحوالی آنچه در لفظ است بدانی
وتا لفظ را بدانی آنچه در دل است بشناسی وآنچه در
دل است بشناسی بعالم غیب راه بیابی وچون بعالم
غیب راه بیابی هو عالم الغیب والشهادة هو الرحمن الرحیم
بیابی • انما امره اذا اراد ان یقول له کن فیکون حضرة
حق عز شانه در ایجاد موجودات مرید است ومتکلم است
وخالقیت بر سبیل ترتیب • مقام اطمینان است مقام خلق
ودرین مقام میفرماید فتبارک الله احسن الخالقین

وازین مقام

وازین مقام رجوع است از خلق بحق عز شانه بقول او
وبارادت او واز ارادت او بذات او تا خلق را
ثانی قول را نشناسی وتا قول را نشناسی ارادت را
ادراک نکنی وتا ارادت را ادراک نکنی عارف هو هو ف
بارادت را نشوی • خلق را بدان تا قول را بدانی
وقول را بدان تا ارادت را بدانی وارادت را بدانی
تا موصوف بارادت را بدانی که صفت عین موصوفست
ومدرک عین مدرک • کما قال ع م یا من دل علی
ذاته بذاته • مصرع بآفتاب توان دید که آفتاب کجاست •
کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق
لاعرف • ان الله جمیل یحب الجمال • تا جمیل جمال نشود
باخود عشق نبازد • وچون حضرت حکیم خالق چشم وابرو
وزلف وگیسوی خلیفه وخلیفه زاده گان خود را مظهر
دلربایی وفریبنده گی گردانیده است ودر هر غمزه هزار رهزن
وفتنه وعجب •

و در هر غنچه صد هزار گنج تعبیه فرموده و بهر عشوه
از چشم و شیوه از ابرو چندین هزار عاشق آشفته
و مشتاق سراسیمه را در وادی حیرت اللهم زدنی
تحیرا گویان حیران حسن و جمال و نگران غنج و دلال
گردانیده است در شب معراج جمال جمیل خود را باین صورت
جمیل و لباس بی شبهه بر حبیب خود جلوه داد کما قال علیه السلام
رأیت ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط رأیت
ربی لیلة المعراج فی صورة امرد احسن صورة که
صورت خلیفه اوست کما قال الله تعالی لقد خلقنا الا
نسان فی احسن تقویم و تجلی حضرت حق عز شانه
باین صورت بر حبیب خود از دو وجه خالی نیست
یا آنکه بعاریت خواست پوشیده و یا آنکه بحقیقت صورت
اوست و بعاریت بآدم داد معاذ الله که ذات واهب
الصور لباس عاریت بپوشد که عار باشد بلکه پوشاند
که خلق الله تعالی آدم علی صورته انا عرضنا الامانة

لباس عاریه صحیح

الآیه ان امانت

الآیه آن امانت که مطلق انسان در حین ظلومی و جهولی
برداشته اند صورت خدائیست که ظهور نطق از لازمه
این صورتست و بنی آدم کسانی اند که حمل امانت
که نطق و علمیت نطق است در وقتی که در غایت ظلمه
و جهل بوده اند کرده اند یعنی در شکم مادر و ایام طفولیة
خواه ولی خواه نبی چنانکه مقرر است که تا جمیع اعضای
بنی آدم ساخته نشود ماهیت خط آدمی بر وجه او نو
نمی گردد و حضرت الهی نفخات کلمات خود که روح است
و نفخت فیه من روحی نمی دمد و خلاص و نجات انبیا
و اولیا و متابعان ایشان از آنست که دست
خیانت ازین امانت کوتاه کرده اند و نطق خود
و علمیت نطق خود را بخداوند نطق و علمیت نطق
سپرده اند که و من احسن دیناً ممن اسلم وجهه الله
و به سر ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی رسیده اند
و هستی خود را که موجند در هستی دریا که آبست

دیدند در چنین سلوک که جذبات الٰهی قهراً مرا از هستی
بآتش نار الله الموقدة التی تطلع علی الافئدة از هوای
قلب جذب میکرد وچون بحکم ووجدک ضالاً فهدی ووجدک
عائلاً فاغنی ابواب طرق مسدود واسباب دنیوی بمقدار
مفقود یافت وتسلی دل شکسته بمقتضای انا عند القلوب
المنکسرة بتجلی اسم الهادی وتدارک نصح انکار
افتقار بتمسک صفت الغنی که موجب افتخار است کما قال
الفقر فخری می نمود بر حسب حال اتفاق نظم قطعه افتاد
چون درین مقام مناسب بود ایراد نمود نظم من دم نزنم ز
وصل جانانه زیرا که از وجدا نبودم گویند بخدا رسیدی یا نه
گویم که مگر جدا نبودم باور نکنند زبرق عاشق گر لاف زند
که ما نبودم والسلام علی الاصحاب المحو والاثبات
وارباب النجات والدرجات تحقیق دویم
در بیان سر من عرف نفسه فقد عرف ربه بدان
ای طالب تحقیق ایدک الله سبیل التصدیق که معنی
نفس از روی لغت تن است ودر اصطلاح بعض

از اهل

از اهل عرف نفس قوتیست مدرک خود ومدرک
بدن خود حکما آن قوت را بنفس ناطقه می نامند واین
نفس ناطقه در عالم محسوس متصرف است بآلات یعنی
در مبصرات بآلت بصر تصرف میکند ودر مسموعات بآلت سمع
ودر عالم معقول مدرک است بالذات یعنی ادراک او در کلیات
وابسته این آلات نیست وآن قوت که وصف او نیست
که مدرک است بذاته ومتفرق بآلات ودر نزد ارباب فضل
که امتا وسطا لتکونوا شهداء علی الناس وحزب الله ویجاهدون
فی سبیل الله ولا یخافون لومة لائم در کلام مجید وصف ایشان
است وحدیث صحیح واشوقاه الی لقاء اخوانی یکونون
من بعدی آن حدیث در شأن ایشان است آن قوت مذکور
حرفیست که اسماء ایشان در لغت عرب الف بی تی نیست
الی آخره ومسمیات ایشان اب ت ث الی آخره
وایشان صفت ذاتی وصورت اصلی حقند عز شأنه
واز قبل ذات حق مربی ومدبر بدن وحیات همه ایشان اند

حروف

وهمه اشیا مظهر ایشان نیست اما مظهری که ظهور ایشان درو بطریق
تصریح باشد شخص آدم و فرزندان اوست که و آدم علم الاسماء
کلها و روح اضافی ایشانند که ونفخت فیه من روحی و ایشانند که
از راه چشم بینا و از راه گوش شنوا و از بینی بویا و از دهن گویا و
از دست گیرا و از پا روان و موت بدن عبارت از قطع تعلق
تجلی ایشانست از بدن و مهبط انوار ایشان دلست در
ظهور اول و عین ذات متکلم اند کما قال علیه السلام قلب المؤمن عرش الله
الم الله لا اله الا هو اگر خواهی که مقید بآن کنی و بدانی که این
سه حرف اند که از راه چشم بینا و از گوش شنوا اند
و بر عرش دل متجلی اند درین آیت متأمل شو که
اذا دکت الارض دکا دکا وجاء ربک والملائکة صفا صفا
و مغایر تعددی و کثرت اسمای ایشان مانع وحدت ذات
ایشان نیست و ازین تعدد و کثرتیست که بحسب مظهر
و مخرج لاحق ایشان شده است از برای ظهور جمال
و جلال ذات لم یزل و لا یزال ایشانست و درین مرتبه

که بصفت کثرت

که بصفت کثرت متجلی اند تجلی ایشان بر نهجی است که در آن واحد
هم مظهر لطف اند هم مظهر قهر تا معلوم شود که کثرت ایشان
عین وحدت ایشانست مثلاً مرکبی از سه حرف از متکلمی
ظهور کرد که آن مرکب ملایم طبع بعضی و ناملایم طبع بعضی بود
آنرا که ملایم بود کلمه لطفش میخوانند و آنرا که ناملایم بود
کلمه قهر و حال آنکه یک کلمه واحده است که بحسب قابلیت
هر کس اثری دارد این اختلاف در اثر است بحسب قابل
نه در ذات آن کلمه برین نهج وحدت ذاتی ایشانرا در کثرة
اسمای ایشان باز یاب و بدیده خود را در تحت تصرف و حکم
این کلمات به بین و مشاهده کن که هر وقت کلمه مهیب
استماع میکنی بی درنگ تغییر در چهره و رنگ و اعضا و
جوارح چه گونه پیدا میشود و با استماع یک کلمه فرح انگیزی
بی درنگ زردی چهره سرخ میگرداند له الحکم والیه ترجعون
چون طالب پاک مشرب عارف این سه کلمه که لطف حق
و نفس و ماهیت اویند شد عارف رب خود شد

من عرف نفسه فقد عرف ربه و در دار الملک هستی خود
از ازل تا ابد لا ینقطع حرف لمن الملک الیوم لله الوا
حد القهار بحکم و بی ینطق و بی یسمع و بی یبصر بگوش
حق از زبان حق شنید و ازل را قرین ابد و ابد را
ندیم ازل یافت و رب او که عاشق اول و معشوق
آخرست بالنفس او که عاشق آخر و معشوق اول است
بدین ترانه در ترنم آمد شعر یا حبیبی و قرة العینی انا عینک
و عینک عینی آنچه بعضی گفته اند که حروف تهجی عرض اند
قایم اند بجوهر که جسم است هیهات هیهات من قال حروف تهجی
محدث فهو کافر و قد جعل القرآن مخلوقا ندانسته اند که همه
اجسام مظاهر و صور این حروف اند و قایم باین حروف اند و
محکوم این حروف اند و بر عدد این حروف موضوع اند که اگر
گویند که ظهور ایشان قایم باجسام است راست است و اگر
مراد این باشد که وجود ایشان قایم بجسم است غلط است
و خلاف نص است و مؤدی بکفر است که انما امره

مؤدی صح

اذا اراد

فیکون صح

اراد شیئا ان یقول له کن فیکون اگر تأمل کنند بدانند که
هیچ شیء بی ایشان نه در ذهن وجود دارد و نه در
خارج بلکه آنکه در ذهن است و آنچه در خارج است این
حروف است مثلا الف تا ملفوظ نشود الف ذهنی گوییم
و چون ملفوظ شود الف لفظی خوانیم و چون مکتوب
شد الف خطی نامیم همه اشیا مادامکه در ذات خالق
مسطوراند کلام نفسی اواند و چون امر بودن
ایشان نافذ گشت کلام قولی اواند و چون این
امر تکون یافت کلام خطی اواند و اگر بالفرض ایشان را
از اشیا جدا کنی اشیا را وجود نماند و اگر مثلا با خود
گویی که ایشان را از اشیا جدا کردم و اشیا را موجود
یافتم این تصور و فرض وقتی صادق باشد که از خود
که فرض کننده آن زمان که ایشان را از اشیا جدا می
گردانی و اشیا را موجود فرض میکنی از خود نیز جدا توانی
کرد و خود را بی ایشان توانی یافت و این معنی محالست

کما قال امام الحاذق جعفر الصادق ع ان قیام
الوجود والموجودات کلها فی ثمانیة وعشرین حرفا
ظاهره لم یزل و باطنه لایزال و حرف زاید علیهما
غایب فی الوجود وظاهر فی الموجود یعنی لام الف لا
که در وجود غایبست و در موجود ظاهر والحمد لله
الاول والآخر والظاهر والباطن و از آن وجه که مراد
از من عرف نفسه فقد عرف ربه وبحکم ما ارسلنا
من رسول الا بلسان قومه معرفت تن باشد العلم
علمان علم الابدان من عرف نفسه وعلم الادیان
فقد عرف ربه مبنی برین مقدمه ای طالب معرفت
ابدان ارشدک الله تع بالشهود والعیان از سر
تاویل در لوح تن خود که لوح محفوظ است عبارت
از ینست و بدست قدرت و قلم قدرت حکمت محرر
ومنقش است نظر کن و متوجه ادراک حکمت
مفاصل و اعضا و جوارح و خطوط وجه خود
شود

شود و کلمات تامات الهی از ین لوح بحکم بل هو قرآن
مجید فی لوح محفوظ بخوان قالوا لجلودهم لم
شهدتم علینا قالوا انطقنا الله الذی انطق
کل شیء ای طالب لقا و ای عاشق خدا از روی
انصاف و صفا خود از خود سؤال کن که چه حکمت
مقتضی آن بود که هیئات انسان برین نهج موضوع
گشت که هر سمع دو و هر بصر دو و هر نطق یکی و آنکه
دو باشد در مقابل هم باشد بی تفاوت و آنکه یکی
باشد بر وسط و بعضی خط استوی باشد و بعضی از
مواضع وجه که اشرف اعضای انسانست بخطوط موی
مکتوب باشد و بعضی ساده و در دهن که محل نطق است
دندان سی و دو باشد و اگر سی و دو نباشد سی باشد و در خلقت
یدین و رجلین و عدد اصابع و مفاصل آن همچنان و
فکر کن که اگر خلقت انسان برین نهج نبودی چه نقصان
لازم آمدی و چرا در احسن تقویم بودی و چون انسان
اسم جنس است و بعضی هستند که تقویم ایشان احسن ظاهر

بلکه از حسن معنی اتم عالیست چه کونه لقد خلقنا الانسان
فی احسن تقویم در حق ایشان صادق آید چون
این سئولات و افکار از باطن سائل سر بر زنند و دا
عیه و طلب جواب شافی و بیان کافی مستولی کردد
بالضروره سائل این سئوال پای بند این مشکلات
خواهد بود و بحکم الامور مرهونة باوقاتها کشف
این اسرار و سئولات و مشکلات از کتب و رسایل ماضیه
نخواهد شد یوم یکشف عن ساق و یدعون الی
السجود مکر بدستیاری ارشاد مرشد کامل و صاحب
تاویل یکمل فتح که مظهر او مخبر جمیع موجودات است
رقوم این نسخه معلوم و مفهوم این کنوز مفهوم
بتبدیل ایمان بحکم لا ینفع نفسا ایمانها بما بعده و
عیان از انوار انفاس او که مشکاة و مصباح انوار
الله نور السموات و الارض است روی نماید و سر
معنی الظاهر عنوان الباطن که از صاحب تنزیل الحکم
بطریق اجمال ظاهر شد فتح باب آن بر سبیل

تفصیل

تفصیل از کشف و شرح او مکشوف و مشروح شود
چنانکه موعود است لا تحرک به لسانک لتعجل به ان
علینا جمعه و قرآنه فاذا قرأناه فاتبع قرآنه ثم
ان علینا بیانه یعنی مجتبا باو زبان خود را که این کتاب
افتی باو اکنون ای طالب معرفت احسن تقویم و ای
سالک سبیل صراط مستقیم بحکم الظاهر عنوان
الباطن در ظاهر شخص خود نگاه کن و مجموع مفاصل
و اعضاء خود را بحکم حدیث که در مصابیح است سیصد و شصت
مفصل بیان و این عدد را بر چهرهای خود طرح کن
شش بار سی عدد و شش بار سی باشد و این
دو مثال یعنی مثال سی و مثال سی را در اشرف
اعضا که وجه است از چند وجه باز یاب تا وجیها
فی الدنیا و الاخرة باشی اول چه خط موی بر سر ۱۴
خط سر ۲ خط ابرو ۲ خط مژه ۴ خط عارض ۲
خط بینی ۲ خط شارب ۲ خط عنفقه ۱ این چه را
۱۴

مجمل است پس است خط باشد و چون خط سر و عنفقه
بر خط استوا در میان ابرو تا بنا گذارند ساری است نگاه
فته شود چنانکه ابراهیم ع گفته است بکافت است خط
ظاهر شود و قسم دیگر آنکه چون این شانزده
خط مو بر وجه مکتوب است شانزده خط دیگر
از بیاض مقرر میشود برین نهج خط بالای بر
خط استوا ۲ زیر ابرو ۲ خط زیر چشم ۲ خط
خط گونه ۲ خط دو پهلوی بینی ۲ که در اندرون
مو ندارد ۲ خط دیگر آنکه از پهلوی سر بینی تا بزیر
گونه و بالای شارب کشیده است بر شکل دو حرف
و چهار حرف خط سر چهار دو لب بر خط استوا
این شانزده خط بیاض و آن شانزده خط سواد
است باشد قسم دیگر گوش ۲ و چشم ۲ و دهن آ
و هر یک مرکب از چهار عنصر است باشد و چون
دهن بر خط استوا منقسم شود سه کرد دو دندان

است ما

است با سه و اشرقت الارض بنور ربها از قسمة
وجه متوجه قسمت یدین و رجلین شود ببین که چو
دو دستی باعتبار مفصل انگشتان است مفصل آ
و از آن بانجمان و بحکم فاغسلوا وجوهکم و ایدیکم
الی المرافق و امسحوا برؤسکم و ارجلکم الی الکعبین
چون بند مرفق و کعب احد است کنی یدین است مفصل
باشد و رجلین نیز همچنان بنظر تعشق و محبت به بین
و نظر کن که هیئات انگشتان دست و پا چه گونه
چه گونه هیئات کتابت اسم الله دارند و تامل
کن که چنانکه اسم الله پنج حرف است انگشتان دست و پا
نیز پنج است دست و پا چهارده مفصل است و همچنانکه
از پنج حرف اسم الله چهار حرف در لفظ سه حرف است
و یک حرف هی دو حرف است از پنج انگشت دست و پا
چهار سه مفصل است یکی دو مفصل و اگر چنین نبودی

معنی وجه الله وید الله واصابع الرحمن از کجا فهم توانستی کرد
و در حدیث وارد است که قرآن بشکل رجل ممثل شود
و در سخن آید وحال حجت کند تا ما آن بود که حضرت
خالق حکیم پنج عضو از اعضاء انسان را بصورت سبع مثانی
که حبیب و بعطای آن ممنون است کما قال الله تعالی ولقد
آتیناک سبعا من المثانی مخلوق کردانیده است
که وجه و دو دست و دو پا است وازین پنج عضو یکی سر آمد
واشرف است وآن وجه است اکنون نظر کن و ببین
که حضرت حق تعالی از جمیع سوره قرآن در پنج
سوره لفظ الحمد را مصدر کردانیده است ولفظ الحمد را
بر نهج ام الکتاب تحلیل کن تا سبع المثانی کردد بدین
نهج الف لام حی میم دال وازین پنج سوره الحمد
یک سوره سرآمد همه قرآنست و بام الکتاب
وسبع المثانی موسوم است وازین الحمد که ام الکتاب است

تا سوره

تا سوره انعام فاصله در میان است واز الحمد انعام
تا بسوره کهف همچنین فاصله دارد واز الحمد کهف تا
بسوره سبا فاصله دارد ومابین سوره سبا وملائکه
هیچ فاصله نیست و در پنج الحمد کتاب شخص خود ببین
از سبع المثانی وجه تا به سبع المثانی دست فاصله
در میان است واز دست تا بدست دیگر همچنین واز سبع
مثانی دست تا بسبع المثانی پا همچنین فاصله دارد
ومابین هر دو پا فاصله نیست سبحان ربک رب العزة عما یصفون
تمثیل قرآن صامت با قرآن ناطق از وجوه است
اما این مختصر را بنا بر اختصار سخن واشارات باصول
قواعد است اکنون چون طالب سر من عرف نفسه
تن خود را که از روی لغت نفس اوست بدین شکل
وهیئات مشاهده کرد وبتعلیم معلم حقیقی از لوح
وجود خود که لوح محفوظ الهیست خوانای خطوط الهی شد

در دل خود که مهبط معانیٔ اوست چون نظر کند به بیند که
بی اختیار او سخن کلمهٔ الهی که نور ازلی اند چه گونه
تجلی میکنند و سراچهٔ دل او را چه گونه منور میدا
رند و آگاه میگردانند و او بواسطهٔ تجلی ایشان
چه گونه بر حقیقت همهٔ اشیا مطلع میشود مطلع بی زحمتها
گرد جهان گردیدنها و مدرک نفع و ضرر خود و معاد
و معاش میگردد و چون طالب تحقیق از عنوان ظاهر
خود حقیقت باطن خود را برین نهج ادراک کرد حکم باطن
خود را که سخن کلمهٔ مجرده است بر ظاهر خود که سخن تشکل
و پیکرست جاری یافت و دانست که مربی ظاهر و
باطن یکسانند خواه در امور معاش و خواه در معاد
بحکم الم تر الی ربک کیف مد الظل رب خود را
بتحقیق دانست و چون این ادراک ملکهٔ او شود
و ملک وجود خود را از شبهات وهمی و اعتراضات

تقلیدی

حواله دیگر

تقلیدی خالی کرد اند و مستطا شود و بنور ذوق
به بیند که مدرک و مدرک و عاقل و معقول
و رب و مربوب و اسم و مسمی شیٔ واحد اند و در
صدد اولیائی تحت قبائی لا یعرفهم غیری درآید
لا یذوقون فیها الموت الی موتة الاولی اما این
سعادت ابدی و دولت سرمدی وقتی روی نماید که
بمصقلهٔ مجاهده کدورات تقلیدی از آیینهٔ ضمیر
رفع شود که قبول سخن اهل تحقیق از سر صدق
موقوف بآنست و عبارت از مجاهدهٔ نفس نه کم
خوردن و نه کم آشامیدن است و بس بلکه تسلیم
شدن است به پیش مرشد کامل بر نهجی که عاشق او
شود و خود را نه بیند نظم استاد تو عشق است
بدانجا چو رسی او خود بزبان حال گوید که چه کنی

تحقیق قسم سیم در بیان اعتقاد عدد سی در خلقة
اشیا و قواعد دین بدون عدد سی با آنکه سی
در سی موجود است بدان ای طالب سالک
اسرار اعداد قواعد دین و ای مایل به سبیل ارشاد
و یقین که بحسب ظاهر اجسام بسیط که جمیع مکونات
مرکبه از ایشان و فیض ایشان مرکبست یعنی
عناصر و افلاک که کروی الشکل اند و هر شیء که کروی
الشکل باشد چون بطریق منقسم شود چنانکه فلک
البروج منقسم است بضرورت دو نقطه در محاذی
یکدیگر باشند که اول و آخر دائره از آن دو نقطه
اعتبار توان کرد و چون دائره حرکت کند آن دو نقطه را
از مقام خود حرکت نباشد و باقی نقاط که اجزاء دائره
باشند بر گرد آن دو نقطه دائر و طائف باشند

خط استوی بیان

چنانکه دو قطب

چنانکه

چنانکه دو قطب که ظاهرا بر فلک هشتم مرئی اند از مقام
خود نقل و تحویل ندارند پس سیران باطن و حقیقة
این صورت را بحکم الظاهر عنوان الباطن برین نهج
اعتبار باید کرد چنانکه بزرگی فرموده است الحقیقة
کالکره همچنانکه غایت نتیجه مقدمات حرکات افلاک
و نظرات انجم بواسطه آن حرکات و ترکیب عناصر
ظهور نوع انسان بود که آخر مخلوقات است و علت
غائی از خلق نشأتین ظهور انسان کامل بود و انسان کامل
آن مظهر است که همچنانکه نهایت حرکات افلاک
ظهور شخص اوست سیر حقیقت افلاک هم بظهور او
منتهی شود و این معنی یعنی منتهی شدن سیران
افلاک و حقیقت افلاک و عناصر بظهور مظهری وقتی
تواند بود که آن مظهر حقیقت افلاک و انجم و سفلیات
کما هو حقه شده باشد و چون چنین باشد بحقیقت

حرکات

قطب دایرهٔ انسانی او شده باشد و مقصود از مجموع
موجودات علوی و سفلی او و ظهور او باشد و آن مظهر
آدم عم و مظهر خاتم علیه التحیة والاکرام است کما قال
الله تع لولاک لولاک لما خلقت الافلاک
و دلیل بر آنکه نهایت مقصود از خلق آسمان و زمین
ظهور این دو مظهر بود آنست که حقیقت آسمان و
زمین را که [illegible] کلمه و [illegible] کلمه حقیقت اینان مظهر
شده اند یعنی مفردات مجردات کلام بغیر آدم کما قال
ونفخت فیه من روحی و غیر خاتم کما قال ولقد آتیناک
سبعا من المثانی نازل نشده و سبع مثانی
عبارت از اکثر کهیعص طس حم ق ن خواهد
بود و نفخت فیه من روحی عبارت از مجرد از کلمات
مجرد اند بدلیل آنکه حضرت رسالت عم گفت
که کتاب آدم حروف معجم بود و کلمه و روح عند الله

اسم یکی

اسم یکی مسمّاست کما قال انما المسیح عیسی ابن مریم
رسول الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه و
جبرئیل و جمله ملائکه مقربین که آورندگان علم
از حضرت حق با نبیا در علم مفردات کلام محتاج
بحضرت آدم عم اند کما قال یا آدم انبئهم باسمائهم
و بحضرت خاتم عم چنانکه در نزول کهیعص و
که جبرئیل گفت کاف حضرت رسالت گفت دانستم
جبرئیل گفت ها حضرت [illegible] گفت دانستم جبرئیل گفت
یا حضرت [illegible] گفت دانستم جبرئیل گفت ع حضرت
گفت دانستم جبرئیل گفت ص حضرت [illegible] گفت
دانستم جبرئیل گفت کیف علمت ما لم اعلم حضرت
گفت لی مع الله وقت لا یسعنی فیه ملک مقرب ولا نبی
مرسل آن وقت دانستم این کلام حقیقت
که عین ذات متکلم اند و در آن وقت میان عارف

ومعروف وعابد ومعبود هیچ واسطه نیست
بلکه اثنینیت مرتفع است و دلیل برآنکه حقیقت
آسمان و زمین آن کلمات است که حضرت حق عز شانه
تعلیم آدم کرد آن است که چون آدم بآن کلمات
معلم ملائکه شد که فلما انبأهم باسمائهم حضرت
حق فرمود الم اقل لکم انی اعلم غیب السموات
والارض قرینه واضح است که غیب سموات و زمین
آن اسمائیست که حق تع تعلیم آدم کرد و چون
آن اسما که غیب آسمان و زمین بودند ملائکه از
آدم تعلیم گرفتند بر سبیل وجوب سجده آدم کردند
و هیچ علمی علت آن نیست که عالم بآن مسجود
شد الا علم اسما یعنی علم سخن و ازین جهت
بود که هیچ نبی بعد از آدم مسجود نشد الا یوسف ع م

که سخن شناس

فائده

که سخن شناس بود کما قال ربی قد آتیتنی من الملک
وعلمتنی من تاویل الاحادیث و آنکه یوسف ع م
دید که ماه و آفتاب و انجم سجده او کردند و
یعقوب ع م فرمود که وکذلک یجتبیک ربک
ویعلمک من تاویل الاحادیث یعقوب ع م از علم
اسماء آدم و سجده کردن ملائکه اورا بآن علم دانسته که
نتیجه مسجود شدن یوسف بنجوم و سموات را
دانستن تاویل الاحادیث خواهد بود مبنی برین مقدمات
چونکه در علم قدیم حق عز شانه ثابت بود که
دایره صورت و معنی موجودات بظهور مظهر کامل
آدم ع م و خاتم ع م منتهی خواهد شد و نوع
انسانی که خلاصه موجودات اند باشارات ایشان و نطق
ایشان راه بصورت و معنی خود و همه اشیا خواهند برد

به

یجتبیک ع م

وکتاب آدم سی حرف خواهند بود که اصل جمیع کتب
ولغات بنی آدم است وکتاب خاتم مرکب از
سی ازجهت ظاهر وچهار دیگر در باطن
آن مخفی که لام الف بدل آنست لاجرم اسباب و
آلاتی را که واسطه ظهور ایشان خواهد بود بر
عدد نطق ایشان وکتاب ایشان وضع فرموده الله
وهمه موجودات را مرآت جمال نمای ایشان وایشان را
مرآت همه موجودات گردانید تا معلوم شود که اگرنه
مقصود ایشان بودندی وظهور ایشان این اسباب
وآلات نبودی کما قال عز شانه لولاک لما خلقت
الافلاک مثلاً فلک البروج سیصد وشصت درجه است
اگر خواهی که این عدد را در ازای یک یک از نطق خاتم
باکتاب آدم که سی حرفست طرح کنی هم راست
نیاید البته بهر دو مثال طرح میباید کرد تا در

ازاء کلمات

کتب
صح
صح

در ازاء [illegible] از نطق خاتم [illegible]

ازاء کلمات خدای مقسوم شود باز فلک
البروج را یک قسمت دیگر است وآن سی منازل
قمر است وتخصیص این سی قسمت بقمر ازانست که
در ازاء نطق صاحب دور خود دور میکند
زهی کمال وزهی عظمت عظمت وجلال واین
قسمت فلک البروج نقل کرد بزمان که وجود
از حرکت فلک دارد به سیصد وشصت روز
همچون فلک بمثال سی کلمه آدم است وسی کلمه
خاتم است منقسم میشود که قد استدار الزمان علی هیئاته
ای علی هیئات صاحبه وباز این قسمت درجات و
ایام وزمان نقل کرد بوجود مطلوب ومقصود ایشان
که آدم است بسیصد وشصت استخوان [illegible] وهمچنین
این سیصد وشصت استخوان منقسم میشود بمثال سی کلمه وسی کلمه

چنانکه در دندان که حافظ مخرج حروف است حضرة حق عز شأنه
بقدرت کامله بطریق تصریح باز نمود که گاهی دندان
سی است بعدد سی کلمهٔ خاتم و گاهی سی و دو بعدد
سی و دو کلمهٔ آدم تا طالبان و سالکان سبیل الله
که عبارت از خلق الله است که کنت کنزاً مخفیاً
فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف
بدانند که مقصود از خلق مکونات و ایجاد مصنو
عات مظهر آدم و خاتم است که یکی وضع شریعت
است و دیگر مبین حقیقت که معنی شریعت است
کما قال علیه السلام بعثت ببیان الشریعة لا ببیان
الحقیقة لاجرم عدد سی هرچند داخل سی و دو است
علی حدة اعتبار یافت و هر عددی که در خلقت
و عبادت و ارکان دین بمثال سی کلمه است تمام است
و باز حضرت خالق قدیم عز شأنه در خلقت لوح
حضرت

وجود آدم

وجود آدم و بنی آدم دلیل واضح اثبات فرمود
بر ختم دایرهٔ نوع انسانی و نبوت بوجود حبیب خود
که خداوند سی نطق است و آن دلیل اینست که
بروجه آدم و بنی آدم که اول لوح و دایرهٔ تشخص
اوست بمثال سی کلمه و سی کلمهٔ خود بر هیچ کتابت
کرد که هر مثال متضمن مثال دیگر است چنانکه خطوط
موی بر خط استوا سی است و بغیر استوا سی و دو است
و دندان سی و دو است یا سی اما در احتیاج یدین و
رجلین که ختم خلقت شخص آدم است و بنی آدم است
مثال سی زیادت نیست باستوا و غیر استوا
والسلام علی من اتبع الهدی تحقیقهٔ چهارم
در بیان سر و سبب منقسم شدن عدد سی حرف که اصل
بعد فه و یه و بنه درحق و باقی امور شریعت بدان ای طالب
اسرار اعداد و قوانین دین و بشناس ای مأمور امر
و اعبد ربک حتی یأتیک الیقین که بنا مجموع قواعد

نسخه صحیح

نسخه صحیح

و آن است

پرستش بر عدد و حساب واقع شده است ولی اعتبار
عدد و رعایت حساب با هیچ طاعت و ثواب مقبول
جناب خالق وهاب نیست بلکه اگر در اعدادی
که قوانین دین و حصول یقین مترتب بر آنهاست تغییر
واقع شود مؤدی بکفرست و شقاوتست مثلاً خدا
یک است اگر دو دانی کفرست و اگر نماز بامداد که
دو رکعت است اگر سه دانی کفرست و در مجموع
قواید دین همچنین و هر آینه عند العقل که حوالهٔ اسرار
آیات بینات کتاب مکنون که لا یمسه الا
المطهرون بحکم انا انزلناه قرآنا عربیا لعلکم
تعقلون باوست اعتبار و احتیاط هر عددی
ازین اعداد را که امور شریعت مترتب بر آنست
میزانی باید و در حساب اعمال وعده بمیزان آمده است
که فمن ثقلت موازینه و آن میزان قرآنست و
فمن ثقلت موازینه مرتبه ایست که اجسام را

که علم

87

آلات صحیح

که علم کلمهٔ روحانی اند در مقابل کلمهٔ روحانی
وزن میباید کرد و هر کس که اعلام جسمیه را
که ثقیل اند در مقابل کلمهٔ روحانیه وزن نکرد
میزان او خفیف است کما قال و من خفت موازینه
فامه هاویة و حاصل قرآن است که همه چیزی در او شمرده
و سنجیده شده است کما قال الله تعالی و کل شیء احه
احصیناه فی امام مبین اما بعضی از اعداد
امور دین را که قرآن نمی یابند ظاهراً مثلاً عدد
فی رکعت صلوة در حضر و فی سفر و فی جمعه از آنست
که قرآن دو باب است یک باب مفردات است و یک
باب مرکبات پس آن معنی که در مرکبات یافت
نشود در مفردات باید جست اما اطلاع بر معانی که
در ضمن مفردات است مشروطست بر تتبع اصطلاح
من عنده علم الکتاب که علم مفردات کلام علم اوست
کما قال الله تعالی و یقول الذین کفروا لست مرسلا

قل كفى بالله شهيداً بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب
الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات
الى النور قرينه روشن است كه مراد از علم الكتاب
مقطعات قرآنست اكنون نظر كن اى جوينده حقا
يق و دقايق مضمون انما عليك البلاغ وعلينا
الحساب كه از اول كتاب قرآن كه الم است تا نون
در اول بيست و نه سوره هفتاد و هفت
حرف مقطعه آمده است واين هفتاد و هفت چهارده
اصلند و باقى تكرار ايشانست وآن چه اصلى
است الر كهيعص طس حم ق ن وحضرة حق تعالى
بعطاء اين حرف بر حبيب خود منت مى نهد كه
قوله تعالى ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن
العظيم وحضرت مصطفى عم باقى از آن موصوف
است كه ام الكتاب كه اين چه اند از جمله انبيا
با او نازل شد واين چه ام الكتاب از آنند كه

اين است

من المثانى صح

آن چه غير

آن چه غير مذكور بر شكل آيه چه اند هو الذي
انزل عليك القرآن الكتاب منه آيات محكمات هن
ام الكتاب يعنى مقطعات و اخر متشابهات
يعنى آن چه كه در مركبات مذكورند والقرآن العظيم
يعنى مركبات اين مفردات كه تا اين مفردات كتب
نميشوند در ازاء معنى مقروء نيستند واز زمرهٔ
انبيا حضرة مصطفى صلعم بعلت نزول سبع مثانى باو
خاتم انبيا شد وچون مركبات فرع ومفردات اصل
حضرت نبى امى رسول است باصل كلام وامّيت
بام الكتاب لاجرم عدد چه در قواعد دين اعتبار
يافت وهر امرى وحديثى كه در آن عدد چه مرعيست
ميزان اين چه حروف مقطعه اند مثلا حضرت
مصطفى عم فرمود كه سترون ربكم كما ترون القمر
ليلة البدر يوم القيامة ماه شب چه است وام

هن صح

عدد نبى صح

الله كه

القيمة

اسم ذاتست از روی تحلیل ثانی چه حرفست برین
نهج الف لام لام الف ها و اسم محمد که رسول
خداست و مظهر خدا و آیینهٔ خداست همچنین چه
حرفست برین نهج میم حی میم میم دال و همچنین اسم
امیر المؤمنین که ولی خدا و مخزن اسرار کلام الهی
بحکم انا کلام الله ناطق و انا نقطة تحت البأ
چنانکه عین و لام و ی و ی چراکه علی صیغهٔ فعیلست فافهم ٥ مستحق زکات هشت
صنفند و مستحق خمس شش صنفند که مجموع
چه باشند چنانکه خدای تع در قران فرماید از برای
مستحق زکات انما الصدقات للفقراء والمسا
کین و العاملین علیها و المؤلفة قلوبهم
و فی الرقاب و الغارمین و فی سبیل الله و
ابن السبیل فریضة من الله ٥ و مستحق خمس

عین و لام و یا (margin)

للفقراء (margin)

واعلموا انما غنمتم

واعلموا انما غنمتم من شیٔ فان لله خمسه و للرسول
و لذی القربی و الیتامی و المساکین و ابن السبیل ٥
و آنچه بفعل تعلق دارد یکی طواف حج و عمره است
که چه طوافست بر سبیل وجوب و از ۷۷ حروف
مقطعه که در اوایل بیست و نه سوره مذکورست
و چون مکررات بوجهی در مقام طرح کنند چون بعدد
چه اصل طواف کنند در جمرات ثلثه ٦٣ سنگ باید
انداخت و این هفتاد و هفت حروف مقطعه هفت
نقطه دارند به هفت سنگ بجمرة العقبه بیندازند
فی الجمله هر عددی که در قاعدهٔ خلقت و قواعد دین
مترتب است بر چهارده میزان آن چه حرفست
و هر عدد که مترتب بر هفت است میزان آن
نصف این چه است بحکم سبع مثانی و ازین
جهت است که چه طواف حج منقسم بهفت

و لذی (margin)

هشتاد و (margin)

جمع (margin)

وهفت طواف عمره ۞ قاعدهٔ دیگر آنکه چون
این پنج حرف در تلفظ آید سه حرف دیگر غیر از
ایشان ظاهر شود مثلا چون الف گویی ف
وجود شنقد گویی د وچون نون گویی و واین سه
هفده باشد هرجا که عدد فه اعتبار کردند مراد
این فه حرفست مثلا صق حضرت فه رکعت است ١٧
درین مقام سائل را رسد که سوال کند که چه
حکمت جهت مقتضای آن شد که عدد طواف حج
وعمره پنج واقع شود وعدد صق حضرت فه جواب
گوییم که در طواف حج وعمره قرائت قرآن واجب نیست
ودر صق واجب است لاجرم عدد صق بر عدد فه
نهاده شد که در حالت قرائه ظاهر میشود
واین هفده صق در پنج وقت از آنست که
پنج حروف مقطعه پنج نقطه دارد که دو نقطه

صاد

یای و دو نقطه

یای و دو نقطه قاف و یک نقطه نون است وچون
اصل قرآن سه حرفست وازین سه حرف فه
در مقطعات بر نهج مذکور واقع است پانزده باقی
می ماند که در مرکبات نازل است ودر مقام
خود که مقام مفرد است قرار ندارد ونماز سفر
سه مقرر شد ۞ وبوجهی دیگر اصل قرآن سه
حرفست وحرف لام الف بحکم اذا بدلنا آیة مکان
آیت و ما ننسخ من آیة او ننسها نأت بخیر
منها او مثلها بدل است از چهار کلمه با و جا
و زا و کا که ظاهرا در قرآن مذکور نیست ولام الف
از روی عدد حروف سه تکرار مثل آن چهارست واز
روی توحید که وضع او دلیل است بر وحدت ذاتیه
حروف خیر از آن چهارست نسبت با حضرت
محمد مصطفی صلعم کما قال عم لام الف حرف واحد

چهار صح

من کفر بکلام الله فقد کفر بما انزل الله تعالی علی
آدم وهو بری منی وانا بری منه پس
باین وجه اصل قرآن سی کلمه باشد چون از
سی کلمه هفده بدر رود بنه بماند نماز روز
جمع بر بنه مقرر شد که تمت کلمة ربك صدقا
وعدلا وبعثت بجوامع الکلم ونماز میت
بر عدد مذکور آنست که میت ناطق نیست
بحسب تلفظ از روی شکل کلام صامت است ودر
قرآن آن چهار از روی تلفظ مذکور نیست
واز روی شکل هست اکنون چون اعداد میت
صحیح معلوم شد در اعداد فصول اذان و
نظر باید کرد که اذان فه وقامت یه بر نهج
مذکور چون اعداد اذان وقامت که مخصوص

بصلوه است

بصلوه است در مقابله سی کلمه بر نهج معلوم
در قاعده وضو که شرط صحت است نظر باید کرد
وشکلهای حروف در مواضع که نشستن آن
واجب است مشاهده باید کرد وباقی جمیع قوانین
وقواعد دین از صوم وزکات وحدود وقسمت
میراث بر این ضبط وقاعده مترتب است اما این
مختصر قابل قسمت آن نیست والسلام علی
واضع الشریعة وشارح الحقیقة تحقیق پنجم
در بیان ختم نبوت بر وجود نبی امی بحکم کل شیء
یرجع الی اصله بدان ای طالب سر مبداء
ومعاد وحقایق کهیعص که اول علمی که حضرت
بآن ابتدا کرد علم اسما بود وآدم بر ملائکه وفرزندان خود
بعلم اسما مبعوث بود وبان علم استحقاق

مسجوعیه ذات ولی شبهه هم کسم که تصور کنی
از حروف هجا خواه سریانی و خواه عربی و
غیره بلکه بتحقیقات مجموع جمیع معلومات که از مرکبات
کلام معلوم میشود و مفهوم میشود بحرف مفرد
خواهد شد و حضرت مصطفی صلعم تفسیر علما به
ا ب ت ث الی آخره فرموده است و بعده از
آدم هر نبی که صاحب کتاب بود کتاب ایشان
مرکب بعضی از حروف بود و اصل کلام یعنی حروف
تهجی در کتاب ایشان نازل نشده بلکه همه انبیا
که صاحب کتاب بودند مبعوث بفرع کلام
اند و حضرت مصطفی صلعم مبعوث باصل فرع کلام
بود باتم الکتاب یمحو الله ما یشاء و یثبت و
عنده علم الکتاب لاجرم کتب مرکبهٔ انبیا قابل
محو و اثبات بود و کتاب حضرت محمد مصطفی صلعم
عند المتکلم

بتحقیق صح

مفهوم صح

صاحب کتاب بودند صح

عند المتکلم که حقیقت ثابت و در مفردات کلام
و سر مفردات نه ملک را مدخل و نه بشر را
چنانکه در نزول کهیعص و گفتن جبرئیل که علمت
ما لم اعلم گذشت لاجرم دایرهٔ نبوت از آدم
که صاحب اصل بود تا بآنجا که هم صاحب اصل کلام است
تمام شد و اجزاء نبوت بر بیست و هشت حرف کلام آدم
و چهارده حرف مقطعه کتاب خاتم منقسم شد
و منحصر گشت کما قال علیه السلام لم یبق من النبوة
الا المبشرات و قال علیه السلام الرؤیا الصالحة جزء
من ستة و اربعین جزءا من نبوت تمت
الکتاب بعون الله الملک الوهاب حرره الحقیر
شیخ زین العابدین بن شیخ اسحق السعدی
قونجوی فی الشهر شعبان سنه
خمس و خمسین و مائتین
و الف غفر الله له و لوالدیه
و احسن الیهما و الیه
م م م

له و لوالدیه صح

دعای قنوت

اللهم انا نستعينك و نستغفرك و نستهديك و نؤمن بك و نتوب اليك و نتوكل عليك و نثني عليك الخير كله نشكرك و لا نكفرك و نخلع و نترك من يفجرك

اللهم اياك نعبد و لك نصلي و نسجد و اليك نسعى و نحفد نرجو رحمتك و نخشى عذابك ان عذابك الجد بالكفار ملحق

تمام

نمیگویید که کلام ناطق صامت باشد اکنون بر مقتضای کلام علی علیه السلام که فرمود انا کلام الله الناطق یعنی من کلام سخن گوینده ام پس مرتبهٔ آن مرتبهٔ کلام ناطق خدا است و درین مقام که کلام ناطق خدا بود نیست مقدم بر آدم هیچ فرد از افراد موجودات ممکنه نیست همچنین در کلام صامت مقدم بر بسم الله هیچ حرفی نیست پس از روی مقدم بودن یکی کلام ناطق و دیگر در کلام صامت با یکدیگر مناسبت دارند و قول علی علیه السلام حجت است زیرا که امام متفق علیه است و رسول صلعم فرمود که اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم یعنی صحابهٔ من همچو نجوم اند بهر کدام که از ایشان مقتدا اقتدا می کنید هدایت می یابید و دیگر آنکه حق تعالی آدم را خلیفهٔ خود میخواند همچنانکه در قرآن فرمود که واذ قال

این صحیفه غلط شده است
در صحیفهٔ دیگر مذکور شود
در سیزده اوراق

هذه الرسالة تألیف عن ابیات ... تسمی عشق نامه و محبت نامه

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

حمد بی حد ذاتی را که از عشق نامهٔ معرفت خود بخصایص
نور و خاک خود فرستاد و هر یک را از حضیض تقلید باوج
تحقیق رسانید بواسطهٔ شناخت نقش خود
و عرفان ذات و صفات خود و آن کریمی که اگر فضل عظیم
و لطف عمیم او نبودی خلایق را از درکات جهل و ضلال
بدرجات هدایت فی کمال امکان عروج نبودی که فلولا
فضل الله علیکم و رحمته لکنتم من الخاسرین و
درود نامعدود و صلوات بی نهایت بران مظهر مطهر
که از فر و بهاء دین سالار همه انبیا شد یعنی محمد
مصطفی صلوات الله و سلامه علیه و آله که جاودان
نامهٔ ارشاد و صحیفهٔ کمالات باطراف و اکناف عالم
از و روان است و محبت نامهٔ رسالهٔ شوق او را
مشتاقان عالم بالا و ساکنان ذروهٔ اعلی و ز درجات

خود ساخته

خود ساخته اند و بر آل و اصحاب او که هر یک
بمقتضای المؤمن مرآت المؤمن کلمات تامات
الهی را از لوح چهرهٔ همدیگر میخوانده اند و سر ابد
و ازل را از صحیفهٔ جمال با کمال خود ظاهر میکردانیده اند
اما بعد معلوم و مقرر است که اشرف و افضل از همه
موجودات ممکنه ذات شریف و عنصر لطیف انسانست.
و مرتبهٔ خلافت حضرت حق و منصب و نیابت وجود
مطلق بغیر از وی کسی دیگر را نیست همچنانکه حق
تعالی در کلام توراة ذکر کرده است که میخواستیم که انسان را
بیافرینیم بشکل خود و صورت خود و هیئات خود
که پادشاه مرغان هوا و ماهیان دریا باشد
آدم را آفریدیم همچنانکه در حدیث رسول علیه السلام
ثابت است که خلق الله تعالی آدم علی صورته.

و در حدیث قدسی آمده است که حق تعالی با آدم علیه السلام
خطاب میکند که خلقتک لاجلی وخلقت الاکوان
لاجلک یعنی ترا برای خود آفریدم و کائنات را برای تو
آفریدم انتهی میباید دانست که این شرف و فضیلت
که آدم را حاصل است از برای چه و بواسطه چیست و از
چه سبب او را این چنین منصب علی کرامت شده است
تحقیق این سخن موقوف مقدمه ایست و آن اینست
که حق تعالی میخواست که در مرتبه ای از مراتب موجودات
بجمیع کمالات خود از صفات جلال و جمال که عبارت از لطف
و قهر است ظاهر شود و آن کنز مخفی که وجود او بود
بمقتضای [illegible] کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف
فخلقت الخلق لاعرف بر موجودات ظاهر گرداند و هیچ
مرتبه ای از مراتب ممکنات قابل این صفت ظهور حق
چنانچه شرط است نبود بغیر از وجود انسان زیرا که

باشد صح
آیت صح

ساکنان

ساکنان افلاک را که فرشتگانند و از افلاک عزیزتر
و شریفترند بحکم شرف المکان بشرف السکان سجده
آدم کردند و در مقام سجود و تعلیم آدم در آمدند چنانچه
حق تعالی میفرماید واذ قلنا للملائکة اسجدوا لآدم فسجدوا
الا ابلیس ابی واستکبر وکان من الکافرین یعنی یاد کن
ای محمد آن هنگامی را که گفتیم مر ملائکه را که سجده کنید آدم را
پس همه سجده کردند مگر ابلیس که سرکشی کرد و تکبر نمود
و سجده آدم نکرد و از کافران شد و مقرر است که سجده کننده
فروتر خواهد شد از کسی که او را سجده میکنند و دیگر
آفتاب و ماه و ستارگان سجده یوسف علیه السلام کردند که
فرزند آدم بود و بمرتبه هم از آدم فروتر بود چنانچه
حق تعالی از حال سجده کردن کواکب خبر میدهد
اذ قال یوسف لابیه یا ابت انی رأیت احد عشر کوکبا

چنانکه صح
ابت صح

والشمس والقمر رأیتهم لی ساجدین یعنی یاد کن یا محمد
آن زمانی را که گفت یوسف مر پدر خود را که ای پدر من
دیدم یازده ستاره و آفتاب و ماه را که سجده من میکردند
پس کنایت افلاک که ملایکه اند و اجرام نیره سماوی که
ستاره کانند چون در مقابل مقام سجده آدم و آدمی زاد در آمده
باشند معین و مقرر شد که مرتبه انسانی از آن افضل باشد
و چون افلاک و ما فیها را قابلیت ظهور تمام حضرت حق نبود
نمایند الا مرتبه انسانی و حیوانی و نباتی و جمادی زیرا که مراتب
ظهور حق انسانیست اکنون می باید دانست که با وجود
انسانی آن مرتبه حیوانی را می رسد که مظهر جمیع کمالات الهی گردد
زیرا که روح انسانی که مدرک ذات و صفات حق و تجلیات
و کلیات اشیا و معقولات عالم است و نطقی که مقصود بالذات است
از وجود انسانیست حیوان را نیست و مرتبه نباتی را هم
قابلیت مظهریت تمام حضرت حق نیست زیرا که از مرتبه
انسانی بدو مرتبه فروتر است از جهت آنکه او را روحی
که ادراک

حقا صح

تجلیات ظهور صح

که ادراک صانع و آفریدگار خود کند نیست و معقولات
اشیا همچو انسانی ادراک نه و روحی که ادراک الم و لذت
و امور جزوی کند همچو حیوانی او را نیست بلکه او را روحیست
که نشو و نما را قابل است و بس و جماد خود قابلیت هیچ
از اینها ندارد پس نماند الا مرتبه انسانی که روح الهی را
مظهر شده است که محل آثار آن دماغ است که اشیاء کلیه را
ادراک میکند و هم مظهر روح حیوانی که قابل حس و
حرکت و مدرک الم و لذت شده است و محل آن روح
دل است و هم مظهر روح نباتی که قابل نشو و نما است
و مدرک الم و لذت نیست که محل آن جگر است پس
بواسطه این معنیها خلافت حق بدو محقق شده است
اکنون در وجود آدمی هر عضوی او را شرفی و فضیلتی
بر عضوهای دیگر باشد مثلا از جمیع اعضا وجه او را
بر سایر اعضا شرفی هست و آن اینست که جمیع حواس

ظاهر و باطن در وجه هست و نطق که شرف انسان
برسایر مخلوقات بواسطه آنست در وجه است و حسن و
جمال دلفروزی و کمال در وجه هست . قول حج ٥ بیت
چشم و گوش و نطق و ادراک و کمال و فر و زیب و بهجت
و حسن و جمال حق تعالی داده است آن وجه را بشنو
از من ای پسر این وجه را این همه در وجه آدم حق نهاد
دلت قدرت درج او داد داد . و اگر چنانکه گم شده ای را
خواهند که بشناسند و معرفت او چنانچه حقیقت را است
حاصل کنند غیر از وجه میسر است و از هیچ موضع دیگر
از اعضاء او بهیچ وجه ممکن نیست پس مجموع کمالات
صوری و معنوی در وجه هست . اکنون نقط جمیع
معلومات ازل و ابد وجه است و همه کمالات ظاهر و باطن
در و مثبت است و نقوش که صور احکام کائنات
در و مثبت است مصور گردانیده شده است می باید

که اعز و اشرف

که اعز و اشرف همه مراتب جسمانیات و اجسام باشد
زیرا که چون نسخه کتابت کائنات است می باید که از
همه مراتب اجسام و جسمانیات افضل و اشرف باشد
وازین وجه که تقریر رفت نمی تواند بود آن الا وجه
آدم و صاحب چون خواهد که بیان کتاب آسمانی خود کند
اول او را بیان اثبات این وجه می باید کرد و تعیین
نقط الهی کردن و همه کمالات را در یکی مرتبه باز نمودن
تا دلیل باشد بر حقیقت او و برهان قاطع گردد که او
صاحب بیان است . چون این مقدمات بنبوت رسید
بدان که در کلام امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه آمده است
که انسان را کتاب مبین و کلام الله ناطق گفته است شعر
فانت کتاب المبین الذی . باحرفه یظهر المضمر
یعنی تو کتاب روشنی که بحرفهای او ظاهر شده است هر چه
پوشیده بود و قال . و انک تعرف حل الرموز

تعیین صح

فجسمك لوح به اسطر یعنی اگر میباشی که بشناسی
حل کردن رمزها را بس جسم تو لوحیست بآن لوح سطرها گشته
بیت جسم تو لوحیست بر و سطرهاست جان تو
بحریست جهان قطرهاست و در سخن بعضی از متوحده
آمده است که شعر انا القرآن والسبع المثانی وروح الروح
لا روح الاوانی یعنی بیت منم قرآن وهم سبع المثانی
وجان جان نه این جان اوانی وجان اوانی عبارت
از روح حیوانیست یعنی جانی که در محلها باشد هر چند که
گوینده این بیت از حقیقت سبع مثانی کما ینبغی واقف
نیست و این سخنانیکه امیر گفته فرموده است که من کلام
ناطق خدایم و تو کتاب مبینی ظاهرا اجمال دارد و مجرد
مدعاییست و تا این دعوی بشاهد عقل و نقل بثبوت
نرسد طالب سالک صادق را در حقیقت او چیزی
حاصل نمیشود این معنی پیش اصحاب بصیرت و ارباب توفیق محقق است

همچنانکه

همچنانکه حق بود در اظهار تنزیل در مظاهر انسانیه و
جود انبیا و رسول باشد علیهم السلام ظاهر شد و احکام الهیه
خود را آشکار گردانید و همچنین در ظهور تأویل و بیان
کتب سماوی هم مظهری از مظاهر انسانی ظاهر خواهد شد
زیرا که کمال قابلیت و استعداد او منحصر درین مرتبه است
و دیگر آنکه میان معلم و متعلم البته مناسبت شرط است
و همچنانکه در مرتبه تنزیل حق بود که ظهور کرده بود و خلایق
روزگار انکار حقیقت او میکردند و می گفتند ما سمعنا بهذا
فی الملة الآخرة در مرتبه تأویل هم همچنین در مقام مرتبه انکار
خواهد بود زیرا که درین عالم هرچه ظاهر میگردد و روشن
شود بضد میشود چنانچه اشیا بضد هاست که الاشیاء تتبین
باضدادها یعنی اشیا مبین و متعین بضد می شود و
حق تعالی خبر میدهد از انکار منکران مر انبیا را آیت افکلما
جاءکم رسول بما لا تهوی انفسکم استکبرتم ففریقا کذبتم

ظهور تأویل

ظهور

خبر صحیح

وفریقاً تقتلون یعنی هر هنگام که می آمد بشما رسولی
بآنچه نفس شما خواهان آن نبود پس گروهی از انبیا
دروغ زن میگردانید و گروهی را میکشتید
پس طایفهٔ را که حق تعالی توفیق رفیق گردانیده باشد
و بحسب فطرت سلیم و ذهن مستقیم منصوص بنص
والله یؤید بنصره من یشاء شده باشد هر آینه
در مقام انقیاد و تسلیم خواهند بود و استماع تأویل کنند
طریقهٔ آمنا و صدقنا و سمعنا و اطعنا خواهند سپرد
و بشرایف الطاف مشرف خواهند شد و آنها که در
مقام عناد و تکبر اند معین است که خذلان و خسران ابدی را
مظهر شده اند معالجهٔ مرض ایشان جز بقلع شجرهٔ
خبیثهٔ ایشان و حجت قاطع آیت وانزلنا الحدید فیه
بأس شدید و منافع للناس میسر نیست و حق تعالی
در کتاب آسمانی خود که ظاهر میشود البته از در حساب

در می آید چنانکه فرموده ان الینا ایابهم و ان علینا
حسابهم یعنی بدرستی بسوی ماست بازگشت ایشان و بر ماست
حساب ایشان و حضرت رسول را فرموده است انما علیک البلاغ
وعلینا الحساب یعنی بدرستی بر توست یا محمد رسانیدن
و بر ماست حساب و روز قیامت را روز حساب باین معنی
میگویند و حق تعالی خود را سریع الحساب ازین جهت فرموده
که همه اشیا را حساب در یک لمحه کرده است و ازینست که حکما
در ابتداء تعلیم کردن فرزندان و شاگردان خود را تحریص باین
فن میکردند زیرا که جمیع در علوم غلط و شبهه راه می یابد
الا در علم حساب و این قاعده مصطلح همه انبیا و حکماست
و این حساب پیش خدای تعالی چنان معتبر است که اگر کسی نماز
بامداد که دو رکعت است اگر سه رکعت گذارد با وجود آنکه
در صورت طاعت افزوده است اما صاحب شرع ازو قبول
نمیکند و بلکه اگر گذارنده آن سه رکعت بران باشد که

مع البتّه سه میگذارم که نماز بامداد سه رکعت است
صاحب شرع او را میباشد و حق جل و علا یکیست اگر
کسی دو داند واجب القتل میشود پس معلوم شد که در جمیع
امور حساب دارد و در جمیع ادیان و ملل این قاعده مستقیم و
معتبر است و ترکیب ابجد موضوع از برای این معنی شده است که
در تفسیر کشف الاسرار آمده که روایت است از امیر المؤمنین ع م
از حضرت رسالت صلعم نقل میکنند ویل لکل عالم لا یعرف
یعرف صحیح
تفسیر ابجاد یعنی وای بهر عالم که تفسیر ابجد را نداند
و آنچه در تفسیر ابجد اولا گفته میشود و وضع او برای آنست
ابیست الف یک و بی دو و جیم سه پس طالبان را چاره
در قاعده علم حروف از ضبط حساب ابجد زیرا که بسیار
از تحقیقات مسائل موقوف بدانستن این حسابست و این عدد
چهار مرتبه دارد یکی آحاد یعنی یکها دویم عشرات یعنی دهها
و سیم مأت یعنی صدها چهارم الوف یعنی هزارها
و این حساب

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶
و این حساب ابجد مشتمل بر بیست ا ب ج د ه و
ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر
۷ ۸ ۹ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۲۰۰
ش ت ث خ ذ ض ظ غ از الف تا طی مرتبه
۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰
احاد است و از طی تا صاد مرتبه عشرات است و از صاد
تا ظی مرتبه مأت است و از ظی تا غین مرتبه الوف و غ که مرتبه
هزار است چون خواهند که زیادت شود مرتبها را که
احاد است و عشرات و مأت بهزار اضافت کنند بهر کدام که خواهند
و در قاعده حروفیه هر چند طریق حساب میکنند یکی حساب
ابجد است و آگاه باشد که با حساب ابجد همان کلمه که
این حساب از و بر جاست آنرا هم حساب کنند از برای راست
آمدن مقصود مثلا گویند که کلمه کن هفتاد است کاف بیست
حرف دو حرف
و نون پنجاه و چون خواهند که این کلمه کاف و نون را به اجزاء
حروف تهجی بنهند راست دارند کاف و نون را دو حرف کبیر نو
و صورت کاف و نون دو است گویند کلمه کن هفتاد و دو است .
باعتبار آنکه کاف و نون هفتاد است و دو صورت کاف و نون
هفتاد و دو

که ازین حساب جدا نیست و مطابق اجزاء حروف
تهجی که عبارت از سه کلمه باشد که برین ترتیب الف
بی تی ثی جیم الی آخره که همهٔ اشیا و خلقت عالم ازین بیرون
نیست و این معنی که همه اشیا بکلمهٔ کن مخلوق شد
بوجهی است و گاه باشد که این کلمه که حساب کنند نقطه
داشته باشد آنرا بدان حساب دخل میدهند برای
راست آمدن مدعا همچنانکه در حدیث است که
ستفترق امتی علی ثلث وسبعین فرقة کلهم
فی النار الا فرقة واحدة ناجیة یعنی رسول صلعم فرمود که
زود باشد امت من هفتاد و سه فرقه شوند همه اهل
دوزخ باشند الا فرقهٔ واحده رها شوند و چون
نقطهٔ نون که در کلمهٔ کن است با کلمهٔ کن که هفتاد و دو است
دخل داده شود هفتاد و سه گردد پس آن یک گروه
که در دوزخ نباشند و از اهل نجات اند ازین هفتاد و سه
آنها باشند که بسر نقطه رسیده باشند بنقطه پی برده

زیراکه در کلام

101

زیرا که در کلام امیر المؤمنین علی عم است که العلم نقطة کثرها الجاهلون
یعنی علم یک نقطه است بسیار گردانیدند او را جاهلان
و در جای دیگر میفرمایند در بیان این سخن علی عم با این عبارت
قوله ج ه یعنی جاهلان بسر یک نقطه که قایم مقام یک کلمه است
و یک کلمه قایم مقام سه کلمهٔ الهی اند نرسیده اند لاجرم
در مقام تفرقه و کثرت باشند نه در مقام وحدت تا اینجا عبارت
جای است و مقرر است که تا آنکه کسی در مقام تفرقه
و کثرت باشد از اهل توحید نخواهد بود و بوحدت نخواهد رسید
و بهشت جای اهل توحید است نه جای اهل کثرت است و گاه
باشد که در حساب رعایت ابجد کنند و رعایت اجزاء کلمه
و نقطه که در اصل کلمه است میکنند همچنانکه خلیفهٔ سید آله
و واقف اسرار کلام الله امیر سید علی نور الله قبره فرموده است
والحق بیت جامعیست و در ذات خود همتا ندارد
بیت سه است آنکه وجود شما است ز ابجد و اجزاء و یکی نقطه راست

چندین رسالها است که در مسئلهٔ وجود چندین چندین مردم
صاحب وجود که منسوب بودند بوجودیه و از علما و
حکما و متکلمان سخنان بسیار گفته اند هیچ معلوم نشد
و شبهه مرتفع نگشت و خلاصهٔ سخن و تعیین وجود کما
هو حقه نتوانستند کرد که مقصود از و چیست تا عروس
این بیت جمال جهان آرای خود را مظهر ساخته صاحب
بصیرت جلوه کرد بیت هر شبهه که بود جمله بر خواست
تحقیق شد آنچه هر کسی خواست و تحقیق این
بیت چنانست که وجود بحساب جمل که عبارت از حساب
ابجد باشد نوزده است چنانکه واو شش و جیم سه و واو دیگر
شش و دال چهار و بحسب اجزا و نقطهٔ وجود دوازده است
چنانکه واو سه و جیم سه و واو دیگر سه و دال سه
پس دوازده و نوزده سی و یک باشد و یک نقطه
که در کلمهٔ وجود با جیم است راست سی و دو باشد

وگاه باشد

وگاه باشد که بحساب ابجد صورت آن کلمه و عناصر را
دخل دهند همچنانکه در کلمه کن که گفتیم هفتاد و دو است
و کاف و نون و نقطه که سه باشد باعتبار عدد
عناصر دوازده است و هفتاد و دو است چون
این هر دو اعتبار جمع شود هشتاد و چهار باشد
که حروف مقطعه که در اوائل سور قرآن آمده است
بوجهی هفتاد و هفت است و وقتی که یای پس از
حروف ندا باشد و هفت نقطه راست هشتاد و
چهار باشد برین ترتیب الم الم المص الر الر
الر المر الر الر کهیعص طه طسم طس طسم
الم الم الم الم یس ص حم حم حم عسق حم حم حم
حم ق ن که ساعت هفت روز هم برین عدد است
طه و یس نیز هم برین عدد است و اعلام کلمه در وجود
آدم هم برین عدد که سه و ده سه هر دو دلت

و ست هر دو با باشد که ست هشتاد و
چهار باشد و گاه باشد که در لفظی بحسب اجزا حساب
کنند و در لفظ دیگر بحسب ابجد حساب کنند و با یکدیگر راست
دارند چنانکه گویند بت آدم است زیرا لفظ بت بحساب
جمل دوازده است که لی ولی باشد و آدم بحساب اجزا
دوازده است چنانچه دو الف و دال و میم و گاه باشد
که عدد حروف کلمه را اعتبار کنند و هیئات مجموع را
چنانکه گویند که کلمه کن چهار است بحرف و نقطه و هیئات
مجموعی که دلالت کند بر چهار عنصر و چهار طبیعت که
ظهور از کلمه کن یافته اند و گاه باشد که در کلمه
اجزا و نقطه اجزا را اعتبار کنند چنانکه میگویند
که کلمه کاف و نون نه است زیرا که سه کاف و
سه نون و سه نقطه که با ایشان همراه است که
دلالت کند بر نه فلک و نه تشهد صلوت
حضر و گاه

کنند صح

حضر و گاه باشد که دو کلمه را باهم اضافه کنند در یکی
حساب جمل را اعتبار کنند و در دیگری اجزا را معتبر
دارند و با یکدیگر مطابقه دهند چنانکه گویند ید الله وجه الله
که ید و وجه باعتبار حساب جمل هر یک چهارده اند و کلمه الله
چهارده است بحسب اجزاء لفظ بدین مثال الف لام
لام الف هی پس ید الله و وجه الله که گویند در تحقیق
عبارت از بت کلمه باشد که در وجه و ید آدم متعین
گردیده است بحسب علمیة چونکه لفظ وجه آدم است

لفظ الله

بیت صورت لوح است وجه آدمش نقش کرده ستر
هر دو عالمش برهان چند برین مدعا گفته آید تا
بمقتضاء آیة قل هاتوا برهانکم ان کنتم صادقین یعنی
بگو ای محمد بقوم یهودی و نصرانی را که بیارید برهان خو
د را اگر شما راست گوینده گانید و تا سخن به برهان
گفته نشود شبهه مرتفع نگردد همچنانکه خطی چند بر لوح

وبر لوح عمرو زید کتابت کنند و دلالت بر معنی کنند در نظر
خواننده و بیننده فائده میدهد همچنین در چهرهٔ آدم حق تعالی
بید قدرت خود سطری چند نوشته و ثبت کرده که چون در
نظر موحد عارف در می آید و ادای معانی ازل و ابد میکنند
چون این معنی بثبوت رسید می باید دانست که پنجاه بیت
که در اول عرش نامهٔ الهی واقع شده است مشتمل است بر اثبات
کلمهٔ الهی بر وجه آدم بحسب سواد و بیاض و تقسیمات
خطوط الهی و بحسب اصل نطق و از این فقیر بعضی از
برادران حقیقی میخواندند بقدرت افهام ایشان نکتهٔ چند
تقریر میرفت در بیان آن ابیات در قید کتابت آورده و
اختصار را رعایت کرده می شد از جهت آنکه احاطه بر
بسط کلمات و تطویل و اطناب آن نتوانستند نمود تا
یکی از آن برادران التماس نمود که همین تقریر که در اثنا

قرأة

قرأة میرود اگر بر بیاض مثبت گردد و سواد کرده شود (آید صحیح)
از برای ضبط مبتدیان آسان گردد تا تذکره باشد در نزد
احباب فضل و بالله التوفیق بسم الله الرحمن الرحیم **بیت**

گر کسی پرسد که ای مرد حکیم • با و بی بسم الله الرحمن الرحیم
نسبتش با آدم خاکی ز چیست • گر شدی عارف بهشت و چار و بیست
در جواب آن سؤال او روان • این سخن را عرضه کن ای دلستان
چون الف دارد دلالت بر احد • بی دو آمد از ره علم و عدد
غیر نطق و صورت بس معتبر • نیست آدم بی کما چیز دیگر
نسبتش با بی بوجهی این بود • پیش آن کز فضل و اهل دین بود
وجه دیگر آنکه در علم و وجود • واسطه با ذات آدم را بنود (بنود صحیح)
یعنی تعلیم خدای واسطه • بود با او در جمیع ضابطه
واسطه بی را نباشد با الف • چون دو را با یک شوی گر معترف
نیز از غیری نشد موجود او • همچو دیگر انبیای گفت و گو (گفت گو صحیح)
وجه دیگر آنکه در نوع بشر • کان کلام ناطق است ای باخبر

پس زروی اولیت نسبتی — هست این نزد اهل بی شبهتی
هست اول آدم خاکی بلی — در کلام ناطق حق محجوب
همچنین بی منشأ اعداد شد — کثرت اعداد ازو بنیاد شد
نیز آدم منشأ کثرت بود — چون وجود خلق ازو کینت بود
در کلام بعضی از اهل شهود — هست گز بی میشود ظاهر وجود
معنیش اینست کز آدم خدا — شد عیان بر انبیا و اولیا

مقصود ازین ابیات هم بسر محقق میشود و اصل سخن در این باب آنست که اگر سائل سؤال کند که بی بسم الله را با آدم خاکی چه نسبت است جواب آنست که الف اشارتست بذات احدیت ازان رو که حق تعالی اول جمیع موجودات است والف در مرتبه حروف که مرتبه اسماء صفات حق است اول واقع شده است چنانچه فرمود هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن و هو بکل شیء علیم یعنی حضرت حق اولست و اخرست و ظاهرست و باطن است و او بر همه چیزها داناست پس الف اشارتست بحق و مرتبه او

بجهت اولیة

بجهت اولیت و از روی فردانیت و استوائیت و یکتایی که الف دارد دلالت بر یکی دارد و بی دلالت دارد بر دو و منشأ کثرت در مرتبه اعداد دو است و آدم در مرتبه انسانی منشأ کثرت است زیرا که جمیع اشخاص انسانی و افراد این نوع ظاهرا ظاهر از وست بحکم نص قرآنی آیه یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها و بث منهما رجالا کثیرا و نساء یعنی ای مردمان بترسید خدا را و پرهیز کنید پروردگار خود را آن خدایی که آفرید شما را از نفس تنها که مراد از نفس واحده و در تفسیر همه مفسران مراد آدم است ازان وجه که هیچ نفس دیگر نبود که ازو متولد شده باشد و آفرید از نفس واحد او زوج او را که حواست و پراکنده کرد از ایشان هر دو مردان بسیار و زنان را پس ازین آیت معلوم شد که آدم منشأ کثرة خلایق گشت پس بی را نسبتی دارد ازین وجه و نسبتی دیگر آدم را به بی

آنست که بی در قاعدهٔ حساب ابجد بر دو دلالت دارد
و مضمون او دو است و آدم نیز دلالت بر دو چیز میکند
یکی صورت عنصری او بانی و دوم نطق یا لطافت یا کثافت یا تجرد
یا ترکیب یا نور یا ظلمت بر هر تقدیر دلالت او بر دو چیز است
فاذا سویته و نفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین را
دلالت بر معیت و دیگر آنکه در ضابطهٔ تحقیق کلام
بر دو نسق است یکی ناطق و یکی صامت ناطق یعنی سخن
گوینده و دوم صامت که اشارت بقرآن است چنانکه در کلام
امیر المؤمنین علی علیه السلام واقع است که فرمود انما هذا القرآن
خط مسطور بین الدفتین لا ینطق بلسان و انما
ینطق عنه الرجال و لا بد له من ترجمان یعنی بدرستی که
این قرآن خط نوشته شده است در میان دو پوست بزبان
سخن نگوید و از و مردان سخن میگویند و او را نا
چار است از ترجمان یعنی کلمه جوی فرموده که سخن بزبان

انچه

نمیگوید صح

نمیگوید پس

نمیگوید پس کلام صامت باشد الکنون بر مقتضای کلام
علی علیه السلام که فرمود انا کلام الله الناطق یعنی من کلام سخن
گوینده ام پس مرتبهٔ انسان مرتبهٔ کلام ناطق خداست
و درین مقام که کلام ناطق خدا بودن نیست مقدم بر آدم
هیچ فرد از افراد ممکنه موجودات نیست همچنانکه در کلام
صامت مقدم بر بی بسم الله هیچ حرفی نیست پس از روی
مقدم بودن یکی در کلام ناطق و دیگری در کلام صامت با یکدیگر
مناسبت دارند و قول علی علیه السلام حجت است زیرا که امام متفق علیه است
و حضرت رسول صلعم فرموده که اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم
اهتدیتم یعنی اصحاب من همچو نجوماند بهر کدام که از ایشان
اقتدا میکنید هدایت می یابید و دیگر آنکه حق تعالی آدم را
خلیفه خود میخواند همچنانکه در قرآن فرموده و اذ قال
ربک للملائکة انی جاعل فی الارض خلیفه یعنی یاد کن

ای محمد آن هنگامی را که گفت پروردگار تو مر ملائکه را که
بدرستی که من گرداننده ام در زمین خلیفه‌ای و خلیفه
قایم مقام کسی را گویند و کسی که از پی کسی در می‌آید
او را هم خلیفه میگویند همچنانکه در کشاف آمده است
الخلیفة من یخلف غیره یعنی خلیفه آنست که از پس
غیر خود در آید و چون گفتیم که الف اشارت الا بذات
احدیت است تجلی ازلی او در آمده است و او در مرتبه
آدم باشد پس بی خلیفه الف باشد و دیگر آنکه میان
آدم و خدا هیچ واسطه‌ای نیست نه در علم و نه در وجود
زیرا که حق تعالی آدم را که آفرید بخودی خود آفرید و شخص
دیگر واسطه وجود او نشد بلکه حق تعالی او را بدست خود سرشت که
خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا چنانکه همچون انبیای
دیگر که ایشان از شخصی دیگر از نوع ایشان هستند که سبب
تولد ایشان میشود که آن نبی دیگر باشد بخلاف آدم

وجود او صح

که او را هیچ

که او را هیچ فردی از افراد این نوع سبب تولد وجود
او نشد و آدم در علم نیز نسبت با حق تعالی هیچ واسطه
ندارد چنانکه فرمود وعلم آدم الاسماء کلها یعنی آموخت
خدا آدم را همه اسماء بخلاف انبیاء دیگر که در فرا گرفتن
علم از خدا واسطه در میان دارند که آن نبی دیگر باشد
یا فرشته‌ای که از جانب خدا علم را باین نبی آورده باشد
و مقرر است که اوستاد همه فرشتگان بود بسبب تعلیم
دهنده ملائکه شاه دو جهان آدم علی الارائک
همچنانکه حق تعالی در بیان اوستادی آدم نسبت با ملائکه
میفرماید که یا آدم انبئهم باسمائهم یعنی ای آدم
آگاه کردان ملائکه را باسماء مسمیات ایشان پس
چون اوستاد فرشتگان بوده باشد او را واسطه
در علم نباشد زیرا که واسطه نبی در علم یا فرشته است
یا نبی دیگر و معین است که پیش از آدم هیچ نبی

دیگر نبود و فرشته که منصب شاگردی باشند واسطه
علم او استاد نمی توانند شد همچنانین در میان الف که اشارت
بذات احدیت دارد که مرتبه ذاتست و میان بی
هیچ واسطه نیست نه در علم و نه در وجود زیرا که
بحسب علم که مراد معلوم باشد میان مراد علم معلوم الف که مراد
یکی باشد و میان معلوم تی که مراد دو باشد هیچ واسطه
نیست از آن جهت که اول یکیست بعد از آن دو
بخلاف ثی و جیم که با یکی واسطه دارند که آن دو است
و در وجود نیز میان الف و بی هیچ واسطه نیست
زیرا که اول الف است و بعد از آن بی بخلاف تی و ثی
و دیگر آنکه بحکم کلام امیر المومنین که فرمود جمیع اسرار الله تعالی
فی الکتاب السماویة وجمیع ما فی الکتاب السماویة فی القرآن
وجمیع ما فی القرآن فی فاتحة الکتاب وجمیع ما فی فاتحة
الکتاب فی بسم الله وجمیع ما فی بسم الله فی باء بسم الله وجمیع

ما فی الباء

ما فی الباء بسم الله فی نقطة الباء بسم الله و انا نقطة تحت
الباء که از کلام علی عم است که نقطه دایره ولایت است
و بمقتضای آنکه در حدیث آمده است که نور در تحت پیر آدم
بدر رست و نقطه نور در تحت اوست که علی است پس آدم
مرتبه بی داشته باشد بحکم کلام علی عم چون جمیع اسرار الهی
در ضمن جمیع اسماست و مظهر جمیع اسما آدم است و دیگر
آنکه چون قرآن در حقیقت جمیع عالم است و خلاصه این جمیع
عالم آدم و خاتم است و ابتدا در قرآن به بی کرده است
و انتها به سین و مقرر است که سین حضرت رسالت است چنانکه
مفسران نیز بر این رفته اند که یاسین اشارت و ندا است بحضرت
رسالت عم یعنی یا، یس حرف ندا است و سین منادی است مراد
محمد است صلعم پس بی باید که مراد آدم باشد بیت
بی را تو مکن ز سین جدا بس از اصل سخن بنطق مارس
تا بسم الله گفته باشی وین بوم ز غیر رفته باشی
تا کار تو از خدای اکبر اجزم نشود و نیز ابتر

و دیگر آنکه بسم الله در اصل باسم الله بوده است
از علماء اهل ظاهر چنین گفته اند که الف را حذف کرده اند
از جهت کثرت استعمال یعنی چون بسم الله بسیار گفته می
شود و خفت در کلام مطلوب بود الف را ترک کردند اما
سخن ایشان چندان اصلی ندارد بلکه در بسم الله مرتبهٔ آدم
دارد و گفتیم که الف اشارت بذات احدیت است و آدم خلیفه
حق است پس با وجودی که خلیفهٔ الف است الف که خلیفه
اشارت بذات است می باید که مختفی گردد از نظر زیرا که خلیفه
وقتی می باشد که مستخلف که پادشاهست از نظر غایب و
مختفی می باشد و الا جمع شده باشد میان خلیفه و مستخلف
و این محال است از آن جهت که خلیفه قایم مقام کسی را
گویند یعنی آنکس از مقام خود رفته باشد و او که خلیفه است
در مقام او قایم شده باشد پس به مرتبهٔ خلیفهٔ حق
که آدم است دارد ازین رهگذر در بسم الله الف ظاهراً ملفو
مکتوب نیست اگر سایل سوال کند که چرا قید با آدم خاکی

کردند جواب

کردند جواب گوییم که تا تأویل مطابق تنزیل باشد چون
در تنزیل است که ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم خلقه
من تراب ثم قال له کن فیکون یعنی داستان عیسی
پیش خدا همچو داستان آدم است که آفرید او را از خاک پس
گفت مر او را باش پس بود اکنون چون او را از خاک
آفریده باشد ناچار آدم خاکی باشد و دیگر آنکه کلمات الهی
که مجرد بود از لباس و شکل و صورت و هیأت و پیکر
خواست که خود را بر اعیان موجودات ظاهر گرداند و در
مشاهده و اعیان در آید و در مرتبهٔ چار عنصر ظاهر و ظاهر شد
گرد و ازین چار عنصر خاک آن بود که قابلیت شکل و صورت داشت

بیت
کی توان بر نار و بر آب و هوا — نقش کردن حسب خط خدا
این کمال و قابلیت خاک را — بود در یا از حق این ادراک را

و دیگر حق تعالی خبر میدهد از شیطان که گفت قال انا خیر
منه خلقتنی من نار و خلقته من طین یعنی گفت
شیطان من بهترم از آدم که تو آفریدی مرا از آتش

و آفریدی اورا که آدم است از خاک یعنی آدم خاکی باشد
ازین ره که در خاکی گفت اگر سایل سؤال کند که
در تحقیق ای دیو رجیم خطاب بکیست جواب گوییم که
بآن مظهری که سجده آدم نکنند و نکرده زیرا که
خطاب فَاخْرُجْ مِنْهَا وَإِنَّكَ رَجِيمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ
لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ یعنی بدر رو از بهشت پس بدرستی
که تو تغریب کرده شده و بدرستی که بر تو لست لعنت من
تا روز جزا دادن نسبت بشیطان بواسطهٔ آن
بود که سجدهٔ آدم نکرد و الا هیچ گناهی از و صادر نشده بود
جز مخالفت با ملائکه در سجده کردن با آدم پس دیو رجیم
در حقیقت آن کس باشد که سجدهٔ او با آدم نباشد والسلام
اگر سایل سؤال کند بر مذهب امام احمد حنبل که بی بسم الله
قدیم است زیرا که او بقدم حرف و صوت قایل شده است
و قرآنرا قدیم میگوید و بپیش او قرآن عبارت است

ازین

آدم خاکی صح

نمیکنند صح

ازین مکتوب باک قدیم است و آدم خاکی حادث است
پس با یکدیگر چه گونه مناسبت داشته باشند و چه گونه
نسبت قدیم با حدیث باشد جواب گوییم که با بسم الله
کلمهٔ خدا است و آدم خاکی نیز کلمهٔ خدا است و کلمهٔ خدا
قدیم است همچنانکه ببرهان ثابت شده است که کلمات الله
قدیم اند اکنون این که بی بسم الله کلمهٔ خدا است هیچ
اشتباهی ندارد اما آنکه آدم چه گونه کلمهٔ خدا است
گوییم که حق تعالی خبر میدهد که إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ
آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ چون هستی
عیسی پیش خدا همچو هستی آدم باشد و خدای تعالی
عیسی را روح خود و کلمهٔ خود خواند همچنانکه فرمود إِنَّمَا
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ
وَرُوحٌ مِنْهُ یعنی فرو فرستادیم بسوی مریم جان مارا

ونفخ کردیم در وی جان ما را یعنی بدرستی که مسیح عیسی
پسر مریم است رسول خداست و کلمه خداست که فرستا
دیم بمریم و روح خداست وحق تعالی میفرماید لا نفرق
بین احد من رسله یعنی ما هیچ فرق نمیکنیم میان هیچ یکی از
پیغمبران خود پس همچنانکه او عیسی است کلمه روح خداست
با وجود آنکه بحکم فارسلنا الیها روحنا و نفخنا فیها من
روحنا که در باب مریم فرمود پس وقتی که عیسی را منصب آن
باشد که روح الهی باشد پس در آدم این معنی غالب تر است
زیرا که بحکم و نفخت فیه من روحی نفخ روح الهی در وی بی
واسطه است پس بطریق اولی که او نیز روح الهی و کلمه
الهی خواهد بود و بلکه گفتیم آدم بغیر از صورت بشریت
و نطق چیزی دیگر نیست و صورت ظاهر او از چار
عنصر است و حقیقت عناصر اربعه بغیر از کلمه چیزی دیگر
نیست

نیست و نطق آدم بغیر از نطق الهی چیزی دیگر نه بحکم
آیت و نفخت فیه من روحی پس همچنانکه بی بسم الله
بواسطه کلمه خدا بودن قدیم است آدم نیز بواسطه کلمه
خدا بودن قدیم است اگر سائلی سؤال کند که آدم را قدیم
گفتن کفر است جواب گوییم که هر سخن که مخالف کتاب و سنت
باشد کفر است و در این هر دو نمی توان یافت که اگر کسی
آدم را یا عالم را قدیم گوید کافر میگردد زیرا که در اصطلاح
خدائی و صاحب شرع قدیم را اطلاق بر مخلوقات می توان کرد
و گفته اند که اقل زمان که موصوف بقدم باشد سالی است
و بلکه نزد علمای و فقهای اسلام آنست که اگر شخصی گوید
هر بنده و مملوک قدیمی که مراهست او آزادست یا
بنویسد در وصیت خود این چنین که ذکر رفت
آزاد گردد از آن بنده گان او هر که بر وی یک سال
گذشته باشد و این نکته در کشاف مذکور است

سنت یول

ییل دیمک

در بیان آیة والقمر قدرناه منازل حتی عاد کالعرجون
القدیم یعنی ماه را اندازه کردیم منزلها تا بآن غایت که
باز میگردد همچو چوب خوشهٔ خرما که باریک و زرد [illegible]
و کج [illegible] شده باشد پس یکی از مخلوقات را که چوب خوشهٔ
خرماست حق تعالی قدیم خواند و دیگر هم حق تعالی خبر میدهد
از برادران یوسف که بیعقوب علیهما السلام گفتند قالوا تالله
انک لفی ضلالک القدیم پس ضلال را که صفتی است
که گاه هست و گاه نیست زیرا که مبدل بهدایت میشود حق تعالی
قدیم خواند تا معلوم شود که اگر کسی چیزی را از مخلوقات
قدیم گوید کفر نباشد و زندقهٔ لازم نمی آید اما اگر عالم را
و یا آدم را که مخلوقست کسی گوید که قدیم است مخلوق
نیست کافر میگردد زیرا که کفر آنست که مخالف خطاب
حق و کتاب او باشد و در حدیث نبوی و نهج مرتضوی
یافت نگردد و رخصتی بر اجرای آن کلمه کردن نباشد
اما آنکه گفتیم اگر عالم را یا آدم را گویند که غیر مخلوقست

کافر میشود

کافر میشود زیرا که مخالف نص قرآنست و هر چه
مخالف نص قرآن باشد کفر است قال الله تعالی
خلق السموات والارض [وما بینهما] فی ستة ایام یعنی خدای
تعالی آفرید آسمانها و زمین را و آنچه در میان این
هر دو است در شش روز این بیان مخلوقیت عالم است
و در باب مخلوقیت آدم فرمود خلقه من تراب
یعنی آدم را از خاک آفرید و این سخن که عالم
قدیم است یا حادث قول حکماء فلاسفه و علماء ظاهر از
متکلمین است و ایشان را درین قاعده اصطلاح خاصیست
که ظاهرا آنرا از قرآن و حدیث استخراج نکرده اند
و سخن می باید که از قرآن باشد و مطابق کلام الله و
حدیث رسول علیه السلام باشد تا در باب معرفت الله دلیل و حجة
گردد والسلام اگر سائل سؤال کند که این جمله وجوه
که در بسم الله گفته شده است بطریق نسبت و تشبیه است
و حال آنکه فرموده اند که بسم الله آدم خاکیست

وازین کلمه آن مستفاد میشود که میان بی و آدم خاکی حمل
هو هو باشد یعنی بی بسم الله آدم خاکی است چنانکه گویند
زید عالم یا قائم است یا الله الهنا و محمد نبینا جواب آنست که
بی بسم الله کلمه است و آدم خاکی کلمه است و کلمه بر کلمه محمول میشود
چنانکه الله الهنا و محمد نبینا اگر گویند که همچنانکه بی کلمه است
وی و ثی هم کلمه است تخصیص کردن به بی جهت چیست
جواب گوییم بواسطه این مناسبات و تشبیهات در بی که
ذکر رفت که بغیر از بی هیچ حرف دیگر را این مناسبت با آدم
نمی توان یافت والله اعلم بحقائق الامور قوله ج ٥
آدم خاکی که جان عالمست پیش ذات حق وی اسم اعظم است
اسم اعظم اسمیست که جامع معانی همه اسما باشد
و جمیع دلائل و فوائد و خواص و لطائف که در جمیع اسمای الهی
موجود باشد در تحت او و در ضمن او بود و این نسبت
الا آدم زیرا که جمیع اسما که در السنه مختلفه در آیند
از مفرد و مرکب در ضمن سه کلمه الهی است و اصل او

این اسم

این سه کلمه است و مظهر این سه کلمه آدم است بحسب ظاهر و
باطن زیرا که بیت وجه او سه خط ذو الجلال نطق او
سه نطق لایزال اکنون فرمود که بیت آدم خاکی که جان
عالم است پیش ذات حق وی اسم اعظم است جان
عالم
آنرا گویند که قیام بدن باو باشد و بی او آدمی زاد را
حرکتی و سکونی نباشد و او را ببدن تعلق باشد
تعلق تدبیر و تصرف چون مقرر است پیش خدا آشنایان
که کلمه و جان هردو یکیست زیرا که عرب جانرا روح میگویند
و روح و کلمه هر دو یکیست بمقتضای آنکه در باب عیسی علیه السلام
فرمود که کلمته القاها الی مریم و روح منه و هر دو یکی باشند
و مظهر تام کلمه آدم خاکی آمد و بی او عالم همچو صورتیست
که او را معنی نباشد یا همچو بدن که جان ندارد و چون
مظهر سه کلمه الهی آدمست هر معنی و خاصیت که
در جمیع اسما فرض توان کرد در تحت سه کلمه است

واین سر کلمهٔ آدم مظهر و جامع است بیت گرچه اشیا
مظاهر سر خدا است ٭ آدم اشیا را در بیان ره پیشواست ٭
وجه او سر خط ذو الجلال ٭ نطق او سر نطق لایزال ٭
نیست او اسم اعظم خدا باشد یعنی نام بزرگتر خدا باشد ٭
بجلّه وعلم آدم الاسماء کلّها قوله ج ٥ آدمی گر
طالب حقی بیا ٭ بشنو اسرار خدا را از خدا ٭ اسرار
جمع سر است و سر چیزی را گویند که بغیر از صاحب او
کسی دیگر واقف و مطلع نباشد و اسرار خدا این حروف
مقطعه است که در اول بعضی از سورها واقع شده
است زیرا که بعضی از مفسران محقق بر آن رفته اند
که این حروفات اوائل سور سر خدا اند که استأثره
الله لنفسه یعنی خدای تعالی او را اختیار کرده است و
برگزیده آن از برای نفس خود ٭ و در سخن علی ع آمده
است که جمیع اسرار الله تعالی فی الکتب السماویه وجمیع

ما فی الکتب

ما فی الکتب السماویه فی القرآن وجمیع ما فی القرآن فی
فاتحة الکتاب وجمیع ما فی فاتحة الکتاب فی بسم الله
وجمیع ما فی بسم الله فی نقطة باء بسم الله وانا النقطة
تحت الباء عاید بهمین معنی است ٭ و آن کس که بیان
کننده سر قرآنست حق است که احسن مرتبهٔ انسانی
که احسن تقویم و احسن صورتست ظاهر شده است
و بیان کتاب خود میکند زیرا که بیت کس راه نبرد
نقشم فاش ٭ در نقش جهان بغیر نقاش ٭ نظم
گرچه قرآن از لب پیغمبرست ٭ هر که گوید حق نگفتست او
کافرست ٭ وچون در قرآنست که ان علینا بیانه
یعنی بدرستی که بر ماست بیان او که قرآنست ٭ و دیگر
آنکه اسرار خدا که حروف مقطعات بیان او را از
خدا می باید شنید زیرا که من فسر القرآن برأیه فقد کفر

یعنی هر که قرآنرا برای خود تغییر کند بدستی که کافر شود
اکنون بمقتضای القرآن یفسر بعضه بعضا یعنی قرآن
بعضی تفسیر بعضی کند و معنی اینست که مفردات مبین مرکبات
نیست پس نماند الا آنکه مرکبات قرآن مبین و مفسر
مفردات باشد مثلا الم و سایر حروف مقطعه را اختلاف
کردند بحسب معانی آن زیرا که برای خود تغییر کرده اند اما
بحکم القرآن یفسر بعضه بعضا معنی او اینست که حضرت
حق جل جلاله میفرماید الم ذلک الکتاب لاریب فیه یعنی
الم آن کتابیست که در وی هیچ شکی و شبهه نیست پس
اسرار خدا را از خدا شنیدن بوجهی معنی اینست قوله ره
چونکه آدم در ره وحدت شتافت جمله اسماء خدا را باز یافت
یعنی چون آدم شناسای نفس خود شد و نفس خود را در مقابله
کلمه و کلام الهی مشاهده کرد و معرفت همه اسماء خدا او را
حاصل شد و وحدت انحالتی عبارتست که در وی هیچ قسمة

بعضی صحیح

عبارتست از حالتی که هیچ

وتعدد را دخلی

وتعدد را دخلی نباشد و این نیست الا مرتبهٔ حقیقة
انسانی زیرا امیرالمؤمنین علی ع م فرمود انا نقطة تحت الباء
و نقطه و وحدت هر دو یک حکم دارند چون هیچ یکی از
ایشان قابل قسمت نیستند قوله ره شد معلم او
ملائک را از آن سجده کردش همه ملک از غیب آن
بدانکه ملائکه عبارتند از بنده کان خاص مطیع حضرت
حقند بوجهی و علم آدم الاسماء کلها عبارت از
کلمه باشد نمی دانستند و حق تعالی تعلیم آدم کرد و او را
بصورت خود آفرید که خلق الله تعالی آدم علی صورته و علی
صورة الرحمن و چون آدم بمقتضای یا آدم انبئهم باسمائهم
یعنی ای آدم فرشتگانرا از نامهای ایشان آگاه گردان
پس ملائکه را باسماء کلیه که اشارت به کلمه است
آگاه گردانید حق تع امر کرد ملائکه را که سجدهٔ آدم

کنید چنانکه فرمود واذ قلنا للملائکة اسجدوا لآدم فسجدوا
الا ابلیس واین خطاب بملائکه ازان جهت
بود که آدم علیه السلام خلیفهٔ حق و مظهر اسماء کلیه و بر صورت
حق بود همه سجده کردند شیطان را چون بحکم قضا
و قدر مقرر شده بود که مردود گردد بیت میخواست
که ابلیس شود فاش بلعنت شد آدم خاکی بهمه روی بهانه
ورقم وکان من الکافرین بر صحیفهٔ روزگار او کشیدند
قوله چه اسم اعظم در میان اسمها نهفت آدم شنیده اند که اسما خدا است
در اخبار و روایات آمده است که حق تعالی اسم اعظم خود را
در میان اسماء خود مخفی گردانید و هر که اسم اعظم او را بداند
همه اشیا مسخر او گردد چون آدم عارف ذات و صفات
خود شد و خود را مظهر سه کلمهٔ الهی یافت و گفتیم اسم
اعظم آنست که جمیع اسماء معانی آن در تحت او باشند

وجامع همه بود

وجامع همه بود پس آدم دانسته باشد آن اسم اعظم را
چون شناسای وجود خود گشت و او در حقیقت همه
اسماء الهی رسیده است و دیگر آنکه مظاهر کمالات
الهی حقیقت است که فلک و ملک و اجرام نیره بلند
که از مراتب علویات است و انسان و حیوان و نبات و
جماد که از مرتبهٔ سفلیات است پس انسانی نسبت باین
مرتبه ها در میان واقع شده پس انسان اسم اعظم است
زیرا که حق تعالی آدم را انسان خوانده است چنانکه فرمود
ان الشیطان للانسان عدو مبین پس در میان
این اسمها واقع شده است فی الجمله این وجه است
قوله چه حق تعالی چون گل آدم سرشت خط بر رخ آدم نوشت
چون در اول فرموده اند که نظم آدم خاکی که جان عالم است
پیش ذات حق وی اسم اعظم است میخواهد که باز نماید

والسلام

که چون اسم اعظم است و جان عالم یعنی چون از میان موجودات
آدم را مظهر کلمهٔ تام گردانید و نطق خود را از وی ظاهر
کرد و چون تعیین وجود او کرد خط آ بروی او بقلم
قدرت ثبت کرد و مراد از سرشتن تقدیر و اندازه
کردن هر خطی است در مقابلهٔ هر کلمهٔ بی قوله جه نظم
عرش حق یابی بتو او را با خدا تو ز الرحمن علی العرش استوا
بدانکه عرش از روی لغت تخت پادشاهرا گویند و این
عرش محیط است بر جمیع سموات و فلکیات و در اصطلاح
طوائف عبارت از فلک افلاک که فلک نهم است یعنی عرش
پیش صاحب شرع فلک نهم است و در مرتبهٔ جسمی
جسمانیات او نهایت همه مرتبه‌ها واقع شده
است و در قرآنست که الرحمن (ای آدم) علی العرش استوی
یعنی رحمان که صفت حقست از آن رو که برحمت عام

محیط همهٔ عالم

محیط همهٔ عالم و موجوداتست بر عرش راست
استاده است یعنی این صفت رحمت که وجود بخشیده
است نسبت با همهٔ موجودات متساوی و یکسان
و راست است و چون گفتیم که عرش تخت را گویند که
پادشاه بر او نزول کند و فرود آید اکنون آن پادشاه
حقیقی بر عرش وجود آدم نزول فرمود و آن صفت
رحمت و وسعت رحمتی کل شیء که عبارت از ست
کلمه است راست شد بر عرش وجود او یعنی آن ست کلمه
با خلقت او راست شد زیر عرش وجود او که ست
خطها اندر ازای نطقها است واقع یعنی همچنانکه نطق ست واقع
شده است خطها نیز مطابق آنست بیت هر خطی اندر
ازای یک کلام بی کم و بیش اند ست تمام پس
آن صفت رحمانیت با این صورت آدم راست باشد
و همچنانکه عرش را گفتیم که نهایت جسمانیات است آدم نیز
مراتب جسمانیاتست

نهایت مراتب جسمانیاتست زیرا که آخرین مخلوقات
آدمست و بعد از آن هیچ نوع مخلوقات ظاهر نشد • قوله ج ۵
اول از وجهش بخوان خط [illegible] تا تو الی جا آدم
گذشت چون بقول امیر المؤمنین علی ع انسان مرتبه

بعض نسخ

کلام ناطق خدا داد که انا کلام الله الناطق اکنون
درین بیت میخواهند اثبات آن کنند که انسان
چون کلام ناطق خداست و چون مظهر کلمه آنست میگوید
اول از وجهش خطی که قرآن بر آن سه نازل شد •
بخوان زیرا که سه در تحت به بود بیت در رخ آدم
به بین این را تو زود • از آن جهت که آن چهار حرف عجم
که پ چ و ژ و گ است همین ب و ج و ز و ک است •
و این چهار حرف ادای سه میکنند بحساب جمل
و در خلقت چهار خط از سه ظاهر میشود • قوله ج ۵
سه خطی که احمد یافته • در ره خلقه از ان بشتافته •

یعنی چون حضرت

یعنی چون حضرت رسالت مظهر سه کلمه است و در وجود
خود آنرا دریافت عارف خلقه اشیا شد و جمیع عباد را
از اوامر و نواهی بر آن میزان نهاد • قوله ج ۵ چار مژه
هر دو ابرو موی سر • هفت خط شد از خدای دادگر •
یعنی چون نطفه از صلب آدم در رحم حوا رفت و قرار
گرفت اول نقطه سر مخلوق میشود • و بقول بعضی
از حکما دل مخلوق میشود و بخاری و دخانی که در ان
نطفه موجود بود از آن هفت خط پیدا شود یعنی
چون بنظر هیبت الهی آن نطفه که از تپش یافت از و
دخانی و بخاری متصاعد شد آن هفت خط که سرمایه
حسن و جمال و فربهی و کمالست ظهور آمد • و آن
هفت خط را خط آمی و اصلی خوانند که اگر یکی ازین خطوط
نباشد شخص از حسب خلقت نقصانی خواهد بود
و کل ناقص ملعون • قوله ج ۵ بر دو عارض در دو بینی جا خط •

همچنان میخوان لیفنی در غلط ، یعنی فرزند آدم
بحد بلوغ میرسد و مکلف میگردد هفت خط دیگر
بیرون ازان هفت خط امی اصلی بر چهره او پیدا
میشود که دو دائره خط وه است و دو در مقعد
بینی که اطفال و اکثر عورات را نیست ، قوله ج ه
سه خط دیگر بخوان از هر دو لب ، تا به بینی خلقت آدم
زرب ، یعنی دو خط شارب و یک خط دیگر زیر لب
زیرین است که آنرا عرب عنفقه میخوانند پس برین
تقدیر که تقریر رفت بر چهره آدم چه خط ظاهر شد
بر چه مخلی چنانکه فرموده اند قوله ه چه خط شد
بر رویش آشکار ، یافته بر چار دیگر قرار ، چون
در تحت این چهار ده خط ظاهر را چه دیگر موجود است
که این چهار ده ظاهر را حال و مظروف میگویند و آن چه

باطن را

باطن را محل و ظرف میخوانند پس در روی آدم سی
خط اثبات کرده شد و پیش صاحب بصیرت و اهل بصارت
معانی که جمیع ترکیبات ازل و ابدست همه در ضمن این
خطوط وجه آدمست ، بیت ، در تحت خطوط وجه آدم
گنجیست نهان ز جمله عالم ، قوله ج ه چه بر چه دیگر شد
سی دیو گرد خلقت آدم نگشت ، یعنی دیو که
ترجمه شیطانست که عارف خلقت انسان و خلقه
اشیائی نشود و در روی در کیه که موجب معرفت نفس
باشد پیدا نمی گردد و همچنانکه حق تعالی از ذریات
شیاطین خبر میدهد که ما اشهدتهم خلق السموات
والارض ولا خلق انفسهم یعنی من ایشانرا که تابعان
شیطانند حاضر و عارف و شاهد بر معرفت خلقه
آسمانها و زمین و بر خلقت نفسهای ایشان نکردانیدم

چار ده بر چار ده

که اگر نه شیطان عارف خلقت آدم و شناسای صورت
و معنای او میشد بیت سجده کردی پیش او آسمان
شدی همچو آدم زود آسمان آشنا شدی · لیک از غیرت
خدای ذو الجلال · خواست تا سر نطق لایزال ·
باشد اندر پرده عزت مقیم · از برای چشم هر دیو رجیم ·
گر براندازد نقاب از رخ تمام · حق نخواهد و وجه و کلام ·
پس چون دریافت شیاطین را حال این بابت که تقریر رفت
که ایشان را عارف خلقت آسمانها و زمین و نفسهای
ایشان نگردانید حال دریافت آدم و فرزندان خاص او
بر عکس این باشد یعنی ایشان را شاهد و عارف
بر خلقت همه گردانید · و این سر ط که برو ده د
ثابت است در مقابل سر کلمه الهی است و آن
سر نطق قائم است بذات حق همچو قیام نور با فتاب ·
و محیط است

و محیط است بر همه اشیا و بلکه محیط بودن حق بر همه اشیا
بکلام او ثابت است و محقق میشود و جهت آن است که
بحسب اسمیت بهمه اشیا از ظاهر و باطن و علوی
و سفلی رسیده است و بذات در همه اشیا تجلی کرده است
همچنانکه فرمود بیت خدای بر همه اشیا بذات خویش محیط است ·
از آنکه عین کلام خود است و نور بسیط است · دیگر بر همه
اشیا محیط از روی ذات · بوده حق تعالی را ذات صفات ·
فوق آن در ازای سر نور خدا · آنکه احمد از وی آمد رهنما ·
یعنی هدایتی که حضرت رسالت میکرد بجانب خدا مرخلق را
بواسطهٔ کلام خداوند بود همچنانکه فرمود الم ذلک الکتاب
لاریب فیه هدی للمتقین یعنی الم آن کتابیست که
در وی هیچ شکی نیست که راه نماینده متقیان است · و
دیگر آمده است در قرآن ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم

یعنی بدرستی که این قرآن هدایت میکند بطریق راستتر
و هم در کلام علی ع آمده است که واعلموا ان هذا القرآن
هو الهادی الذی لا یضل والناصح الذی لا یغش والمحدث
الذی لا یکذب وما جالس هذا القرآن احد الا وقد قام
عنه بزیادة او نقصان زیادة فی هدی و نقصان
فی عمی یعنی بدانید بدرستی که این قرآن هدایت کننده است
که گمراه نمی گرداند و نصیحت کننده است که غش و غل در کار
او نیست و محدث است که دروغ نمیگوید و نه نشست با قرآن
هیچ کس الا برخواست از او بزیادت یا نقصان زیادت
در هدایت و نقصان در کوری غرض آنکه یکی از نامهای
قرآن هادی عبارت از سه کلمه است هادیست و در
حدیث است که ومن ترکه من جبار قصمه الله
ومن ابتغی الهدی فی غیره اضله الله یعنی هر جباری
که او را حاجت که او را اشارت بقرآن باشد ترک کند بشکند او را
خدای تعالی

خدای تعالی و هر که جوید راه راست و هدایت کردن را در
غیر قرآن گمراه گرداند او را خدای تعالی قوله جه سر بر
یکی یک صفات ذو الجلال همچو ذات حق تعالی بی زوال
بدانکه صفات خدای تع بوجهی بر دو قسم است بعضی
صفات اضافیست یعنی آن صفات موقوف اضافت
و نسبتی باشد بغیر همچنانکه خالق بودن حق موقو
فست بر وجود خلق زیرا که او را این صفت باعتبار
غیر نیست که آن خلقیت است و رازق بودن
باعتبار آنست که این صفت رزاقیه متعلق هم
بغیر میگردد که آن خلق حق هم بود و بعضی صفات ذاتی
حقیقی است که احتیاج اضافت و نسبت بغیری ندا
رد اکنون این سه کلمه از صفات ذاتی حق است
و همچو حق قدیم و لایزال است زیرا که عین ذاتست
و متحد بذاتست و از وجد آنی گردد هیچ وجه از وجو
جه

قوله ج د با همه اشیا چو ذات حق مقیم • هم رحیم و هم
کریم و هم قدیم یعنی همچنانکه در صفت حق تعالی آمده است
الا انه بکل شیء محیط یعنی بدان و آگاه باش
بدرستی که او بهمه شیء محیط است این کلام او چون
عاین ذات اوست همچنانکه بهمه اشیا رسیده است
و اسم و سماء همه اشیا شده است و هیچ چیزی را
تصور و تعقل نمی توان کردن که این کلمه با و
نرسیده باشد پس همچنانکه ذات حق چگونه کریم و
رحیم و قدیم است اینها نیز رحیم و قدیم و کریم اند و کلمه
دانستن حق که کریم و رحیم و قدیم است بواسطه
اجتماع این حروف و این مفرد است قوله ج د
توز وجه احمد و ام الکتاب • معنی انشق القمر را با یاب
بدانکه وجه احمد تم چون مظهر چهارده مفرده است
و ماه را

و ماه را به منزل است که دایم چهارده در فوق
الارض ظاهر است و چهارده مخفی در تحت الارض
است • اکنون چون حضرت رسالت موی فرق بشکافت
و بر اطراف انداخت مقصودش نه رعونت و زینت
بوده است • بلکه بمقتضای واتبع ملة ابراهیم حنیفا
یعنی مطابعت کن ملت ابراهیم را که میل کننده است
از باطل بسوی حق و سنت ابراهیم آن بود که موی فرق
بطریق الهام الهی بشکافد و چون قمر حقیقی در عالم انفس
وجه حضرت رسالت بود شق آن قمر دلالت کرد بر اظهار
سر خط که علم و مثال سر کلمه است در وجه و خلقت
محمدی و ام الکتاب آن جمله محکمات است که در اوائل بعضی
از سور قرآن آمده است که آن اینست الر کهیعص
طس حم ق ن و بهمه می تواند بود که بوجهی در بیان
ام الکتاب هم وجه محمدی هم باشد چون مظهر سبع المثانی
که ام الکتاب است شده است • قوله ج د

وجه دوم هست صراط المستقیم • موی فرق از خلیل است
زآن دو نیم • بدانکه صراط مستقیم از روی لغت عبارت است
از راه راست و درین قاعده اشارت است بخط
استوا در خلقت هر چیزی ان الله علی صراط مستقیم
ظاهر غیر خفی فی العموم یعنی مر خدا را صراط مستقیم هست
ظاهر است و پنهان نیست در عموم اشیا • زیرا که از
برای ظهور کلمه کن صراط مستقیم در هر شیء اثبات کرده
میشود • و خط استوا عبارت است از خطی که بر و هر چه بگذرد
و منصف او گردد یعنی او را بدو نیم گرداند • و در وجود
وی صراط مستقیم واقع شده است زیرا که در اظهار
کلمه وی مستوی و مستقیم است و موی فرق
را داشتن که شکافته شده بود از برای
کلمه از وی ابراهیم علیه السلام معلوم میشود • قوله ح ق
موی فرق همچو ابرو دو هم قسم • تا به بینی جا خط از چار اسم

یعنی در خلقت وی این خطوط الهی که واقع شده است
دو دو است در اصل آفرینش چنانکه نص قرآن ناطق برین
معنی است ومن کل شیء خلقنا زوجین لعلکم تذکرون
یعنی هر چه آفریدیم جفت جفت است شاید که شما پند گیرید
و تفکر کنید چنانکه ابرو دو مژه دو خط عارض دو خط
شارب دو علی هذا هر چه دو واقع شده است بر طرف است
پس خط سر که در میان است یکیست و سر هم یکیست
و عنفقه هم ظاهرا یکیست پس از رفتن بر خط استوا
و عبور کردن بر وسط خط آن خط سر همچو ابرو و مژه
و خطهای دیگر که دو اند دو میشود و عنفقه نیز دو میشود
و هر یکی بر محل چهار خط باشد با حال و محال پس چهار خط
از چهار اسم ظاهر شده باشد زیرا که این چهار خط در ازای
چهار خط نجم باشند اند • و این چهار اسم با چهار آنجا اند •
قوله ح ق هر دو چشمش را مژه چار است و بس •

جز خدا این چار خط کی خواند کس ● بدانکه اصحاب
ظاهر و شعرا نیز در اشعار خود خطوط عارض و دایره
سواد وجه و شارب. و ابرو را خط خوانده اند هر
چند که ندانسته اند ● اما مژه را در مصطلحات خود خط
نخوانده اند ● اکنون چون صاحب تأویل از جانب حق
بحق متکلم و ناطق است این چهار مژه را نیز خط خوانده
و بکشف الهی خود در مقابل خط گرفت فتوحات برده و
عارض همچنان دو خط نو برده ● در خوبی از هر خطی گرو ●
آنکه در کلام الله مذکور است که ولا رطب ولا یابس الا فی
کتاب مبین یعنی هیچ تر و خشکی نیست الا آنکه در کتاب
است و امیر المؤمنین ع انا الکتاب المبین خواند چنانکه گفت
شعر فانت الکتاب المبین الذی باحرفه یظهر المضمر ●
یعنی تو کتاب مبینی آن کتاب مبینی که بحرفهای او ظاهر شد
هر چه پوشیده بود ● و در تفسیر رطب و یابس در بعضی از
تفاسیر جدید

تفاسیر جدید و قدیم گفته اند که اکنون آن هفت خط امی
چون از بطن ام آورد و در عالم ظاهر که آمد بخود همراه داشت
آنرا قدیم توان گفت ● زیرا که قدیم بر زمان متطاول
اطلاق کرده میشود ● در اصطلاح شرع نسبت باین حال
هفت خط دیگر که در ایام بلوغ پیدا میشود و این هفت
خط را خط نو میگویند باین اعتبار ● و حکمت آنکه در خوبی
از هر خطی گرو برده آنست که احسن اشکال شکل مستدیر است
و در میان خطوط این خط وه در شکل دایره واقع شده
است فتوحه جه در دو بینی دو خط دیگر بیان ● تا شود
روشن ترا علم الیقین ● چون دو خط که در مقابل دمه بینی است
که حق تعالی روح را در آدم از راه بینی دمید که روح را از
امر خود خواند و امر حق مقرر است که در ابتدا کلمه کن است
و چون آن دو خط از نظر غایب است از خواندن آن
علم یقین حاصل میگردد ● فتوحه جه بر لب بالا دو خط حق بخوان ●

تا رسی اندر بهشت جاودان بدانکه در حقیقت بهشت عبارت
از بست کلمه محمدیست که سر ولکم فیها ما تشتهی الانفس
وتلذ الاعین از وظاهر است و فرموده‌اند که آنست و آنچه
چشمهای شما از آن مژده می باید از خواندن دو خط
لب بالا به بهشت جاودان میرسید زیرا که بدین وجه که شمار
خطوط کرده‌اند با خط لب بالا سه خط میشود فوق آخر که
بر لب زرین خط بر استوا حق آخر کرده چون فوقش جدا
بدانکه خط لب زیر زیرا که عنفقه میخوانند بر استواء خلقت
واقع شده است واقعی که آن خط منشق شود بر استوا
هر چند که در تمام اوست آن نیز منشق میشود و این عنفقه
بر استوا است همچو فرق او نیز منشق است چون در محاذات و
موازات اوست فوق آخر که چون بخط استوا کردی گذر
یافتی اسرار و انشق القمر در حدیث است که سالوا
اهل مکه رسول الله صلعم ان یریهم آیة فاراهم القمر شقتین

اهل مکه صح

الحدیث یعنی اهل

الحدیث یعنی اهل مکه از حضرت رسالت سوال کردند آنکه بنماید
این انشقاق آیتی یعنی معجزه پس شود ماه پاره پاره شد دو نیم یعنی دو پاره
چنانکه نیمی بطرف کوه حرا رفت و نیمی بطرف دیگر اکنون
بمقتضای سنریهم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم در عالم
انفس عبارت است از رفتن بر خط استواء خلقت از جهت
آنکه در وقت بواسطه این انشقاق علم سه کلمه ظاهر
میگردد فوق آخر که سه خط الهی شد پدید سه شانزده
بر شانزده تا که شنید بدانکه در اول که گفت بهشت
اول از وجهش چون خط است تا توانی جانب آدم گذشت
تا آنجا که بینی تو وجه آدم و ام الکتاب اثبات سه کلمه الهی
بود در وجه و این اثبات سه کلمه است زیرا که تعیین اسم
مظهر کل کمالات حضرت و خاتم است چون سه گفته می
شود مراد خاتم است و مقصود از انسان آدم است
فوق آخر که در ازای سه نطق خدا است یعنی آدم زو ملکرا رهنماست
یعنی سه کلمه چون قائم بذات حق است عرش او را می

[illegible]

وقتی که طالب خواهد که از لوح وجود ایشان را بخواند
ازین خطوط خوانده می شود و چون آدم مظهر اسماء
کلها بود بحسب ظاهر و باطن از آن رو معلم و هادی ملائکه
شد قوله ج ه علم الاسما تمامی این بود تا نه پنداری
که بی این دین بود یعنی حق تعالی فرمود و علم آدم الاسماء
کلها این الاسماء کلها بحسب اعلام مرکب را گفته
است چنانکه الف و لام و الف و سین و میم و الف و
الف و کاف و لام و حی و الف چون میزان گفته است
از آن گفتند تا نه پنداری که بی این دین بود و دیگر آنکه
اگر خواهی که از دین و احکام او بیان کنی و بر کسی دین را
ظاهر گردانی بی این [illegible] کلمه ممکن نیست قوله ج ه
هر خطی زین [illegible] هست چا خط تو بوجهی دیگر این خوان
بی غلط [illegible] بدانکه اعتبار عناصر اربعه درین ضابطه
بغایت در کار است الکنون میخواهند که اثبات این
معنی کنند که

معنی کنند که این خطوط وجه د و و چو مرکب از چهار
عنصر است پس چهار [illegible] در وجه د از ین وجه
اعتبار می توان کرد زیرا که این چهار عنصر از یکدیگر
ممتاز و مباین از وجه معانی معنوی میشوند اگرچه
در حس ظاهر از یکدیگر امتیازی ندارند قوله ج ه
خاک و باد و آب و آتش یاد دار اینچنین تخمیر گردش گردگار
بدانکه ازین چهار عنصر اگر یکی در خلقت هر شئی که هست
موجود نباشد ترکیب صورتی نمی بندد و از اجتماع
این چهار عنصر است که چیزها مرئی میشود و در چشم ظاهر
مرئی میشود اینست که ماده ظهور اشیا میشود و حکما
در اثبات ظهور اشیا افلاک را آبا و عناصر را امهات
میگویند و متولدات این هر دو را که حیوان و نبات و معادن است
موالید ثلاثه میخوانند قوله ج ه پس برین تقدیر خط
خاک او [illegible] سطر گشت چو نطق پاک او یعنی

هر خطی را چهار فرض کردیم باعتبار عناصر اربعه پس
چنانکه نقطه پاک او ست است خط او نیز ست است
هر خطی در ازای کلمهٔ منقسم است و درین ست خط
وجه د عنصر خاک ست و عنصر آب ست است و عنصر
آتش ست و عنصر باد ناچنانچه ازین فرمودند قوله ج ه
آب و باد و آتش وجهاتش چو ست ست ست
پس بوجه دیگر این تقسیم را بر تو خوانند منتهای وجه خدا.
بدانکه این تقریر که ذکر رفت اثبات ست بود در وه
د باعتبار سواد اکنون میخواهند که شروع کنند
در بیاض و هم باعتبار عناصر اثبات ست کنند تا
از هیچ روا اثبات ست را در وه فرو نگذاشته باشد
ازین فرمودند قوله ج ه چون ز خط فوق د راه را
یافتی خواندی خط الله را یعنی کتابت وجه د که حضرت
حق کرده است بمقتضاء وکتب ربکم علی نفسه

الرحمة که مراد

الرحمة که مراد از نفس درین آیت بحسب حقیقت
د است زیرا که خلیفهٔ حق است و خلیفهٔ نفس
مستخلف است ازینست که حضرت رسالت صلعم در
باره
امیر المؤمنان فرموده است انت نفسی و دیگر فرمو
ده است انت منی و انا منک زیرا که خلیفهٔ متفق
علیه در ولا نبی ءم اوست و رحمتی که خدای تعالی بر
نفس خود نوشت عبارت از مثال ست کلمه است که بر
وه د ثابت گردانیده است که علم مثال ست کلمه که
قوله
بنص و رحمتی وسعت کل شیء بهمه اشیا رسیده است
خط عارض را زهم بشکافتی راه خط زیر لب یافتی
یعنی چون از فوق د بر خط استوا رفتی و خط عند
عنفقه شکافته میشود چون بر خط استوا افتاده است
قوله ج ه بار دیگر طالبا میکن نظر گر توانی رست در شق القمر
این بیت ابتداء شروع است در اثبات خط بیاض

وجه د که او نیز منقسم است در سه باین طریق قوله ج ة
جبهه را باین همچو فرق از شق دو هم خط تا نیفتی
از خط حق در غلط یعنی وقتی که بر خط استوا
رفتی همچنانکه موی سر شق بند و میشود پیشانی نیز در
برابر واقع است همچنین منقسم بند و شق است به دو خط
از روی بیاض ظاهر شد قوله ج ة زیر هر دو ابروی شمای
نازنین تا بمژگان دو خط دیگر ببین چون دایره
وه د دو خط است که بر عارض پیدا میشود و بیاض گوش
خارج دایره وجه است ازین جهت است که در وضو
بیاض گوش را نمی شویند پس از زیر ابرو تا بمژه
بالای این دو سطر از بیاض ظاهر است قوله ج ة زیر دو
مژه دو خط حق بخوان تا بیرون آیی ز نخچین و کمان
یعنی زیر مژه تا صفحه رخسار دو خط دیگر است بطریق
بیاض ازین فرمود قوله ج ة همچنین دو سطر حق از هر دو

روی

روی باید خواندن ز حق مو تا بموی زیرا که هر محل
ازین ایشان تعیین فرموده اند از محلی دیگر با اسمی در
اسمی ممتاز است قوله ج ة همچنین دو خط بینی از
بیرون غیر رستنگاه مو از اندرون و مراد باین
معنی که غیر رستنگاه مو از اندرون بیاضیست که متصل
است بخط ابرو و تا آنجا که مو از اندرون بینی در مقابل
اوست زیرا که دران موضع بینی از اندرون که مو است
بیرون او همچو محل اوست هم در حکم سواد است پس
مراد آن محال است که مو در اندرون بینی مو در مقابل
او نباشد قوله ج ة سطرهای حضرت بیچون بود این
نگارستان کاف و نون بود یعنی کاف و نون در حساب
هفتاد است و دو صورت او که هفتاد و دو باشد و اجزاء
حروف تهجی و اعلام مرکبه او هفتاد و دو است و این

همفتاد و دو دور ده که بدین ترتیب مظهر شده است قوله ج ده
در میان خط وجه و خط لب از دو سوی دو خط دلت رب
طلب یعنی بیرون از خط رخ و بالای خط شارب
در آنجا که دائره خطی بینی بی نهایت میرسد از دو طرف
بیاض نامست و آن دو سطر است قوله ج ده از لب زیرین
بالای این بار چار خط از استوا شد آشکار
یعنی چون بر خط استوا رفتیم دو لب بچهار قسم منقسم
میشود پس چهار سطر بحسب بیاض ظاهر شد قوله ج ده
شانزده خط الهی شد بدید هر طرف هشتست ممکن 16
بروی یزید یعنی چون در سواد سه اثبات کرد و گفت
هر خطی مرکب از چهار عنصر است پس چهار سه از
روی بیاض ولو سواد معلوم شد و از روی بیاض
برین طریقت که تقریر رفت دو سه ظاهر میکرد زیرا که

هر طرف ده

هر طرف ده هشت بیاض است و هر سطری از این بیاض
مرکب از چهار عنصر است همچنانکه در سواد اشارت
فرموده اند بیت هر خطی زان چار هشتست گفته ام
این در توحید اول سفته ام در آنجا که گفت بیت هر یکی
زین سه هست چار خط خاک و باد و آب و آتش بی
غلط پس بوجهی که بحسب سواد و بیاض مظهر شش
سه است چون مخلوق نبشتن کلمهٔ کاف و نون است
و هر کلمه در ذات خود سه کلمه است چنانچه اشارت فرموده اند
بیت معنی سه از هر حرف حق گر بیابی بردی از گو
نای سبق زیرا که همه در حقیقت و ماهیت و هر وصفی
از اوصاف که باشند متحد و متفق اند یکی را بر دیگری ترجیحی
نیست بیت هر صفت کز یک بجویی ای پسر دیگری
دارد همان یک شانظر قوله ج ده شانزده با موازان گرد
اختیار تا کند این شانزده را آشکار یعنی اگر آن بودی که

معنی صحیح

همه وجه آدم مولودی همچو وه سایر حیوانات
این خطوط و سطور الهی که علم کلمه نامتناهی اند
خوانده نشدی از طریق سواد و اگر همه بی مو
بودی همچنان خوانده نشدی پس بعضی را
بیاض گردانید و بعضی را سواد

والله اعلم بالصواب
بعون فضل الله الوهاب

تمت

مهم

حرره الحقیر تراب الاقدام بندگان شاه امیر المومنین
زین العابدین ابن شیخ
اسحق بمشرب
السعدی
غفر الله له
ولوالدیه

آمین

کوکب اسم بنوت اعلکان که کورکک ایکمک بیلمه
قناعت اوزره در طبعک بلاو مرحمک بیلمه

بیت

بچشم خدا بین بجز خود ندیده ام
صفاتی که ذات خدا را نبود
جز خود نبود
تا بود و جا بجز خود را در همه اشیا بازبینید
کلمه الهی نبود آنست که خود را این زمان بیدا گرداند
تیغ این صفت این صفت
ولهذا این صفت تا امروز باشد بالفعل والسلام

عدد یاران ۱۹ ۱۴

زحل نام دیگر کیوان
پیر و زرگشت زار و تعلقدر

مشتری نام دیگر برجیس
بیع و شرا به تعلقدر

مریخ نام دیگر بهرام
جلاد فلک یعنی خونریز

شمس نام دیگر خورشید
پادشاه هر دو تعلقدر

زهره نام دیگر ناهید
سازنده فلک

عطارد نام دیگر تیر کاتب
فلکدر

قمر نام دیگر ماه
متعلقدر

صورت مکتوب از احوال سرگذشت ایشان
از حال بدفعال منکران زمان

یا کهیعص اعوذ بک من کل ذنوب التی توجب النقم
بیت عاشقی را از خلیل آموختن ٭ متوالی گر توانی
سوختن ٭ جناب افضل العارفین واکمل العاشقین
وزبدة الواصلین وقدوة الموحدین المخصوص بعنا
یت فضل رب العالمین مولانا تاج الدین حسن
سلام الله علیه والسلام و دعوات قبول فرموده
اشتیاق غالب دانند ملاقات عن قریب میسر باد
بحق محمد و آله الامجاد ٭ وبعد از سلام اعلام میرود
که عجب از آن جناب و محبان و یاران که مدت
پنج ساله شد که حضرت امیر نور الله با این فقیر
در حین طلاطم گرفتار شدیم آن جناب بهیچ وجه با
یاران و

یاران و محبان بحال این فقیر نیفتادند مانع بخیر باد
دیگر حضرت الله جل جلاله کس بیکس است و زور بازوی
فوق ایدیهم مؤید و ناصر و معاون بود تا کسانی که بدگویی
میکردند منکوب و مخذول و منهزم گردانیدند چنانکه
مختصر آن گفته شود ٭ و احوال چنان بود که چون حضرت
امیر نور الله با این فقیر از ولایت مازندران محبوس بردند
پادشاه شاهرخ بهادرخان از دار السلطنت هرات بیرون
آمده بود بعزیمت محاربه با ترکان قزان خان و چلیکه گویان
و بحرم آباد رسیده ٭ ما را بعسکر آن پادشاه رسانیدند
امرای دیوان اجلاس کردند و ما را طلب کردند مثل امیر علی و
امیر فیروز شاه و امیر شیخ لقمان برلاسی و حضرت آصف جاهی
و خواجه پیر احمد خافی ٭ وزیر در اثنای سخن آغاز کردند
که شما از چه جهت کس فرستادید که حضرت پادشاه

بکارد زدند حضرت امیر نور الله جواب فرمودند که
ما کس نفرستادیم و این کار بامر ما نبود و در آن وقت
و آن زمان که این حال واقع شد ما از شهر تبریز بده
روزه راه دور بودیم و بطرف بدلیس و کردستان رفته بو
دیم این قول درباره ما بهتانست امیر فیروزشاه
گفت که سید شهرستانی از سایر مکتوب بدیوان میرزا
فرستاد که من به تبریز رفتم و بصحبت امیر نور الله رسیدم
در زاویه ایشان من و خواجه سید محمد در صحبت او حاضر
بودیم و جماعت چند کثیر او گفت من کس فرستاده‌ام
که میرزا شاهرخ را بکارد زدند این بار نمرد بار دیگر
کس بفرستم تا کار او را بزنند و تمام کنند حضرت امیر
نور الله در جواب فرمودند که حضرت پادشاه بطرف
تبریز میفرمایند چون بدان موضع برسند خواجه

سید محمد

سید محمد تفتیش کنند هرچه ایشان فرمایند شما و ما
بدان اختصار کنیم و دیگر فرمودند که اگر گناه فرزند
مولانا فضل الله ثابت است سر تراشیده‌ام و ناخن
گرفته و وضو ساخته بهر چه اشارت بر نهج شریعت
مصطفی واجب ثابت شود تقصیر نفرمایند امیر فیروزشاه
در جواب فرمودند که گناه اینست که شما کس فرستاده‌اید
و قصد پادشاه کرده‌اید باز حضرت امیر نور الله فرمودند
که اگر بحجت شریعت پیغمبر دو گواه اثبات شود که آن کس را
من فرستاده‌ام که برین کار اقدام و قیام نماید هرچه قصاص
باشد چنان کنید آن سیه رو که اتفاق این درویشان
کرده بود او معارض شد و گفت شما هر کس را اتفاق کرده
بودید که بمیرزا در دامغان و سمنان سر راه گرفته محاربه
و لشکر میرزا را منهزم سازید و او امیرزاده اسکندر را

از تبریز شما را ازجهت آن بیرون کرده بود که میخواستید
که در تبریز خروج کنید و در سلطانیه هزار کس را کشته اید
و چندین زن را شکم دریده اید و فرزندان بقتل آورده اید
حضرت امیر نور الله در جواب فرمود که کدام عقل قبول این
کند که این فقیر در یک خانه خواسته باشم که خروج کنم
مرا که نه سپاهی و نه خزینهٔ به چه دلیل تبریز را توانم
گرفت و بچه نوع تدبیر کنم که پادشاه با شوکت حضرت
امیرزاده که خلیفهٔ عصر باشد بقتل آرم و تخت او را
مسخر سازم عاقلان خود دانند که افترا است و این
کلمات مقدور بشر باشد و تواند بود که هیچ دیوانه این
خیال کند هرچه فرمائید مسلم بعد از آن خواجه پیر احمد
خافی بدان ملعون اتفاق بنیاد دشنام کرد و گفت
گفت که بیت العمل پیدا کرده است انشاء دروغ میکند
تا بنجاه تنگه دیگر بستاند حضرت امیر نور الله در جواب

فرمودند که

فرمودند که اگر شما این احوال راست پرسید نیکو و گرنه
چه غم چون دیوانی هست که شما و دیوان شما پیش
آن دیوان به برگ کاهی قیمت ندارد [ای دیو احمق] اینها جواب فرمودند که
آسان کاری نیست صبر میباید کرد تا به تبریز رویم
و آنجا این حکایت را تحقیق کنیم و باز آییم و در
دین و مذهب شما نیز سخن چند میگویند همه را تحقیق
کنیم بعد از آن حکم کرده شود بهر نوعی که ثابت شود
و آن مجلس بدان آخر شد و ایشان برخواستند و نزد
آن پادشاه رفتند و تقریر صورت حال کردند اختیار
برجعت از تبریز کردند و حضرت امیر نور الله در آن یوم
از این فقیر جدا کردند و بطرف قلعهٔ سرخه روانه کردند و
این فقیر را بطرف هند و بلخ فرستادند تا آمدن
ایشان مدت یک سال و هفت ماه کشیدند بود که رجعت کردند

چون بقلعهٔ جام رسیدند وکوسو بطرف قلعهٔ سرخه
بطلب حضرت امیر نور الله کس فرستاده اند و در اثناء آن
در عقب به این فقیر نیز کس فرستادند تا آمدن این
فقیر حضرت امیر نور الله را بنزد بادشاه شاهرخ بهادر
خان برده بودند و ملاقات شده. چنانچه تمامی فضلا
وعلما و دانشمندان خراسان مثل مولانا زادهٔ ابهری
که صاحب فتوای خراسان بود و مولانا نور الله و مولانا
فصیح وقضات وطلبه تمامی بجمع نشسته و بادشاه
عالم پناه از حضرت امیر نور الله سؤال کرده وانگشت
برابر و نهاده که بگو که این کدام حرف است حضرت امیر نور الله
در جواب فرموده که اینست که صاحب این قول اند
میفرمایند که حروف سی و دو است و خطوط و جز این
[illegible] است و در عدد حروف واقع شده است بعد از آن
بادشاه شاهرخ رو در علما کرده است و گفته که با این شخص بحث

کنند

کنند مولانا نور الله گفته که من در وقتی که در ملک عز الدین
گرد در حمام بودم و مولانا حسن را در مسلخ حمام دیدم
و با او مباحثه کردم او در بحث گفت که مولانا فضل الله
حضرت عیسی است که از آسمان فرو آمده و ظاهر شده
و او این قول گفته است و اعتقاد ایشان همه اینست
و اینها کافرند و کشتنی اند. حضرت امیر نور الله
در جواب فرمودند که هرچه من گفته ام و از زبان من
آنچه شنیده اید من بدان مواخذم قول دیگر کس بمن چه
تعلق دارد. باین سخن امیر قول مولانا نور الله باطل شده است.
بعد از آن بادشاه رو بحضرت امیر نور الله کرده و گفت که تو
از ایشان سؤال کن و بحث کن پس حضرت امیر نور الله فرموده
که نص کلام الله است که ولا رطب ولا یابس الا فی
کتاب مبین وکل شیء احصیناه فی امام مبین ولا
یغادر صغیرة ولا کبیرة الا احصیناه و نماز در شرع

امر کلیست چنانکه در حدیث است که اول ما یحاسب به العبد الصلوة و من ترک الصلوة عمداً متعمداً فقد کفر
و حضرت امام المتقین میفرماید که الصلوة عماد الدین
پس امری چنین کلی باید که در کلام الله باشد که این امر
از صغیر یا از کبیر خواهد بود و این نماز منحصر است
در هفده رکعت و پانزده و یازده شما که علما اید
باید که دانید که چونست و در کجاست همه سکوت
کردند و باز آن پادشاه گفته که بشما سوال است
جواب بگویید ایشان آن همه سکوت کرده تا بار سیم
و بار سیم مولانا نور الله بجواب مشغول شده و گفته که
بسیار امور هست که ما میدانیم و بسیار هست که
نمی دانیم و خود جواب گویید آن پادشاه گفته است
بحضرت امیر که خود جواب بگو پس حضرت امیر نور الله
فرموده است که نماز اصل عبادتست ولی کلام نماز
روا نیست و اصل کلام مفرداتست و اصل مفردات

از امور شریعت

چهارده است

چهارده است و سه حرف دیگر در ضمن آن چهارده است
که هفده است نماز حضر را در عدد آن میگذاریم
و مولانا نور الله در جواب گفته است که صاحب کشاف
این را شمرده است که چهارده است تو از کجا میگویی که هفده است
حضرت امیر در جواب فرموده اند که سه حرف دیگر
هست که آنرا صاحب کشاف ندیده است چنانکه از صاد
دال و از الف فی و از نون واو و از اجزاء این حروف
هر چند که تحلیل میکنی بلا تکرار بغیر از این سه حروف حرفی
دیگر پیدا نمیشود و کلام مرکبست از بیست و هشت کلمه
حروف چون هفده اوایل سور را در ازای عدد
نماز حضر طرح میکنیم یازده می ماند یازده نماز رکعت
سفر در اعداد او می یابیم و لام الف بلا تکرار چهار
حرفست و قایم مقام آن چهارده حرفست که نیز بزبان
عرب جاری نیست و در کتب سماوی بغیر از کلامی
که بر رسول الله نزول کرده است هست که با وجاوزا و کا

که چون آن چهار با آن یازده که در اوایل سوره
نیامده است ضم میکنیم پانزده میشود نماز جمعه را
در عدد آن می یابیم که اذا بدلنا آیة مکان آیة
او ننسها نات بخیر منها او مثلها آصل عبادت را
در اصل کلام یافتیم مطابق تواند بود که حکمت الهی
این باشد • مولانا نورالله در جواب آغاز کرد و گفته
که مهمل است و در کدام کتابست و این سخن را که
فرموده است حضرت امیر نورالله جواب فرموده اند که کفر
خود نیست اگر این مهمل است شما وجه مستعمل را
بفرمایید • او گفته است که ما نمی دانیم و این نیست که تو
میگویی • باز حضرت امیر نورالله در جواب ایشان فر
موده اند یا وجهی بگوئی که مطابق و موافق یازده
و پانزده و هفده باشد و موافق کلام الهی گردد
واگر نه وجهی که من گفتم قبول کن • و آداب بحث چنین
نیست که مدعی را جواب رد کنند که مسموع نیست و هیچ وجه

نفرمایی

نفرمایی یا تو وجهی بگو که واگر نه وجهی که من گفتم قبول کن
تا دلیل دیگر نمودن ممکن بود • همه سکوت کردند •
امیر علی بحضرت امیر نورالله ایثار کرده اند و گفته اند
که برخیز و بطرف وثاق روانه شو • چون حضرت امیر
از آن مجلس بیرون آمده است پادشاه شاهرخ بهادر خان
رو بطرف موالیان کرده و گفته که ای بسیار گویان
شما یک کلام نه گفتید که ما او را در یک صحبت تکفیر
کنیم و الزام دهیم و بقتل آوریم و با او چیزی اثبات
نه کردید • او بد نگفت از شما سؤال کرد جواب او نگفتید
او خود جواب گفت قبول نکردید • و در آن ساعت که امیر نور الله را
برده بودند آن وقت خواجه غیاث الدین پسر خواجه
نور الدین که وزیر امیرزاده اسکندر بود • و اسحق نبیره
خواجه شیخ علی که نبیره خواجه زین الدین قزوینی بود
و از متعلقان علاء الملک بودند بزانو برآمدند

وگواهی دادند که ما گواهیم و گواهی میدهیم که این سید نور الله
در صحبت امیرزاده اسکندر گفت که من کس فرستادم
که میرزا شاهرخ را بکارد بزنند و گفت که میرزا تیمور
و میرانشاه و شاهرخ و جمیع چغتائی کافرند و شمشیر
که میرانشاه را کشته بودند در زیر گرفته بودند و آن
شمشیر را می بوسیدند و تعظیم میکردند میرزا شاهرخ
با امرای خود گفته که بشنوید که چها گفته است حضرت امیر
نور الله جواب فرمود که سلطان قزان میرزا را اینجاست
و واقف احوال ماست و در آن مملکت هرچه من گفته باشم
در صحبت اسکندر و غیره او داند و شنیده باشد هرچه او
گوید چنان باشد میرزا شاهرخ گفته که چنین باشد از سلطان
قزان پرسیدند او گفته که ما هیچ ازین گونه سخن
نشنیده ایم و در آن مملکت درباره ایشان این نوع
سخن از هیچ کس نشنیده ایم آن گواهی باطل شده

وحضرت امیر

وحضرت امیر نور الله فرموده اند که آنها که گواهی میدهند
مانند عداوت ایشان ثابت است که ما در تبریز در
خانه ایشان بنزول بودیم و چند کرت ازین فقیر
متألم و آزرده شده اند و پسر خواجه نور الدین از تبریز
در تبریز با من جهت چندین مهمات دیوانی عداوت
واقع شده است و بدین قول جمیع اهل مطلع اند تفتیش
فرمایند بعنایت الله تعالی دفع آن شده و مجلس آخر
شده است موقوف فرمودند مجلس دیگر را که این فقیر را
از بلخ بیارند و بتنگ مجلس دیگر هرچه باشد نیکو
سازند آن بود که این فقیر را از بلخ آوردند بند گران
بر پای این حقیر چنانکه وصف آن نشنیده شود و بر
اشتر و کجاوه نشانده از گرانی بند چنانچه از دارنده
مکتوب تفتیش خواهید کرد چنانکه از زبانی این فقیر
بر دار شنیدند و کشیدند بتنگ بار که بیست و هفت من بود

تبریز

برطرف قیدالر

باطلاع ذکر

تا اردبیل

که از زمان آدم تا این دم کشتن نشنیده‌اند و هر که دید
حیران بماند و از مدت حبس تا مدت استخلاص هفت
عدد بند بر پای این فقیر نهادند و برداشتند و باز
نهادند که هر یکی بوزن لی و مقداری القصه چون این
فقیر را بدار السلطنت هرات آوردند حکم پادشاه چنین
شد که او را نیز بنزد برادرش برید و این فقیر را بار
قلعهٔ هرات بردند بنزد حضرت امیر نور الله و بدیدارش
این حقیر مشرف شد تا روز جمعه که اجلاس کردند در
مدرسهٔ گوهرشاه که نو ساخته اند و پادشاه به نماز
جمعه در آن مدرسه آمده بود و جمیع اهل هرات از وضیع
و شریف و صغیر و کبیر در آن مدرسه جمع شدند از قاضی و
مولانا و سید و عوام قریب بیست و سی هزار مردم جمع
آمدند و امیر نور الله را با این فقیر طلب داشتند و بردند
بآن مجلس بآن نیت که کار آخر سازند جلاد و شمشیر

و تیغ و دار و رسن جمیع کارها ساخته که بقتل آرند
و در شهر آوازه انداخته که دو امیر کافر بدمذهب
ملحد و خونی را آورده‌اند و خواهند کشتن و زن و مردم
شهر هرات بتفرج آمده چون بمدرسه رسیدیم و در
رفتیم عجب غوغامی دیدیم امیر علی و امیر حسین فیروز
شاه و درویش محمد و امیر خاوند شاه و امیر محمود شاه و
برادرش امیر فیروز شاه و مولانا لطف الله صدر
و از قضات قاضی زاده ابهاری و مولانا نور الله و
مولانا فصیح و غیرهم او را پرسیدند که چه مذهب
داريد
گفتیم مذهب امام جعفر صادق ع گفتند چه دین
دارید گفتیم دین محمد صلعم گفتند از چه ملتید گفتیم که ملت
ابراهیم ع گفتند که در بارهٔ قیامت و حشر و نشر
و حساب و کتاب و عذاب و راحت چه میگوید گفتیم
که حشر و نشر و قیامت و غیره ایمان بهم داریم همچنانکه

خدا و رسول خدا فرموده اند که یک سر مو زیر و بالا نیست
امیر فیروز شاه گفت چهار کس آمدند و گفتند که شما
گفته اید که شراب حلال است و در نزد پادشاه چنین
گفته اند حضرت امیر نور الله فرمودند که هر چه بحسب
شرع و گواه صادق ثابت شود ایستاده ایم بقصاص
آن امیر فیروز شاه رو بمولانا نور الله کرد و گفت
چه میگوئی او در جواب گفت که من گواهم و گواهی میدهم
که این شخص حروفیست و پدر او حروفی بوده است و مذهب
اهل حروف باطل است و اینها کشتنی اند و خون ایشان
ریختنی است حضرت امیر نور الله فرمودند در جواب تو
به پدر و مادر ما در عمر خود هیچ مصاحب شده یا هیچ
مباحثه کرده یا نه او گفت که نه امیر نور الله در جواب
فرمودند که تو چون گواهی میدهی در باره کسی بخیر
یا بشر که تو او را ندیده و در عمر خود مصاحب نشده ای
چون گواهی میدهی که در شرع شریف گواهی بر رؤیت است

او سکوت کرد

او سکوت کرد یکی از آن موالیان کبیر آغاز کرد و گفت که او را
علم الیقین باشد امیر نور الله در جواب فرمودند که در شرع
حکم بر علم الیقین نیست حکم بر نحن نحکم بالظاهر است
او نیز سکوت کرد امیر فیروز شاه بمولانا نور الله گفت که گو
آن گواهانی که آمده بودند و گواهی داده که این سید
گفته که شراب حلال است هر چند گواهان را طلب کردند
پیدا نشد امیر فیروز شاه با امیر علی فرمودند که صحبت
و مجلس بد و اندازیم و مجلس دیگر هر گواهی که باشد و هر
حال که باشد به یکبار اثبات کرده شود و کار ایشان هر
حال که باشد یکسو کنیم چند روز توقف واقع شد تا
روزی شنیدیم که چند کس را مولانا نور الله انگیز کرد
بدروغ که بیایند و نزد پادشاه گواهی دهند که خود میدانیم
که ایشان کافرند و واجب القتل اند و اجلاس کردند در
باغ نو امیر نور الله را باین فقیر بردند بآن مجلس و
امراء دیوان و موالی همه جمع حاضر شده گواهی آوردند

[illegible]

که بیاورد گواهی بنده چه گواهی که درباره این سید دارید
مردی نخجوانی بزانو در آمد که من گواهم و گواهی میدهم
که این سید نورالله در نخجوان در مجلس مولانا الطبیب
در وقتی که شخصی مرده بود و آتشش میدادند گفت
که شراب حلالست در مباحثه با مولانا الطبیب حضرت
امیر نورالله در جواب فرمودند که در آن شهر اسلام
و مسلمانی هست یا نه آن شخص گواه گفت که شهر
اسلام است باز حضرت امیر فرمودند که در شهری که اسلام
باشد و من در آن شهر پادشاه یا شحنه نبودم چرا بدفع
من مشغول نشدند و دیگر در آن مدت من چند ساله
بودم آن گواه گفت که امرد بودی و چهارده یا سیزده
کم و بیش بوده باشی حضرت امیر در جواب فرمودند
با امرای دیوان که چه فرمایید در حق این شخص بر طریق
مسلمانی که در صغیر سنی گفته باشد و در

و در حال کمال عقل

و در حال کمال عقل بر آن نباشد امیر فیروز شاه در جواب
گفت با آن کس که گواهی میداد بمولانا نورالله که
این گواهی خود محسوب نیست که یکی در کودکی سخنی
گفته باشد این دم در کمال او را با آن مواخذه
کنند اگر گواه دیگر دارید بیارید دیگر هر چند طلب
داشتند گواه دیگر نیافتند و کسی دیگر گواهی نداده
مولانا لطف الله صدر در اثنای مباحثه آغاز کرد و گفت
که شما را سید میگویند سیادت شما و نسب شما چون است
حضرت امیر در جواب فرمود که سیدیم و صحیح النسبیم
و نسب خود را با آدم پیغمبر میداریم مولانا نورالله در
جواب گفت که به آدم پیغمبر نه با رسول اثبات کردی
این مقدور نیست کسی را اثبات این نتواند کرد حضرت
امیر جواب فرمود که من با حضرت رسول اثبات میکنم
و بشمارم حضرت رسول صلعم با آدم نسب خود را

برسوز

عقل او را صح

فرموده اند صحیح

اثبات فرموده اند هم همه اهل مجلس حیران ماندند
در دم برخواستند و بطرف خرگاه پادشاه رفتند
که احوال بیکبار آخر کنند همه خلق بجمع حیران مانده
که از خرگاه چه خبر بیرون می آید همگی رفتند قضاة
و مفتیان پادشاه پرسید که چه کردید مولانا نورالله در جواب
گفته است که گواه گذرانیدیم و اثبات حلالی شراب
که ایشان گفته اند شد حکم قتل می باید کرد مولانا نور
زاده ابهری در جواب گفته است که چیزی اثبات نشد
و این گواهی درست نبود و اگر نیز این گواهی درست
اثبات باشد با وجود سیادت با این قدر عصیان
این شخصان واجب القتل نیستند باز مولانا نورالله
گفته است که قتل میرسد باز مولانا زاده ابهری
گفت که نقل بنمائیم که این شخصان با وجود سیادت
اگر بالفرض اثبات حلالی شراب بر ایشان شود
بر ایشان قتل روا نیست بهیچ وجه از وجوه

واز خرگاه

واز خرگاه بیرون آمدند و بطرف شهر رفتند
امرای دیوان نیز از خرگاه پادشاه بیرون آمدند ملول حال
و مولانا نورالله بایشان با امیر علیکه و امیر فیروز
شاه گفت که حکم فرمایید امیر فیروزشاه گفت
که چیزی اثبات نگردید چون حکم کنیم و آن روز
مجلس به آن آخر شد و باز ما را بموضع بارک
شهر هرات بردند موقوف داشتند بمجلس دیگر
که پادشاه زاده میرزا الوغ بیگ از سمرقند بیاید
و در آن مجلس قطع و فسخ شود من کل الوجوه چند
وقت گذشت پادشاه شاهرخ عزم طرف قلعه سرخس
کرد و به ییلاق رفت عنقریب میرزا الوغ بیگ
از سمرقند در سرخس باو ملحق شد و التقاء ایشان
دست داد بایکدیگر و در مجلس حکایت ما را در آوردند
بآن پادشاه زاده میرزا الوغ بیگ گفته که دو سید زاده را

میرزا شاهرخ گفت

دو سالست که گرفته ام و محبوس اند و مذهب
علم حروف دارند و ایشانرا بد مذهب میگویند و هر
چند که دانشمندان و عالمان مملکت هرات را جمع میکنم
همه را الزام میدهند و این قوم بهیچ وجه از وجوه
کفری یا نامشروع بر ایشان اثبات نمی توانند کرد
ایشانرا نمی توانم کشت و نمی توانم گذاشت نمیدانم
چه کنم امیرزاده الوغ بیک در جواب گفت که چه
چیزیست که تو در دو سال خیر و شر را از سر نمی توانی
کرد بنزد من فرست ایشانرا که اهالی و دانشمندان
و عالمان و مشایخ و سادات سمرقند را جمع کنم اگر
با ایشان چیزی اثبات کنند بند از بند ایشان
جدا کنم این سخن گفته و دو ماه آنجا توقف کرد و باز
عود کرد بطرف سمرقند و کس فرستادند و بندهای
ما را سنگین کردند تا حدی هیچ بشری از ایشان بند
گیران نشان نمی داد و بطرف سمرقند روانه ساختند
هر کسی سخنی

هر کسی سخنی میگفتند که شما را در آب آمو خواهند
انداخت و بعضی میگفتند که دران ساعت که به
سمرقند برسند امیرزاده الوغ بیک خواهید کشت
کشتن صح
درین محمه سوار شدیم درویش زاده عبد الوهاب
و درویش نجم الدین پیاده همراه ما بودند تا آب جیحون
و به یمن همت فیض رب العالمین بخیر گذشته شد
و رفتیم بطرف سمرقند رسیدیم و امیر الوغ بیک نماز
دیگر گذاشته در دم آورا خبر شد و ما را طلب کرد
و پرسش و مباحثه کرد که شما را چرا گرفته اند و به چه
گناه محبوس ساخته اند حکایت بهتان کارد زدن
و افترای شراب و غیره که درباره ما گفته بودند
ادا کرده شد و پرسید که علم حروف چیست و اصطلاح آن
چه نوع است مختصر آن بمن بگویید تا من بدانم که
اصطلاح شما چیست و بر چه نوع است تا حکم حقیقة

و بطلان آن تواند کردن حضرت امیر نور الله فرمودند که
اصطلاح این علم حروف اینست که صاحب اصطلاح که
مولانا فی آه است فرموده اند که حروف ۲۸ است
و با اسمیت بهمه اشیا رسیده است و خلقت انسان و
حیوان و نبات و جماد و صوت و صدا و نطق و حرکت و سکون
که در جمیع اشیا ظاهر میشود و در مظاهر مختلفه همه در عدد
۲۸ حروف است و از ین ۲۸ حروف بیرون نیست و
این ۲۸ حروف صفات ذات حق تعالی حقیقت امیرزاده
الوغ بیگ فرمود در جواب اصطلاح معلوم شد بعد از آن
مجلس دیگر دست داد اول تندی و ستیزی آغاز فرمو
دند الا در آخر بخیر تبدیل شد و با ما خوش برآمد و گفت
که حالیا امشب از راه آمده اید آسایش کنید فردا مباحثه
کنیم ما را با امیر بایزید پروانه چی که ندیم اوست با او
سپرد و بسیار سفارش کرد که نیکو تعظیم کن ایشانرا و ما در دم

بخانه بایزید

بخانه بایزید روانه شدیم و رفتیم در خانه او چنان استماع
افتاد که الوغ بیگ گفته است که من از ین سید علم حروف
خواهم آموخت و پیش او درس خواهم خواند اگر درس من بگوید
و علم حروف را از من دریغ دارد و پنهان کند بضرب شمشیر
بفرمایم تا علم حروف را با من تمامی درس بگوید حضرت امیر در
جواب فرمود علمی را که بهزار نیاز مندی می آموزند چه قدر
اثر کند تا علمی را که بشمشیر درس گویند چه اثر باشند این
سخن غالبا باو رسانیدند چون صباح شد باز دو کس
پیاپی فرستاد و بتعجیل هر چه تمام تر چنانکه بسیار مردم وهم
کردند که قضیه بر عکس است بهمت و عنایت حق تعالی رفع
شد و مباحثه دست داد میرزا الوغ بیگ آغاز کرد و گفت
شما گفتید که حروف ۲۸ است و حالیا سی و دو نیست سی و
سه است امیر فرمود که سی و دو خود معلوم است حرف دیگر
کدام است او در جواب فرمود که وی حرف دیگر است اهل خطا اسم و لام
بآن متکلم اند امیر در جواب فرمودند که این حروف که شما شمار رید

[illegible] واو

واو و بیت مکسور اگر حروف را کسی با عرآ ثلثه اعتبار
کند نود و شش حروف می شود او گفت که نه این حروف
دیگرست و شکل این را واوی می نویسند و سه نقطه در قفاء
اوی می نهند امیر فرمود بر طریق ستمنا این را هم دلیل داریم
چنانکه گفته اند بیت از سه حرف لام الف لا شد سی و سه
ساله تازه برنا نظم الا بحث موقوفست به انواع سخنها و
جمیع علما و سادات و قضات شهر سبزوار بسیار حاضر بودند
همه ملزم شدند و سکوت کردند کسی را مجال سخن نماند میرزا
الوغ بیک بسیار با ما خوش بر آمد و فرمود که بطرف وثاق
بروید چون ما برخواستیم و روانه شدیم از عقب آغاز کرد
و گفت که کسی که علم حروف را نیکو میداند آمده است آیا من ازو
علم حروف را توانم آموخت آن روز مجلس بآن آخر شد
روز دیگر طلب داشت جمیع علما و سادات و قضات را حاضر
ساخته مباحثه آغاز کرد و باز در آن اثبات که حروف سی و
سه است شما چون سی و دو شمرده اید و شش حرف دیگر هست که

قفاء او صح

در ملک خطای

مملکت معینه

در ملک خطای مستعمل است و اهل خطای بآن متکلم اند
امیر نور الله فرمودند که نظر کنیم به بینیم که پیش از ما این
حروف را سی شمرده اند یا بیش از سی او در جواب گفت
که به بینیم خوب باشد حضرت امیر فرمود که سخن مولانا جلا
ل الدین رومی بدلیل میشاید یا نه او گفت که بلی او مرد دانشمند
بوده است سخن او مسموع است حضرت امیر فرمود که بیت
چون سی و دو بار جاستم هم زیر و هم بالاستم و در جای
دیگر میفرماید که نظم من کیستم من کیستم من چار و هشت و بیستم
او نیز سی و سه شمرده است او مسموع داشت و دیگر ازین مقوله سخن
نگفت و آن مجلس نیز بآن آخر شد بار دیگر مجلس شد ما را
طلب کردند قاضی زاده رومی و دانشمندان دگر حاضر بودند
سؤال کرد که در باره مهدی چه میگوئید حضرت امیر فرمود که
سه حدیث است که در باره مهدی مرویست و ظاهرا هر سه
ضعیف یکدیگرند سؤال کرد که چونست فرمودند که یک حدیث است

که مهدی الا عیسی ابن مریم و دیگری والمهدی من عترتی
من اولاد فاطمه و دیگری والمهدی من اهتدیت اگر عیسی
مهدی باشد بی پدر باشد و اولاد فاطمه را هم پدر و هم مادر
و حدیث سیم هم مهدی را نمانست این سه را تطبیق چون
توان کردن بسیار مباحثه و تفکر دست داد بیرون شدند و
جواب نکردند میرزا الوغ بیگ گفت مگر دو مهدی خواهند
بود امیر فرمود که غرض از دو مهدی چه باشد اگر هر دو موافق
خواهند بود مراد از دوی چه باشد یکیش عبث باشد و اگر هر یک
حکم بنوع خواهند کرد آن مشکل می نماید که یکی را مراد حیات
عمر باشد و دیگری را ممات و از ینجا اختلاف لازم آید و مهدی در
اخبار صادقه چنان رسیده است که از برای نظام عالم می آید
و اگر یکی را اراده کنیم این دو صفت بر او چون اطلاق کرده
میشود و همچنان مشکل در میان بود بعد از آن سوال
کرد که حضرت مولانا فضل الله در باره افلاک و انجم چه

فضل الله

فرموده اند

بر حدیث قدسی

۱۴۵

فرموده اند حضرت امیر فرمود که حدیثی قدسی نقل است
در باره حضرت رسالت صلعم حضرت الهی در باره
ایشان فرموده اند که لولاک لولاک لما خلقت الافلاک
در باره این حدیث مولانا فضل الله می فرماید که اگر وجود محمدی
که سیصد و شصت مفصل است و بر هر مفصل گوشت و پی و رگ و پوستی
و دوازده سوراخ وجود او که این مفصلها و سوراخ و
جود او بآن خلقت آسمانها موافق اند که اگر نبودی
خلقت آسمانها را و درج و دقایق او را و بروج او را بدین
نهج خلقت نمی دادی میرزا الوغ بیگ در جواب گفته که
سوراخ وجود انسانی نه است تو از کجا دوازده میگویی
حضرت امیر فرمود که مردم حاضر و سوراخ حاضر بشماریم
هفت سوراخ وجه انسان را شمردند و دو سوراخ مخرج را که
نه باشد گفت سوراخ دیگر کدام است امیر نور الله فرمود که

که دوازده کلمه است

گفت که

میرزا الوغ گفت

دو پستان و یک نافه دوازده شود حضرت پادشاهزاده
الوغ بیگ گفت مگر پستان زنانرا سوراخ باشد حضرت
امیر فرمود که مردانرا نیز سوراخ هست و در کودکی شیر
بیرون می آید زنان حاضر بودند گفتند که بلی چنین است
و ما آزمایش کرده ایم و در ناف نیز سوراخ هست
خیلی بصنعت انسانی مسدود می شود پس
مسموع داشت و گفت که ببینید که ما دوازده سوراخ
با وجود ما داشته ایم و بی خبر بوده ایم باز میرزا گفت
که در حق وجودیان چه میگویید حضرت امیر فرمودند که از
وجودیان باید پرسید او گفت که وجودیان کیستند امیر
نورالله فرمود که مثل سید قاسم و سید نعمت الله وغیره
او گفت که سید قاسم بنزد من سوگند خورد که من وجودی
نیستم و مذهب وجودیه ندارم امیر نورالله فرمود که مذ
هب وجودیه بما تعلق ندارد و در میان ما و ایشان

در اصطلاحات

در اصطلاحات اختلاف بسیار است آن مجلس بآن اختصار شد
شبی دیگر در ماه رمضان مارا طلب کرد که روزه آنجا بگشائیم
رفتیم و در اثناء چندین مباحثه سخن آغاز کرد بحضرت
امیر نورالله که تو پیش قرا یوسف شراب میخورده و چرا
چنین کردی و حضرت امیر لقمه در دهان داشتند جهت خوردن
آن توقفی شد میرزا الوغ گفت با امیر بگو که بد کردم کاتب
جواب داد که بلی بد کردیم امیر گفت که نه بد کردیم باز پادشاه
گفت که چرا می خوردید پس امیر نورالله جواب فرمودند که او جاهل
پادشاه بود و چون چنین امری فرمود که اگر نمی خوردیم و اطاعت
نمی کردیم بیم هلاکت بود پس شاه سکوت کرد و انواع سخنها
گذشت و آن مجلسها بآن آخر شد در ما بین این مجلسها و
پاشاهرخ بهادرخان شبی مکتوب میرزا الوغ فرستاد که در دین و
مذهب و سیادت این سید هیچ چیزی نامشروع و نامناسب
نیافتیم و اینهارا از ان ممر هیچ گناهی نیست اگر گناه دیگر هست وانمایید

شاهرخ میرزا را در جواب فرستادند که گناه ایشان بانواع
هست یکی جهت دین و مذهب آن و دیگر فرموده که ایشا
نرا بقتل آر میرزا الوغ بیک در جواب فرستاد که من در
ایشان گناهی نیافتم که ایشانرا بقتل آرم اگر بمصلحت من
راضی میشوید من ایشانرا خلعت می پوشانم و دستور
میدهم تا بوطن خود روند یا در پیش خود هر یکی را امیر
تومان ساخته رعایت میکنم جواب فرستادند که آنانرا
می باید از یکدیگر جدا ساختن یکی را در ولایت ایذکان و یکی را
در ولایت … در بند نگاه داشته پای بندند تا موسم
هلاکت ایشان باشند میرزا الوغ در جواب فرستاده که من
نه جلادم و نه زندانبانم چو مصلحت من نمی سازید شما دانید
اگر می کشید شما میدانید و نگاه میدارید شما میدانید و اگر در زندان
نگاه میدارید شما قلعه سلیمانی دارید که در عالم از آنجا محکم تر
نیست ببرید در آنجا نگاه دارید و از سر قهر مارا با ایشان

باز سپرده

باز سپرده از سمرقند با ایلچی همراه کرده بدوازده روز
از سمرقند بهرات رسانیدند چون بآن سپاه شاهرخ خبر شد
که مارا میرزا الوغ بیک باز فرستاده و در عالم آوازه
افتاد که این سیدان جمیع اهل سمرقند را الزام داده و
و میرزا الوغ بیک ایشانرا پسندید و مرید و معتقد ایشان
شده و شاگردی میخواست که بکند و علم حروف پیش ایشان
بخواند همه دشمنان منکوب شدند شاهرخ بهادر خان
حکم کرد که اخی و پسر خواجه نصر الله را از چاه ارک شهر بیرون
آرند و ایشانرا ببرد و برادر زاد در آن چاه کنید آمدند و مارا بارک شهر
بر سر چاهی که آنجا اخی و پسر نصر الله بودند ایشانرا بیرون
آوردند و میخواستند که مارا در اندرون چاه کنند در حضور [illegible]
حضرت امیر با این فقیر آغاز کردیم که ای عسس هیچ میدانی
که ما این دو سید لایق این چاه هستیم او در جواب گفت که نه
باز گفتیم که هیچ میدانی که در چه کار قدم نهاده باری این قدر

باری این قدر بکن که امروز روز سیم ماه محرم است و ایام
عشوره است چون ما را نمی توانید گذاشت در میدان
ببرید تا ما نیز درین روز همچو پدر شهید شویم ما را
در چاه کردند و رفتند چون بنزد شاهرخ پادشاه رفتند
پرسیده است که دران حال چه میگفتند گفتند که ای عسس
هیچ می دانی که در چه کار قدم نهاده ای ما هر چه گفته بودیم
مر ایشان نیز گفتند گفت که عمل خودش آنست به پای
ایشان پیچیده است شش روز دران چاه عمل بودیم
بانواع حالتها که در وقت التقا ادا کرده شود بعد از
شش روز ما را بیرون آوردند و غنا شیر دار و غنه
کرمانی بکرمان روانه شد ما را با او سپارش کردند تا
بکرمان بقلعه سلیمان برود محبوس سازند
و شاهرخ بهادر شاه گفت که تا من زنده ام ایشان

در بند باید

در بند باید که باشند و بعد از آن ما را بشهر کرمان
آوردند و جمیع علما را غنا شیر جمع کرد و مباحثه
و هیچ اختلاف نکردند و همه کمر محبت بستند بانواع
و بعضی کمر عداوت الا دشمنان منکوب و محزون شدند
یک ماه در کرمان توقف شد در ماه ربیع الاول ما را
بقلعه سلیمانی بردند و در آن زندان که زبان عقل در
وصف او لال است چنانکه بروزگار وصف آن شنیده
شود ناگاه از عنایت فضل رب العالمین از جائی
که گمان نبود جودی انگیز پیدا شد که ما را خلاص کند
و به تدبیر ما مشغول شد چون ازین دولت و ازین
منزل که اولین و آخرین را بدین غبطت باشد از عنا
یت خدای تع پیش داشت و او را خلاص کرد
خوانده بودند چه گویم وصف کمال و بزرگی و مشرب
بودن

چند آنکه صح

استعدادِ دولتِ دو جهانی اورا چندان که بقای عالم
بخرست شایسته این جزا و اجر ست بیت از ماست دعا
قبول گردان از فضل و کرم بحق قرآن این کار بدست
او راست آمد و ریسمان و جای بودن همه را تقیه درست
ساخت و کس فرستاد که می باید فرو آمدن ریسمان را
درویش نجم الدین بجای بند کرد و نماز خفتن شب شنبه
هشتم جمادی الآخر قمر در برج عقرب بود حضرت امیر نور
الله را به این فقیر با درویش زاده عبد الوهاب فرو گذاشتیم
و از عقب او این فقیر فرود آمد در نیم راه در ریسمان در بند
ماندیم و بسیار زحمت کشیدیم و دستهای این فقیر بریده
شد از ریسمان چون عمر باقی بود از همت آن عزیزان
بخیر مبدل شد و بسلامتی فرو آمدیم و ما را آن خدا
دوست بحق برد و در چاهی مدت بیست و دو روز
نگاه داشت بعد از آن که جمیع غوغاها فرو نشست و طلبیدن

بدست

یا نور

آخر شد

آخر شد بلندی همراه ما کرد و به ده روز بهرمز رسانید
در هرمز چند روز بودیم درویش محمود رومی را و
مولانا ابراهیم را و درویش مسیح را در جزیره هرمز
یافتیم و چند نفر درویشان دیگر را و چند روز دران
موضع توقف دست داد حضرت امیر نور الله و این
فقیر رخصت شدیم و عنقریب ازان دیار بطرف شیراز
روانه شدیم و با نواع زحمت و خستگی در میان آن طایفه
که قصد میکردند واقع شد تا مدت هشت ماه در ماه
ربیع الآخر بشهر بغداد رسیدیم و شاه محمد را دیدیم و انواع
شفقت نمود الا عجب دین و مذهب و اصطلاحی وضع
کرده است مشاهده آن افتاد مبنی بر انکار انبیا و اولیا
و از نفرات اعتقاد و کلمات او بی دستوری از شهر بغداد
بیرون آمدیم و اکنون در مالیتک این صحیفه و الا
صورت خلاصی تحریر یافت والسلام

تم

بهرمز صح

بوقت تالیفه

نسب نامه حضرت صائل

نسب صائل الذي ورد في شانه تبغير اسمه و زمانه بلسان رسول الله وهو المسمى بشاه ... بن سيد بهاء الدين حسن بن سيد محمد بن سيد عماد الدين بن سيد تاج الدين بن سيد علي بن سيد هاشم بن سيد سرفشاه بن سيد محمد اليماني بن سيد علي بن سيد حسين بن سيد محمد بن سيد هاشم بن سيد حسن بن سيد جعفر بن سيد امام موسى كاظم بن امام جعفر الصادق بن امام محمد باقر بن امام زين العابدين بن امام حسين بن امام علي ابن ابي طالب صلوات الله وسلام الله و رضوان الله تعالى عليهم اجمعين

انبياء الله كه صاحب امانت اند اينهاست

آدم ، شيث ، محلث ، محوف ، عثميا ، ادريس ، ناحور ، نوح ، سام ، يافث ، بره ، جفيه ، ابراهيم ، اسماعيل ، اسحاق ، يعقوب ، يوسف ، ثريا ، شعيب ، موسى ، يوشع ، كالب ، حزقيل ، الياس ، واليسع ، اشمويل ، داود ، سليمان ، اصف ، زكريا ، عيسى ، شمعون ، يحيى ، سليم ، بيرده ، محمد ، امام علي ، امام حسن و امام حسين عليهما ، امام زين العابدين ، امام محمد باقر ، امام جعفر صادق ، امام موسى كاظم ، امام علي موسى رضا ، امام محمد تقي ، امام علي النقي ، امام حسن العسكري ، امام محمد مهدي

وچهارده معصوم پاك و دوازده پيران عزيزان قدس اسرارهم الى يوم قيام وقتها دوران . وصلى الله على سيدنا محمد وعلى جميع الانبياء والمرسلين وعلى آلهم و اولادهم اجمعين والاولياء والصالحين رضوان الله تعالى عليهم اجمعين والحمد لله رب العالمين

كلام الله ده مذكور اولان انبيا عليهم السلام

حضرت آدم ع م	نوح ع م	ادريس ع م	ابراهيم ع م
اسحق ع م	يعقوب ع م	يوسف ع م	داود ع م
سليمان ع م	ايوب ع م	موسى ع م	هارون ع م
زكريا ع م	يحيى ع م	عيسى ع م	اسمعيل ع م
الياس ع م	اليسع ع م	يونس ع م	لوط ع م
صالح ع م	شعيب ع م	عزير ع م	ذا الكفل ع م
هود ع م	ذو القرنين ع م	لقمان ع م	سلطان الكونين سيد المرسلين

شاه انبيا محمد المصطفى صلوة الله عليه وعليهم اجمعين

تمت

قال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الاحد
خرج منه الغناء ودخل فيه الفقر
صدق حبيب الله

وقال عليه السلام
من قلم اظفار يوم الاثنين
خرج منه الجنون ودخل فيه الصحت

وقال ع م
من قلم اظفار يوم الثلاثا
خرج منه الصحت ودخل فيه المرض

وقال ع م
من قلم اظفار يوم الاربعه
خرج منه الوسوسة والحزن
ودخل فيه الامن

وقال ع م
من قلم اظفار يوم الخميس
خرج منه الجذام والبرص ودخل فيه الشفاء والعافية

وقال ع م
من قلم اظفار يوم الجمعة خرج منه الذنوب ودخل فيه الرحمت

وقال ع م
من قلم اظفار يوم السبت خرج منه الداء ودخل فيه الشفاء
صدق حبيب الله المتعال
تم

رساله در حقيقت آدم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسولنا ونبينا
محمد وعلى آله واولاده اجمعين اما بعد بلكل كه الله تعالى
حق جل وعلى دلديكه كندي وصفين وصفاتن كوره عالمي
خلق ايلدي پس بو عالم خلقتنك دليلنده ديدار ووصال
ديدكلري حقك جمالن انسان يوزنده مشاهده ايلمكدن
عبارتدر حديث قدسيده بيورر كنت كنزا مخفيا
فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف يعني
بن كزلو خزينه ايدم دلدمكه آشكار اولم پس بو يرادم
يعني عالمي وآدمي يراتدم تاكه هر ذره ده بيلنم وكورونم
بيت اگرچه كم كورن بيلن حقي بني آدمدر اما
حقيقتده كيرو بيلوب كورن كنديدر نثر اي عاشقلر
واي عارفلر وياراندر توريت شريفده موسى عليه السلام شويله
خبر ويرديكه حق تعالى بيورر اني تريد ان تخلق انسانا
على مثلنا وشكلنا وصورتنا يعني بن دلديمكه
بر كمسنه يرادم واول انسانك قويام كندو مثلنده

مثالنده وشكلنده

وشكلنده وصورتنده وحديث قدسيده دخي بيورر
ان الله خلق آدم على صورته يعني تحقيق الله تعالى
آدمي كندي صورتنده خلق ايلدي اي معرفت اهلي
الله ذو الجلالك كندي ذات احديتنده يعني برلكنده و
شكلنده وصورتنده مثالدن منزهدر اول
بو مرتبه سيني نه كمسه بيلور ونه كمسه كورر زيرا
بو مرتبه ده نه عالم ونه آدم واركه بيلسن انكيچون
ديديلر الله بس الله بيلور جان بيلمسي وكورمسي
آدم صورتنده محال وممتنع اولدوغي سببدن غيري
صورتدن كندولي بيلدردي بو دخي همان كندو كندوني
بيلمكدر اگر حلولي آنكار ايدرسك كافر اولدك قرآني
واحاديثي انكار ايتمش اولورسن پردن آريلدن
دخي آگاه اولكه آدمي يراتمدن حق تعالى كندولي
واسماسني وصفاتني بيلوردي اما آدمي خلق ايلديكي
كندولي هم بيلور وهم كورر اولدي نته كيم بر محبوب

کندولی بیلورکبی محبوبدر اما قرشوسنه آیینه کتوروب
باقمق وکندو صورتنی اول آیینه ده کوریجک هم
کندولی بیلمش وکورمش دخی کورمش اولور غایتده
صفا ایدر و فرح حاصل اولور و آدم دخی حقک
آیینه سیدر و بو آیینه ده کندو جمالن کوروب و عالم
بیلمش اولور لاجرم بو وقتک راضی و اتم اولدیغی
نته کیم مولانا جلال الدین قدس سره بیورر اول بادشاهک
قپوسی محکم بغلو ایدی کمسه ایچرو کیروب کورمز ایدی
کندو کرمندن آدم خرقه سین کیدی دخی قپوسیه چقدی
یعنی باطننده ایدی ظاهر اولدی حق کیشی اولدر
اما کمسه لر کورر بیلمز که کوردیکی نه در و
دیویر رسک دخی انکا ایدر و بو طایفه اکرچه کوز ایله
و جانله در شیطان دکلری بو بلوکدن عبارتدر
و بو بلوکک غایت الوسی و کاملی یزیدر لعنه الله

علیه

علیه و بر طایفه دخی کورر و کوردیکی بیلور بو طایفه
ارندر و اولیالر و عارفلردر ملکلر دیدکلری بو بلوکدن عبارتدر
وقتا که المرء عدو لما جهله بیورلمشدر یعنی کیشی بلمدوکنه
البته دشمندر دیمکدر لاجرم شیطان آدمی بیلمدی دوشمن
اولدی و سجده ایلمدی بو قسم منکر کلور منکر کیدر
ابو جهل کبی ابولهب کبی و کوروب بیلنلر آدمک ایوسی
اولدی کیم لاابد بیلمدی و سجده ایلدی مرید کلور مرید کیدر
قنبر و سلمان کبی نته کیم شیخ عطار رحمه الله بیورر بیت مرد
میباید که کردد حق شناس تا بشناسد شاه را در هر لباس
یعنی ار کرک که بر شاه کیم ایدوکن اکلیه بیله قنقی لباس
کیر ایسه کیسون بو حضره بر قفتان کیدی و کندو ادیله ویر
لباس دخی کیدی وکندو ذاتنی بیلمش و علم دیمزلر زیرا شانی
هر آیینه ده بر صورتله کورمکده در و قرآن شریفده بیورر کل
یوم هو فی شان یعنی هر لحظه ده بر صورتله تجلیده در
نته کیم شیخ عطار بیورر بیت دست تا نشناسد کسی ترا کرم

زدست

نه کم کسنی اکلامق حقوی

[illegible]

ای مرد کامل شاه عالم که آدم آنک صورتیدر و تجلیدر ننک
صورتنده کیروب آخر الامر قتنکی صفتنده قرار ایلدی و اول
صورت اوزرینه ابدی اولدیغنک علم کشف ایله بر بر عیان
و بیان ایلیه یم تا که بیله سک و اوزرینه علم الیقین و عین الیقین
حاصل اوله ای شاه عالم بکی یا ابن محمد آکاه اول که الله تعالی عز و جل
کندو مثالنده بر حرف یازوب اول حرفک آدینی آدم
و حوا قودی و عن اکلدکه شیخ عراقی علیه الرحمه بیورر

نظم بر مثال خویشتن حرفی نوشت ۰ نام آنرا آدم و حوا نهاد

ترجمه یازدی بر حرف صورتنده کندونک ۰ آدم و حوا قودی
آنک ادک ۰ آدم و حوا آنک حب بردرر ۰ کیم موحد اولمدی
منکردرر ۰ آدم و حوا ایکیسی بر وجوددر ۰ غایت حوا
آدمک جمال مخفی و حقیقتیدر که ما و من دنیادر ۰ و آدم دخی
حوا آنک باطنیدر و تکیدر و جلالیدر ۰ اول سببدن
آدم جلال عورت جمالدر ۰ ایو فهم ایله پس امدی آدمک
ایکی یوزی اولدی بری حق جانبنه که حوانک آدمه دوندر
دیکی یوزدر

خلق

دیکی یوزدر ۰ و بری خلق جانبنه که آدمک حوایه دوندر دیکی یوزدر
لاجرم آدمک حق جانبنه کی یوزینه باطن و جلال و ولایت
دیرلر ۰ و خلق جانبنده کی یوزینه ظاهر و جمال و نبوت
دیرلر ۰ و حروفده دخی ولایت بیش حرفدر ننکدر ۰ و نبوت
دورت حرفدر چنکیدر ۰ پس بو ایکیسی که نبوت و ولایتدر ۰
کمالینه بولمغه توجه ایتدیلر که حقک آیینه سنده که صورتنک
کمالیدر ۰ زیرا حضرت حق کندو ذاتنده کمالده در ۰ آیینه
دخی کمال ایدوب اول خوب آیینه ده جمالن بو کمال اسلام و ولایت ایله
کورمکه قصد ایلدی ۰ پس نبوت کمال مظهرین بولمغه
توجه ایلدی که حقک مرادی بو ایکیسیدر یعنی کمال مظهر ولایت
که امام علی المرتضی کرم الله وجهه در و کمال مظهر نبوت که محمد
مصطفی صلعم در ۰ و دخی مصطفی دیمک اورندلنمش دیمکدر
و مرتضی دیمک راضی اولنمش دیمکدر یعنی حق تعالی برکزیده ن
راضی اولنمش دیمکدر ۰ پس آدمدن مراد دخی حق آیینه ده
جمالین کوروب راضی اولمق ایدی ۰ لاجرم مقصود اولمدی

الا علی المرتضی آنک اسم خاصیدر ؛ ایو فهم ایله بو ایکی
وجوددن اوج وجود حاصل اولوب جمله‌سی بش اولمشدر
ولایت حرفنک عددنجه ؛ نته‌کیم ذکر ایلدک ؛ پنج تن
آل عبادر رضوان الله علیهم اجمعین ؛ ای طالب علم الهی لدنی
بو بش آیینه‌نک کمالی بو دفعه ظهور ایتمک قابل اولمدی لابد
تدریجیله و مرور ایام ایله و کواکب سیاره‌نک تأثیریله ظاهر
و کامل اولمغه ایرشدی ؛ و دخی آگاه اول که یدی کوکده
یدی یلدز واردر ؛ و هر یلدزک بر بیک ییل حکمی واردر
و خاصیتی یر یوزنده اظهار ایدر ؛ و صکره دوغن یلدز
اولکی یلدزک و کندینک حکمنی بیله اجرا ایدر ؛ و
صکره کلن بو ایکیسنک خاصه‌سن بیله [struck: اجرا ایدر] قاتار
حکم ایدر ؛ و بونک اوزرینه قیاس ایت ؛ نته‌کیم [struck: [illegible]] کلور
بر قانون فتور صکره کلن بیک اولکی کلن بیکک قانونی
اوزره دخی آرتر زیاده ایدر بس ثابت اولدی که صکره کی کلن

کالده

کمالده اولکیدن آرتق اولور اول سببدن محمد مصطفی صلعم جمله
انبیالردن ظاهرده صکره کلدی و باطنده جمله‌سندن اقدم
و حضرت علی کرم الله وجهه اوچکیسندن صکره کلدی و باطنده خلقک
جمعندن اول کلدی حقیقت خلیفه علیدر که شاه ولایتدر

رباعی
علیدر قطب عالم اول آخر ؛ علی در باطن هم دخی ظاهر ؛
علیی بیلمینلر سومدیلر ؛ علی سومینلر اولدی کافر ؛؛

ای کامل عارف و عاقل وقتا که آدم صفی علیه السلام که ابتدا ظهوره کلدی
اولکی بیک ییلده کلدیکه دور زحلدر لاجرم بیک ییل حکم
[margin: ایلدی]
و زحل یلدزی نحس اکبردر ؛ خاصه‌سی دخی نحسدر ؛ و قتالیدر
اول سببدن آدم علیه السلامک اوغلی قابیل ؛ و قرنداشی هابیلی
اولدردی ؛ و جمیع صولر آجیدی ؛ و شقاوت سعادتدن که آدمک
ضمننده ایدی آشکاره اولدی و بربرینی آجیدی ؛ و قابیل
جمیع شقاوتک اولی اولدی که آخری یزید علیه اللعنه ده
[margin: ختم اولدی]
و سعادتک اولی هابیل و آخری امام حسین ده ختم اولدی ؛
و بو بیک ییلده ولایت حکمی ظاهر اولمیوب کوندن کونه

[margin: جمعینده حق]

نبوت ترقیده اولوب و ثانیاً عالم بو بیتك بیلیده که
دور آدمدر دورلو دورلو صورتلر جزئیاتنده ظاهر اولدی
که حقدن غیری کمسه بیلمز زیرا وما قدروا الله حق قدره
بیورلمشدر یعنی الله تعالی یی کندو کندولی قدرلدوکی کبی
کمسه قدرلیه مز دیمکدر بیت کیدی اول شاه چونکه
آدم صورتین ، بیتك بیل اول صورتده قلدی
رونمایتین ، ای واقف اسرار الهی آکاده اول که
چون زحل دوری تمام اولدی ایکنجی بیلیده که حکم کواکب
مشتری یلدزینکدر و ثانیا عالم ادریس صورتنده کلدی
مشتری یلدزینك حکمی سعد اکبردر سعادتلیدر و التنجی
کوکده در نتکم زحل یدنجی کوکده در و سعادت اولدر که
اول زمانك قطبی صورت ادریسده در عالم و فاضل
اولمقدر زیرا جهل نحسدر و سعادت علمدر و اول سببدن
ادریس نبی یه خلق دیلینده جمشید دیرلر
بو دکلو عالم و فاضل قویدیکه حقنده حق تعالی حضرتلری

ورفعناه

ورفعناه مکاناً علیاً بیورر یعنی بز آنی قالدردق
مکان علیایه که مقام معرفتدر که خاصه علم علیادر
اول کتابتی و حساب طلسمی و حمامی و بونك کبی خوب
صنعتلری اظهار ایلدی که نتیجه علمدر و نقدار علما
و فضلا و ارباب مشتری یلدزینك حکمنده در
و مقاملری مقام علیادر یعنی مقام علمدر و بو
بیتك بیلیده دخی نبوت کتنمی ترقیده اولدی
ولایت قمری حضور دوغمش ایدی ، ای مرد خدا او
جنجی بیلیده حکم کواکب مریخدر و ثالثاً عالم نوح خلعتن
کیدی کلدی و مریخ یلدزینك حکمی اصغردر و بشنجی
کوکده اولور قزل و خرابی یلدزدر و اول سببدن نوح علیه السلام
قهاریت صفاتن کیوب رب لا تذر علی الارض دیارا الآیه
دیدی یعنی یا رب یوزنده کافرلری قهر ایله دیدی
نوح دیمك اغلایجی دیمکدر نوحه دیندر شول قدار اغلدیکه
کوزی یاشی کافرلری طوتدی غرق ایلدی و طوفان نوح علیه السلام

کوفه مسجدینک صول طرافندن بر تنوردن اولمشدر
کم حضرت شاه ولایت علی ابن ابو طالبی ابن ملجم لعین شهید
ایلدیغی یردر۰ طوفان نوح ینه وکن بوندن بیلنسون۰
ولوا دخی بونک بیلده نبوت ترقیده اولوب رسالته
یتشدی زیرا نبی کامل اولو العزم اولور رسول اول نبی
آدم صفی و اول رسول حضرت نوحدر۰ و آره سنده نسلی
طوتمدی و صناعت صحفدر۰ و اول تجدید عالمیدر که بوکره
آنک زماننده عالم یکیلندی بیت نوح شکلنده بوکره
کلدی شاه۰ ایلدی بونک بیل قدر اول آده وواه۰
ای آفتاب عالم دور دخی بونک بیلده حکم ایتمشکدر
کوک اولمغین مقام عدالتدر۰ اکثر وقتی سعادتدر
و بعض وقتده نحس اولور نیته که اوغلان دوردخی
آیده آناسی قرنده جانلنور که آلتی ایلدر لسلر که
دور اصغردر۰ و دوردخی بونک بیلده نبوت جانلندی
ولایت حکمی ظاهر اولمق ایستدی یعنی ابراهیم خلیل اللهدر

حضرت شاه عالم

حضرت شاه عالم ولایت یوزندن نقاب کوتروب بونی تنی
راست اولوب اوینه یرینه کلدیکه حنیف نهاردر خلیل
الرحمنده کامل اولدی۰ و ولایت قمری افقندن وجود کوکنک
کنارندن طالع اولدی۰ ولایتک خاصه سی ربوبیتدر یعنی
کم بیلمکدر اول سببدن ابراهیم خلیل الله اول کعبه یی
بنیاد ایلدیکه کلی آندن عبارتدر۰ صفره یی اورته یه
خلیل آتدی برکت خلیل دیدیکلری آندن عبارتدر۰ و اول
چراغی اول اویاندردی چراغک روشن اولسون
دیدکلری آندن عبارتدر۰ بو دعالر ولایتک
اولسون دیمکدر۰ ای طالب ولایت کامل
و اکا اوتعلق که۰ آدم صفی که اول نبودر یعنی
اول نبوت آنک آننده ظاهر اولدی۰ و صنعتی
اکنجیلک ایدی۰ لاجرم بغدای اکمک حضرت آدمه
و ذخیره یلدزینه تابعدر۰ و قوج آلتی ابراهیمه و کونش
ولایتنه تابعدر که انسانه آندن نافع یوقدر۰ ای

اي محب انبيا ومريد اصفيا واوليا ابراهيم خليل الله حضرتلرنده
هم نبوت وهم ولايت ظاهر اولديسه لاجرم بونك بلندن
ایکی ولد ظهور ایلدیکه بریسی نبوتنه وبریسی ولایتنه مظهر اولدی
اگرچه هر برنده نبوت وولایت وار ایسه ده الولد سر ابیه در
یعنی اوغلان بابانک سریدر و بو قرونده دیمشدرکه نبوة
جهت ولایتدن اکدر لاجرم اسحق نبی عم نبوتنه مظهر وزوجتنه مظهر اولدی
خاصه زوجه سندن طوغدی که ساره خاتوندر چونکه جهتدر
وجهت نبوته متعلقدر لابد اسحق پیغمبر عم ابو الانبیا اولدیکه
یعقوب ایله عیص جهت دوغدوغنه دخی سبب بودرکه اسحق
نبینک اوغلانلریدر ویعقوب نبی که اسرائیل نبیدر اون ایکی
اوغلی اولدیکه اون ایکنجیسی یوسف پیغمبردر عم ویوسفدن
غیریسینک اون ایکیسی اولدیکه اوغل اوغلنه اسباط
دیرلر سبطک جمعیدر نته کم قرآنده واسحق ویعقوب
والاسباط دیرلر اون ایکی بیک انبیا بنی اسرائیلدن که
یعقوب اوغلانلریدر باقیسنی الله بیلور وحق تعالی اسحق حضرتنی

وبشرناه

وبشرناه باسحق یعنی ابراهیمی اسحق ایله تبشیر ایلدک
وصفات علم حقه متعلقدر که نبوت طرفیدر و اسحق ابراهیم
نبوتنه مظهر اولدیغنه بر دلیل دخی بودرکه بر طرفدن اسمعیل نبی
که ابراهیمک ولایت خاصه سینه مظهر دوشمشدرکه فردیت
وجلالیتدر و بطوندر یعنی بیلکلیکی طرفیدرکه مالیدن یعنی
جاریه سی هاجره دن طوغوب صبر ایله متصف اولدی
حق جل وعلا قرآنده اسمعیل اغزندن بیان ایدوب بیوردی
یا ابت افعل ما تؤمر ستجدنی ان شاء الله من الصابرین
یعنی ای بابا حقک بویروغن طوت بنی بوغزله ان شاء الله بنی
صبر ایدیجیلردن بولورسن پس مظهر ولایت اولدیغنه صاحب
بصیرته بر دلیل دخی بودرکه حضرت ابراهیمده عم هم نبوت
هم ولایت ظاهر ایدی لاجرم جدی جمیع انبیا واولیانک
ده ده سی اولمغه لابد اولدی ای اهل معرفت معلوم اولا
چونکه نبوت جهتلک ولایت تکلک ایسه ده ضروری اسمعیل
بلندن بر نبی ظاهر اولمدی الا که حضرت محمد مصطفی صلعم
اسحقدن نچیدر بوحسه اسمعیلدن نچیدر بونده بحث چوقدر

اما ذبیح الله قنغیسنه یعنی ابرهیم خلیل الله بوغزلمغه قنغیسی
آلندندر و بیورمشلردر که بن ایکی بوغزلمق یرینه کلنک اد
اوغلی یم دیو بیوردی اما بو ثابتدر که الّتی بر آتادن
حضرت فخر عالم علیه السلام حضرت آدم صفی یه چیقار اول
یدیسی انبیادن و اول یدیسی اولیادن و اول یدیسی
سلاطین و قضات و حکام اولمشلردر پس اسمعیل علیه السلام
نسلندن انبیا کلیجک اولیا و حکام کلمسی
مقرردر تا عبد المطلبه که رسولم حضرتلرینک جدی
و حرم شریفنک قاضیسی ایدی نته کم مشهوردر
ای کان کاف و نون وای معدن سخاوت
پس بشنجی بینک سیلده دور زهره در سعد اصغر در
حضرت شاه عالم اسحق نسلندن و یعقوب علیه السلام
اوغلّرندن اولا نبوت ایله و آخر ولایتله موسی علیه السلام
صورتنده ظهوره کلدی که عیش و نوش و ساز و سوز

فخر عالم

اوغلیلرندن

اول دورده

١٦٠

اول دورک نشانندندر تا که فرعون دورت یوز
ییل عیش و نوش ایلدی بر کون دیشی آغرمدی
و هیچ باشی آغرمدی آخر انا ربکم الاعلی دیدی موسی علیه السلام
هابیل مرائتیدی فرعون قابیل علیه اللعنه مرائتیدی
اول سببدن شقی اولدی ای مرد خدا هارون ایله موسی علیه السلام
عمران اوغلّریدر و مریمک باباسی دخی عمراندر که
بو ایکی اوغلی وار ایدی اما عمران دخی ایکیدر لکن مشهوری
موسی و هارونک باباسیدر که بریسی مظهر نور نبوت
و بریسی مظهر ولایتدر ای عارف خوب نفس آگاه اول که
آلتنجی بینک سیلده دور عطارددر یلدزی سعد ایله
سعد و نحس ایله نحسدر لاجرم سعدیتنده مظهر شاه عالم
عیسی کسوتن کیدی و نحسیتنده مظهر یحیی علیه السلام خلعتن
کیدی و عیسینک علیه السلام نبوتی و رسالتی غالبدر موسی علیه السلام
مرائتیدی و یحیی نک علیه السلام حزنیتی غالبدر هارون علیه السلام
جهتی

علیه السلام

جرایش ایدی و عیسی عم آناسی اوغلیدر که مریم بنت عمراندر
و یحیی عم باباسی اوغلیدر که ذکریا علیه السلامدر یعنی
حضرت شاهک جلالی یوزینه مظهر دوشدیکه دائما حزنده
و اضطرابده ایدی و جمالی یوزینه عیسی عم مظهر دوشدیکه
دائما بشارتده و شادلقده ایدی و احیایه و
صحته سبب اولدیغی دخی جمال یوزینه اولدیغی دلیلدر
زیرا آطره کلن نفسدر که محمد حیاتدر و دخی اکا اولکه
حضرت نوح علیه السلامده طبیعت آب کمالن بولمشدر
و حضرت موسی علیه السلامده طبیعت نار و حضرت عیسی عم
ده طبیعت هوا کمالن بولمشدر آنجق طبیعت خاک
قالمشدر که عناصر اربعه کامل اولمغله قابل معتدل
بولنه ایدی و عیسی عم بو سری بیلدوکیچون
یأتی من بعدی اسمه احمد دیدی یعنی بندن صکره برنبی
کلسه کرکدر که آنک اسمی احمد اوله کرکدر دیدی
محمد اوله کرک دیمدی زیرا احمدیت مرتبه سنی

محمدیت

محمدیت مرتبه سندن اعلادر نته کم بیان اولنور
ای سلطان کرم بو حظوظ که واردر یعنی یوزک حظلری
که بیدیدر اول بیدی بیک بیلک حکمنده در بو بیدی
بیک بیلک هر بری اوللرنده کلمک لازم دکلدر
بونلرده بیک یاشلری دیرلر یعنی بیک ییل آنلرک
حکمی واردر کرک بیک سنه اوللرنده یا اوسطنده
یا آخرنده کلسن یعنی مقصود اول دورانک یعنی
اول یوزک که اول نبی قاشیدر که یوزک قاشنه
عربجه فص دیرلر بس انبیایه برکمسه که فطرة
دیدکلرینی بیلمیه اول کمسه عالم دکلدر ای صاحب کمال
بو کرده کلدک عیسی علیه السلامدن صکره بنی اسرائیلدن
نبوت مهرینک نوری صبح ایوب عربه دوشدی که
ولایت خاصدر اما نبوت مخفی و ولایت آشکاره یعنی
سلاطین و حکام و قضاة اولدی جد رسول یعنی
عبد المطلب التنده ولایت نوریله نبوت نوری جمع اولوب

فطره

که جد رسول عبد المطلبدر

جمع ایدوب کلدی مثلا بر سیجاق آتشغه دل یوقرو وبر
قامتدر الف واتوی مرها بتندن ایکی جتال اولدوغی
کبی صلبدن صلبه ولایت نوری عبد المطلب صلبنه کلنجه
یکتا ایدی چونکه عبد المطلب صلبنه کلوب عالم اژدرها
صفات هلالی وش وجعل و اوی ایکی باش اظهار ایتمک
دیلدی لاجرم نبوت نوری اوغلی عبد الله آلننده
زوجدر فرد ایله زوج اولور پس کیشینک کمالی
اوچنجی مرتبه ده در یعنی اوغل اوغلنده که سبطیدر
آنده کامل اولور لاجرم یدنجی بیک سلنده که دور قمردر
اوننجی بیلنده که کمال حاصل بده در و نبوت نوری عبد الله
آلننده کلوب محمد رسول الله آلننده کامل اولدی
اول نبوة ابراهیمده ایدی کامل اولمیدی اما
اول کمال ایله بو دورده حضرة محمد مصطفی صلعم حضر
تلرنده ختم اولدیکه مراد نبوت تشریعیدر یعنی
شریعت کتوره جک پیغمبر تمام اولدی زیرا شریعة

تمام

ذی محشور اولمیه که اسلام
دیننده غیری
دین استر

تمام اولدی که حق تعالی بیورر ومن یبتغ غیر الاسلام دینا
یعنی بر کمسنه اسلام دیننده غیری دین طلب ایلیه اول
دین قبول اولنمیه اول کیشی آخرتده زیانکارلردن او
لور دیمکدر اما نبوة تعریفی که ولایده دخی اولور که مجدد
حقدن خبر ویرمکدر هر ولی نبوت تعریفنده نبی درجه سنه کم
رسول الله صلعم بیورمشدر علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل
یعنی بنم امتمک عالملری بنی اسرائیلک پیغمبرلری کبیدر
که انلر شریعت کتورمیوب بنم کتوردیکم شریعتی تحقیق
ایدرلر و دخی بو جانبده ولایت نوری که ابو طالب آلننده
ایدی بر نبی حضرت شاه عالم آلننده که قالب مرتضی در
شاه عالم کندی قالبنی محو و ستر ایتدی اولدی یعنی ولایت
که حضرت امام علی ده کامل اولدیمی و نبوتده حضرة محمد علیه السلام ده
که دور قمردر اوننجی بیلنده ختم اولدی ظاهر اولوب
و اوچنجی بیلنده حضرة شاهه کمال ولایت ظاهر اولدی
و قتا که نور ولایت ابو طالب آلننده دوشدی شاهه ولایت
خاصه سی تربیت ایدوب نته کم ذکر اولندی

مجدد

لاجرم حضرة خاتم نبوت کمال اوزره اولدیسه وولایت
آناسی ابوطالب تربیت ایلدی اول سببدندر حضرت
محمد علیه السلام حضرتینه ابوطالب یتیمیدر دیرلردی
ای درویش آگاه اولکه انسانک حیواندن تمیزی
دیل ایله وال ایله در حیوانک نه الی وار که احتجاج ایلیه و
نه دیلی وار که سویلیه پس علی اسمنه مظهر دیلدر
وسیم قادره مظهر الدر لاجرم علیم علم دیلک و قدرت
الکدر و دیلک ظهور ایدیجک یرینه انبیادرلر و
الک ظهور ایدیجک یرینه اولیادرلر که بوتنزل سلا
طین در یعنی بکلردر و بکلر ولایتلقیندر اما کاه او
لور که ایکیسی بر کیشیده بولنور یعنی هم دیلده کمال اور
که عالمدر هم الده کمال وار که قادردر حضرة مصطفی
و مرتضی کبی و کاه اولور که دیلده کاملدر والده قد
رتی یوقدر اولیانک فقیرلری کبی و کاه اولور که دیلده
کمالی یوقدر والده قدرت واردر سلاطین کبی پس
اول سببدن بر صاحب زمانیله بر صاحب ید الکرو قتده بر

اولوب
مصاحبت ایلر

١٦٤

اولوب مصاحبت ایلر که وجود کامل اوله و بوندن غایت
غرض بودر که حضرة مصطفی کبی ختم نبوتدر دیلده والده
وار ایدی ولیکن حضرت علی ید قدرت حقه و حضرة مصطفی علیه السلام
لسان حکمت حقه مظهر دوشمشلردر نته که قرآن نبی یه و سیف
علی یه ویرلدو کنه سبب بودر پس نه دکلو شمشیره تابع کمسه لر
وار ایسه سلاطین و سپاه تیغ بند و اهل قبضه اولنلر علی دن
دم اورمق واجبدر و نقدار خطبا و علما وار ایسه بونلر
نبیدن دم اورمق واجبدر و هم اهل کشف بویله بولمشلردر
ای صاحب ستر و قفا که رسول کونین و خواجه ثقلین بیورر
انا و علی من نور واحد یعنی بن دخی علی ایکمز بر نوردنوز
یعنی نبوتنه نبی و ولایتنه علی در ایکیسی بردر غایتی بوکه
بری ظاهری و بری باطنیدر و بر حدیثده دخی بیورر دیکه
یا علی کنت مع جمیع الانبیاء سرا و معی جهرا یعنی جمیع انبیا
ایله گیزلو کلدک بنم ایله آشکاره کلدک لاجرم ثابت
اولدیکه ولایت حضرة رسول زماننه دکن خارجده
وجود بولمیوب گیزلو ایدی انبیا ایله خارجده وجودلری
واردر سیر ایلر ایمش تا گندو قاب بولنجه که

سیر

که قایل مرتضی در پس ظاهرده نبوت دایره‌سی محدود
یعنی سنورلنمش در الا اید نبوت صدرنه و حدته
کلوب قرار بولیجق لازم کلدیکه صاحب ولایت سر خدادر
بو خاتم نبوتده ستر ایلیه و باطنده بولدیلقدن غیری
ظاهرده دخی بولدیغی اطلاق ایلیه نته که احد جنکنده و
خیبرده سلاسلده و نیجه بونک کبی یرلرده ایلمشدر
و دخی آگاه اول که چونکه نبوت ظاهر و ولایت باطندر
اول سببدندر حضرت خاتم نبوت حرمک ظاهرنده و
جودده کلوب و حضرت شاه ولایت حرم کعبه‌نک باطننده
حجر الاسودک دیبنده وجوده کلدی و قتا که امیر المو
منین علی ابن ابو طالب کرم الله وجهه بیوردی انا
کلام الله الناطق و دخی حدیث صحیحده دخی وا
قع اولدیکه علی ممسوس فی ذات الله تعالی یعنی
حقه یاپشمشدر آیرو دکلدر زیرا کلام صفاتدن
آیرلمز متکلمدر و صفات ذاتدن آیرلمز غایت

اتحادندن

اتحادندن کویا بر برینه یاپشمشدر دیمکدر
و دخی کلام خدا سر خدادر نته کم امیر المؤمنین بیورر
جمیع اسرار الله فی کتب السماویة یعنی الله تعالینک
جمیع اسراری کوکدن اینن کتابلرده در و کوکدن اینن
کتابلرده اولان اسرار قرآنده در و جمیع قرآنده اولان
اسرار فاتحه‌ده در و فاتحه‌ده اولان اسرار بسم الله‌ده در
و بسم الله‌ده اولان اسرار بای بسم الله‌ده در و جمیع اسرار
بانک آلتنده‌کی نقطه‌ده در و بن بانک نقطه‌سی‌یم
بیوردی و بر یرده دخی بیوردی العلم نقطة کثرها
الجاهلون بیورمشدر یعنی علم بر نقطه ایدی جاهللر چوقلتدی
دیمکدر پس چونکه اسرار آخر کتابده یعنی قرآنده
ختم اولدی پس قرآنک ستری حروفدر و حروفک
ستری که نقطه‌در و نقطه که حضرت شاه‌در لازم کلدی
که بر ستر ظاهر اوله یعنی هر کیم اگر نبی و اگر ولی آکا همراه
نهان اولدی علی حمله سیله ستر ایدی بو نیجه اصدافک
ایچنده در ایدی چون صدف آچلدی کلل اولدی

کلل

ا

لاجرم در نجف اول شاه در امیر المؤمنین بر بیرده
دخی بیورر انا الاول والآخر والظاهر والباطن
یعنی اول بن آخر بن ظاهر بن باطن بن دیمکدر یعنی حضرت
کلام ناطق حقدر تکلم بیان ایلدک وجمیع مخلوقات
کلامدن خلق اولنمشدر اذا اراد شیئا ان یقول
له کن فیکون یعنی حق تعالی بر نسنه‌یه ایراتمک ایستسه
بر کره اول در همان دم اولور پس اول و آخر ظاهر و باطن
وجودی اول کلمهٔ کن ایله اولدی و کلمهٔ کن کلام حقدر
تکلم بیان ایلدک واگر حضرت شاهی یوق فرض ایلسک
که کلامدر هیچ بر شیء موجود اولمز ایدی پس بو معنایه
اول و آخر و ظاهر و باطن در یعنی کلام حقدر پس انا
المصور فی الارحام بیوردیغی بو معنایه در یعنی اوغلانجغی
آنا قرننده بن تصویر ایدرم که کلام حقدر دیمکدر
ودخی آگاه اول که حق تعالی قرآنده الله نور السموات

والارض

والارض بیوردیغی یعنی یرك وگوگك نوری خود نور
محمددر که نور احددر ونور خود عین نور محمددر که انا
وعلی من نور واحد بیورمشدر پس یرك وگوگك نوری
علی درکه بیورمش انا النور الذی اقتبس موسی منه
یعنی امیر المؤمنین آیدر بن شول نورم که حضرت موسی بندن
اخذ ایلدی موسی یاقدی وبنم نورمله نورلندی لاجرم
اول آتش موسی‌یه بن سنك ربکم دیدی همین نور علی
ایدیکه صاحب کمال سوزینك حاصلی بودر که حضرت محمد مصطفی
که خاتم الانبیاء والمرسلیندر ایکی طرفی واردر که تکلم آدم
صفی ذکرنده بیان ایلدك اول طرف خلقدرکه آگا
نبوت دیرلر که اسم محمد بو طرفی اعتباریله در پس بو مقامده
کلمی حمیرا وارضنی یا بلال دیردی یعنی بکا سویله یا عائشه
گوگلم آچلا ویا بلال بانگلا گوگلم راحت اولسون جماعت قا
رشمق ایله دیر ایدی و بر یوزی دخی حقه ایدی یعنی
حق طرفی و بو مقامده خبر ویرر که لی مع الله وقت

لا یسع فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل یعنی بنم حق ایله بر وقتم واردر
که آنده نه جبرئیل امین ونه نبی مرسل صغار یعنی یول بولمزلر
که کندونک نبوتی حالیدر و بو نوری اعتباریله که بو طرف مرتبهٔ
ولایتیدر و بو اعتبار ایله اسمی احمددر بن وعلی بر نوریز دیمکدر
پس باطنی اعتباریله علی ولایتدر دیدیلر و ظاهری اعتباریله
اسم محمد نبوتدر دیدیلر زیرا وجودده ایکیلک یوقدر
پس نبینک باطنده خود ولایت ایدی لابد جمیع انبیانک
سری وباطنی علی اولدی وسلام ای نوع عالم وقتا که نبوت
زوج وولایت فرد اولدیسه نته که ذکر ایلدک لاجرم حضرت
شاهنک تنک لغته مناسب حضرة محمد مصطفی ع م حضرتلرینک
جفتلکی واقع اولدیکه قزی فاطمه در ونبوت ادنی وولایت
اعلا اولدیسه لازم اولدیکه جفت ارضدر ترکیبی دوشنه
وفرد سمادرکه ولایتدر آنک اوزرینه کله پس بو محلده
آدم علیدن کمال بولدی وحوا فاطمه دن کمال بولدی پس
کمالی کمال ولایت ایله کمالی نبوتدن ایکی ظهور ایلدی بری نبوی

اولوب والیده

اولوب والیده سی جفتنه تابع اولدی که امام حسندر و
نقطهٔ ولایت خاصه که باطنه مخصوصدر امام حسین دوشدی
اگرچه نبوت حسندر یعنی کوزلدر اما ولایت حسیندر یعنی
کوزلجه در اگرچه هر برنده یعنی حسن وحسینده ایکیسنک دخی
اتاسنه وآناسنه حیثیه وار ایدی اما حکم غالبکدر که
یعنی حسنده نبوة جهتی غالب وحسینده ولایت جهتی غالب ایدی
ای طالب اسرار الهی وقتا که حضرة رسول صلعم بیوردیکه یا علی
انت منی بمنزلة موسی وهارون یعنی یا علی سن بکا موسی ایله هارون
مرتبه سنده سن یعنی اولو قرنداشمسن که ولایت نوری نبوت
قرنداشیدر باطن اولدیغی حیثیتیدن اولو قرنداشیدر
لاجرم هارونک ایکی اوغلی وار ایدی بیوگی شبر کوچکی
شبیر دیرلر ایدی عبرانی دلنجه حسن وحسین دیمکدر
نته کم ذکر ایلدک پس علی ع م هارون کبی اولیجق اوغللری
دخی بونلره اولمق مناسب اولدی زیرا اسمعیل ایله اسحق
وموسی ایله هارون وعیسی ایله یحیی ومصطفی ایله مرتضی سترلری

١٦٦

١

ووجودلری غالبدر و کاملاً دکلدی پس کللی بو ایکیسنده
کمال بولدی ۶ لاجرم محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین
جمله سی حقیقتده بر وجوددر و بر نوردر ۶ نته که جمیع انبیا
لانفرق بین احد من رسوله بیورلمشدر ۶ یعنی بز بونلرک
اورته سین حقیقتده فرق ایلمزز دیمکدر ۶ نته کم آعداد جمله سی
واحددر ایکی اوچ دورت بش دیدک هپ بو تکراردر
هیچ بر وجهله واحده مغایر و مقابل دکلدر اما ایکی و
اوچ و دورت و بش بر وجهیله مغایردر کیرو بر وجهیله موا
فقدر اما حقیقتده اسم عین مسمادر ۶ و دخی بو ایودر
و بو یرامزدر دیدکلری حرامدر که سوزیله حاصل اولمشدر که
ایو یرامز دیمکدر ۶ یوخسه حقیقتده هپ جمله ایودر هیچ
یرامز یوقدر هپ حقدر باطل یوقدر نته کم بیورر و ما خلقنا
السموات والارض و ما بینهما الا بالحق یعنی بز یری
و کوکی ۶ و ایکی کوک آره سنده اولانی یراتمدک الا حق
اوزره یراتدک دیمکدر نظم یرده کوکده جمله حقدر
تمرنه وار ۶ جمله بر حکمتدر دار و دیار ۶ جمله سندن
کرچه حق

خلقنا السموات

کرچه حق مستغنیدر ۶ لیک اول صورت و هم معنی درر ۶
استدی هر ذره ده اوله عیان ۶ جان اوله معنی و صورت هم جهان ۶
پرده لازم اولدی تا بویله اوله ۶ کولکه کبی رمز مکر اوبلن اوله ۶
طاقتی یوق کم بقه خرشیده توز ۶ اویله وقتندن بو کوندن برده سز ۶
بی حجاب اولسیدی کر نور خدا ۶ عالمی یاقردی عجب بالنده تا ۶
پس حجابی ذاتنک اولدی صفات ۶ پس صفاتی بیلکله اولدر کاینات ۶
کائناتک مجملی آدم درر ۶ آدمک تفصیلی هم عالمدرر ۶
آدمی دکدی خلیفه ایلیوب ۶ عالمی آکا وضیفه ایلیوب ۶
ذاتی احددر آنکا احمد صفات ۶ بوله درسک اول صفاتنه
عین ذات ۶ پس خلیفه لازم اولدی احمده ۶ آنکله بو
معنانی خوش بسرای دده ده ۶ پس خلیفه احمده اولدی علی
خاتم اولدی انکیجون اول ولی ۶ نثر ای عاشق غالب وای مرید
علی ابن ابو طالب بو خبردن دخی آکاه اول که چونکه بر ییل
اون ایکی آیدر و کوکده اون ایکی برج واردر ۶ و اون
ایکی چشمه واردر که اثنا عشر عینا بیورلمشدر ۶ و یعقوب
پیغمبرک که بنی اسرائیلدندر اون ایکی اوغلی اولدی
و اون ایکنجیسی کامل و مکمل اولدی که یوسف نبیدر آدم

پرده سوزنه ۶

پس لازم كلديكه اون ايكى اوغللريندن ظهور ايده
زيرا نور ولايت اولا ابرهيم خليل آلنده ظهور اولديكه
قطبيت عالمدر وحضرت امام على دن كرم الله وجهه
كامل اولدى وبو كمال ايله ولايت دخى ختم بولنمق
استدى نته كم نور نبوت اولا حضرة آدم عم آلنده
ظاهر اولدى وحضرت ابراهيم عم آلنده كامل اولدى
وكماليله حضرت محمد عليه السلام ده ختم اولديكه خاتم
انبيادر لاجرم ختم نبوتله كمال ولايت جمع اولدى يعنى
حضرت محمد ايله حضرت علىده جمع اولدى پس نبوت
ختم اولدى كه دائره اصغر ايدى و ولايت دائرهسى
اكمل واتم واكبردر كه قالدى اولدخى خاتمين ديلدى
كه كل شئ هالك الا وجهه بيورلمشدر پس نقطه ولايت
كه امام حسين آلنده نقل اولمش ايدى عجم فرزندك
كه شهربانو ايدى اوغلى اصغر آلنه كه زين العابدين در
نقل ايلدى آندن محمد باقر آندن جعفر صادق
آندن
آلنه

آلنه پس آندن موسى كاظم آلنه نقل ايلدى پس آندن
على موسى الرضا آلنه آندن محمد تقى يه آندن على نقى
آلنه نقل اتدى پس آندن حسن العسكرى آلنه آندن
محمد مهدى آلنه كه خاتمة الائمه اثنى عشردر رضوان
الله تعالى عليهم اجمعين زيرا امامت شول كيمسنه يه
ثابتدر كه نقطه ولايت اول كيمسنهنك آلنده دوشه
زيرا آگاه اول كه برامامك روح دورت اوغلى واقع
اولور اما نقطه ولايت انجق بريننك آلنه دوشر امامته وولايته
اول مستحق اولور وبو اون ايكى امامك هر برى وليدر
وهم نبى در اما نبوت تشريعيه ده كل يعنى وضع شريعة
پيغمبرى دكل نته كم ذكر ايلدك انجاق نبوت تعريفيله
نبيدر كه حقدن خبر ويرر نته كه حضرة نبوى تشريعيله خبر
ويردى علماء امتى كانبياء بنى اسرائيل وبو
اون ايكى امام انبيادندر يعنى معنى حديث بودر كه
بنم امتمك عالملرى بنى اسرائيل پيغمبرلرى كبيدر كه
حضرة موسى شريعتنه دعوت ايدوب اول شريعتى

یعنی لسقه شریعت وضع ایتمزلر دیمکدر اما ای ناقص اهل
تأویل اگر دیرلرسه که حضرت رسولده دخی ولایت
وار ایدی نیچون بو سوزلر علیدن صادر اولدی
محمد علیه السلامدن صادر اولمدی جواب بودر که
انبیا واضع شریعتدر یعنی شریعت اجرا ایتمکه مأموردر
نتکیم بویورر بعثت لبیان الشریعة لا لبیان الحقائق
یعنی بن گوندرلدم شریعت بیان ایتمکه حقایق بیان ایتمک ایچون
دگل و بر حدیث شریفده بویورمشکه بن خلقه تنزیل ایله
جنک ایدرم و علی تأویل ایله جنک ایدرکه وما یعلم
تأویله الا الله والراسخون فی العلم یعنی تنزیل تأویلنی
الله تعالی بیلور و علمده محرم اولانلر بیلور که علیدر لاجرم
اولیا کاشف اسرار الهیدر اول سببدن نبی وضع
ایتدوکنی ولی تحقیق ایلر بو وجهه وضع ایتدوکنی بوزمق
محالدر و خلقک اکثری جاهلدر حضرت علینک سوزینی
رسولک سوزینه مخالفت صنورلر و منکر اولوب کافر
اولورلر نعوذ بالله تعالی بو سببدن اون ایکی امامک محمد

مهدیدن

مهدیدن غیری شهید اولدیلر نتکم اکثر انبیا که یحیی گبی
ذکریا گبی و عیسی گبی و غیریلر که ولایت جهتی غالب ایدی اولمغین حقیقتدن
سویلرلردی عوام آنکلامیوب قتل ایدرلردی و دخی
آنکا اول که نبیلرک شهادتی زهردندر و ولیلرک شهادتی
دمیردندر نتکم خیبر قلعه سنده حضرت نبی یه زهر ویردیلر
حضرت علی یه قلیج اوردیلر آخر شهید اولدی و
حضرت امام حسن که نبوتی ایدی زهردن شهید اولدی
و حضرت امام حسین که ولایت منسوبدر قلیجدن شهید اولدی
و دخی آنکادر اول که یتمش بیک جهود قانی دوکلمینجه
یحیی پیغمبرک قانی یره باتمدی و امام حسینک یتمش
بیک کره یتمش بیک یزیدی قانی دوکلدی اما حقیقت
سوز بودر که نسلندن امام محمد مهدی خروج ایدوب
تمام یر یوزندن یزیدلرک ظالملرین کسوب قانن دوکمینجه
امامک قانی بیلنمز یعنی حقی ادا اولنمز ومن
قتل مؤمنا فکأنما قتل الناس جمیعا الآیة یعنی بر کمسه

بر مؤمن اولدرسه کوتیا که جمیع انبیا اولدرمش کبیدر

پس حضرت امام حسین وآل واولاددن بیوک مؤمن

اوله بیلورمی اوبله اولدقده اول یزید پلید علیه اللعنه

یریوزنده اولاندوکلی بنی آدمی اولدرمش کبیدر

پس بونلرک عقلینه کسمیجه نه حقیقت الهی

کشف اولور ونه حضرت امام حسینک قالی

آلنور والله یقول الحق وهو

یهدی السبیل

تمت الکتاب

بعون الله

الملک

الوهاب

[illegible] رب العالمین